

การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพ
กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์

โดย

นางสาวสุนีย์ ตั้งบัณฑิต

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพ
กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร แผนก ระดับปริญญาโท
ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFICIENCY IMPROVEMENT OF QUALITY CONTROL PROCESS
A CASE STUDY OF PET FOOD PRODUCT

By
MISS Sawanee TANGBANDIT

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Science (FOOD TECHNOLOGY)
Department of FOOD TECHNOLOGY
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพ กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์
โดย	สวณีย์ ตั้งบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีอาหาร แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกวรรณ กิ่งผดุง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

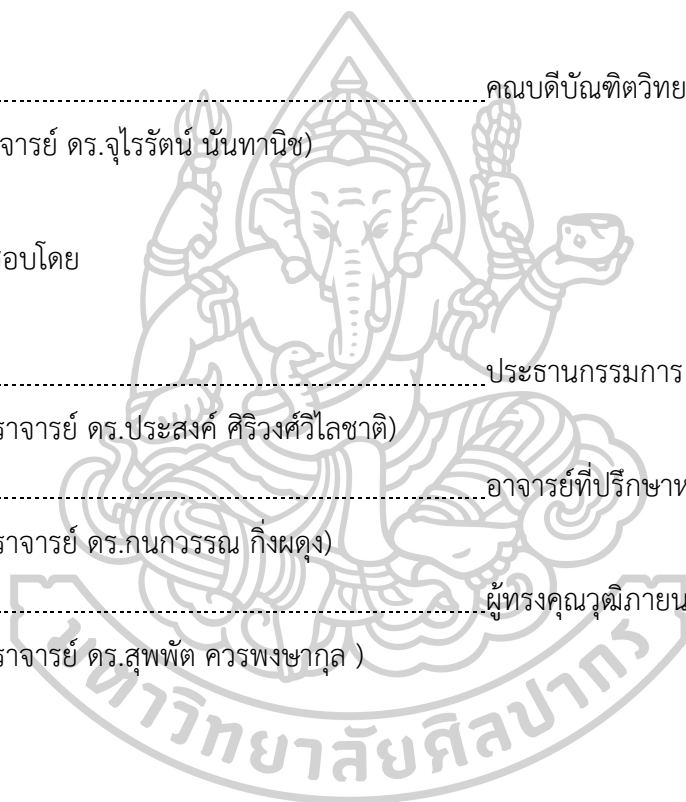
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ ศิริวงศ์วิไลชาติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกวรรณ กิ่งผดุง)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัต ควรรพษากุล)

60403303 : เทคโนโลยีอาหาร แผน ข ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การตรวจสอบข้อบกพร่องด้วยตาเปล่า, แผนภูมิพาเรโต, แผนผังก้างปลา, ข้อร้องเรียนลูกค้า, การควบคุมคุณภาพ

นางสาว สวนีย์ ตั้งบัณฑิต: การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกวรรณ กิ่งผุง

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงให้ดีขึ้น โดยทางผู้วิจัยได้ทำการเลือกศึกษาในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าปลาทูน่าบรรจุกระป๋องสำหรับอาหารสัตว์เลี้ยง (Pet Food) เพื่อช่วยให้โรงงานสามารถลดต้นทุนในการผลิตและลดความเสี่ยงกรณีที่สินค้าไม่ได้คุณภาพหลุดไปสู่มือของลูกค้า จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2561-2562 พบข้อร้องเรียนจำนวนมากในกลุ่มสินค้าปลาทูน่ากระป๋องสำหรับอาหารสัตว์เลี้ยงซึ่งแปรผันตรงกับปริมาณของเสียในกระบวนการผลิต ทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจาก 3 ปัญหาหลักที่พบในโรงงานอุตสาหกรรม ดังนี้ 1) จำนวนพนักงานที่ไม่เพียงพอต่อกระบวนการตรวจสอบสินค้า ส่งผลให้พนักงานไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้าที่ทำการผลิต (Visual Defect) ได้ตามความถี่ที่กำหนดไว้ส่งผลให้พบข้อบกพร่องของสินค้าในกระบวนการผลิตและสินค้าสำเร็จรูปจำนวนมาก (finished goods Products) 2) การกำหนดปริมาณงานที่ไม่มีความเหมาะสมทำให้พนักงานปฏิบัติงานไม่เต็มประสิทธิภาพ และไม่สามารถปฏิบัติงานตามความถี่ที่กำหนดไว้ โดยทางโรงงานได้ทำการเพิ่มจำนวนพนักงานตรวจสอบคุณภาพ เพื่อลดปริมาณงานต่อพนักงานในแต่ละคน แต่ทั้งนี้ยังพบปริมาณของเสียจำนวนมากที่คลังสินค้า 3) การตั้งค่าการทำงานของเครื่องจักรของฝ่ายผลิตที่ไม่เหมาะสม จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตทำให้พบสินค้ามีข้อบกพร่องมากที่สุด ได้แก่ การตั้งค่าการทำงานของเครื่องจักรของฝ่ายผลิตที่ไม่เหมาะสม และการเตรียมความพร้อมของเครื่องจักรก่อนการทำงานของเครื่องจักรที่ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 3 เดือน และได้ทำการระบุปัญหาของโดยใช้แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) เพื่อระบุปัญหาที่พบมากที่สุดตามกฎ 80:20 และนำปัญหาดังกล่าวมาวิเคราะห์หาสาเหตุโดยใช้แผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram) จากนั้นทำการเสนอแนวทางการปรับปรุงแก้ไขร่วมกันระหว่างฝ่ายควบคุมคุณภาพและฝ่ายผลิต ผลการวิจัยพบว่าสามารถลดปริมาณของเสียจากกระบวนการผลิตโดยมีปริมาณลดลงเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 25 % ต่อสัปดาห์ และหากสามารถนำวิธีการที่ได้ทำการวิจัยมาปรับใช้กับเครื่องจักรทั้งหมดสามารถลดปริมาณของเสียได้จากเดิม 5,478 ซอง เหลือเพียง 4,109 ซอง คิดเป็นร้อยละของเสียที่ลดลงอยู่ที่ 25% และคิดเป็นมูลค่าทางการค้าเท่ากับ 18,823.75 บาท/สัปดาห์ หรือ 75,295 บาท/เดือน หรือ 903,540 บาท/ปี

60403303 : Major (FOOD TECHNOLOGY)

Keyword : Visual Defect, Pareto Chart, Fish Bone Diagram, Customer Complain, Quality Control

MISS SAWANEE TANGBANDIT : EFFICIENCY IMPROVEMENT OF QUALITY CONTROL PROCESSA CASE STUDY OF PET FOOD PRODUCT THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR KANOKWAN KINGPHADUNG, Ph.D.

This research aims to improve the efficiency of the pet food product quality inspection process. The researcher has chose to study in the canned tuna industry for pet food to help the factory to reduce production costs and reduce the risk in the event that the product does not have quality in the hands of customers. According to the 2018-2019 data, there were many complaints in the canned tuna category for pet food, which were directly proportional to the amount of waste in the production process. The researcher has studied 3 main problems found in industrial plants as follows: 1) The number of employees is insufficient for the product inspection process. As a result, employees are unable to perform visual defect inspections at the specified frequency, resulting in defects in production processes and a large number of finished goods products. 2) The inadequate workload limitation causes the employees to not work at their full efficiency and unable to operate according to the specified frequency The factory has increased the number of quality inspection staff to reduce the amount of work per employee in each However, large amounts of were also found at the warehouse. 3) Inappropriate production machine operation setting from the research results, it was found that the main problems affecting the production process resulted in the most defective products found. Improper setting up of production machines and the preparation of the machine before the improper operation of the machine. The researchers collected data for 3 months and identified problems using a Pareto Chart to identify the most common problems according to the 80:20 rule and analyze the problems for root cause using the Fish Bone Diagram. Then joint improvement guidelines are proposed between the quality control department and the production department.

The results showed that the amount of defect from the production process could be reduced with an average reduction of 25% per week and if the research method can be applied to all the machines found, the amount of defect can be reduced from the original 5,478 packs to only 4,109 packs, representing a percentage of defect that was reduced to 25% and accounted for the value. The increase in trade was 18,823.75 baht/week or 75,295 baht/month or 903,540 baht/year.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกวรรณ กิ่งผดุง ที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ให้ความรู้ทางทฤษฎีต่างๆ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และแนวทางการแก้ไข ตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่องในงานวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ในงานวิจัยครั้งนี้

การดำเนินงานวิจัยฉบับนี้ได้รับความร่วมมือจากโรงงานผลิตสินค้าหูกะป๋อง ทั้งฝ่ายควบคุมคุณภาพ ฝ่ายผลิตและฝ่ายควบคุมเครื่องจักร ที่เสียสละและให้ความรู้ในการแก้ปัญหาต่างๆ

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณบิดา มารดาและครอบครัว ผู้ที่เป็นเบื้องหลังอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้ผู้จัดทำมีวันนี้และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

สวณีย์ ตั้งบัณฑิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	8
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
1.4 สมมุติฐานของการศึกษา.....	9
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	10
1.6 ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ.....	10
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 การควบคุมคุณภาพ.....	11
2.1.1 ความสำคัญของการควบคุมคุณภาพ.....	11
2.2 เครื่องมือทางคุณภาพ (7 QC Tool).....	12
2.2.1 แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart).....	12
2.2.2 ผังแสดงเหตุและผล (Cause-and-Effect Diagram) หรือผังก้างปลา (Fishbone Diagram).....	14

2.2.3	ใบตรวจสอบ (Check Sheet)	15
2.2.4	ฮิสโตแกรม (Histogram).....	16
2.2.5	กราฟ (Graph).....	16
2.2.6	แผนภูมิควบคุม (Control Chart).....	17
2.2.7	แผนภาพการกระจาย (Scatter Diagram)	18
2.3	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
บทที่ 3	วิธีการดำเนินงานวิจัย	22
3.1	รวบรวมปริมาณของเสียและจำแนกประเภทความเสียหายของบรรจุภัณฑ์	22
3.2	ศึกษาสภาพการทำงานปัจจุบันของอาหารสัตว์ของบรรจุภัณฑ์ถุงพาส์และซองกาแฟ	22
3.2.1	ระบุปัญหาที่พบในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ	22
3.2.2	ศึกษาสภาพการทำงานของพนักงานฝ่ายควบคุมคุณภาพและฝ่ายผลิต	22
3.3	วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา	23
3.3.1	วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของเสียที่เกิดจากฝ่ายควบคุมคุณภาพ	23
3.3.2	วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของเสียที่เกิดจากฝ่ายผลิต.....	24
3.4	การเสนอแนวทางและการปรับปรุง	25
3.5	สรุปผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับปรุง.....	25
บทที่ 4	ผลการวิจัยและวิจารณ์ผลการวิจัย.....	26
4.1	ผลจากการรวบรวมปริมาณของเสียและจำแนกประเภทความเสียหายของบรรจุภัณฑ์	26
4.2	ผลการศึกษาสภาพการทำงานปัจจุบันของอาหารสัตว์ของบรรจุภัณฑ์ซองกาแฟ	33
4.2.1	ผลการระบุปัญหาที่พบในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ.....	33
4.2.2	ผลการศึกษาสภาพการทำงานปัจจุบันของพนักงานตรวจสอบคุณภาพ	35
4.2.3	ผลการวิเคราะห์อัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) ในการตรวจสอบ คุณภาพของบรรจุภัณฑ์ด้วยสายตา (Visual Defect).....	37
4.2.4	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเครื่องจักรสำหรับการซีลซองกาแฟในกระบวนการผลิต.....	42

4.2.5 ผลการเสนอแนวทางและการปรับปรุง..... 55

4.2.6 ผลสรุปการเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับปรุง 57

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย..... 60

รายการอ้างอิง..... 62

ภาคผนวก รายละเอียดการวิเคราะห์อัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) ของ
 พนักงานตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์..... 64

ประวัติผู้เขียน..... 75

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตลาดและมูลค่าการส่งออกของอาหารสุนัขและแมว	2
ตารางที่ 2	สรุปข้อร้องเรียนของลูกค้า ตั้งแต่พ.ศ. 2560-2562 ในกลุ่มสินค้าอาหารของมนุษย์ (Human Food), อาหารซาร์ดีนซอส (Sardine Sauce) และอาหารสัตว์เลี้ยง (Pet Food).....	5
ตารางที่ 3	แผนดำเนินการเก็บข้อมูลของเสียจากข้อมูลฝ่ายผลิตและการปรับปรุง	24
ตารางที่ 4	จำนวนของเสียที่พบในคลังสินค้าของชองกาแฟ ปีพ.ศ. 2561	27
ตารางที่ 5	จำนวนของเสียที่พบในคลังสินค้าของชองกาแฟ ปีพ.ศ. 2562	28
ตารางที่ 6	การคัดเลือกหัวข้อปัญหาในกระบวนการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ของกาแฟ	33
ตารางที่ 7	สรุปเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกหัวข้อทำวิจัย	34
ตารางที่ 8	เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การให้คะแนนของหัวข้อปัญหา	34
ตารางที่ 9	หน้าที่ของพนักงานแต่ละกะการผลิต ในการตรวจสอบคุณภาพแต่ละกลุ่มสินค้า	35
ตารางที่ 10	ปริมาณของเสียที่พบในคลังสินค้าของชองกาแฟ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2561-2563	41
ตารางที่ 11	ปริมาณข้อมูลของเสียของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่อง (เครื่อง A-H) จากฝ่ายผลิต เก็บข้อมูลเป็นเวลา 3 เดือนแสดงข้อมูลเป็นสัปดาห์	44
ตารางที่ 12	ปริมาณของเสียรอยขีดหัว-ก้นยาวและสันของเครื่องจักร E.....	50
ตารางที่ 13	ปริมาณของเสียของเครื่องจักร E ก่อนและหลังการแก้ไข เฉลี่ยข้อมูลของเสียเป็นรายสัปดาห์.....	57
ตารางที่ 14	ปริมาณของเสียประเภทรอยขีดหัวและก้น สัน-ยาว ข้อมูลจากฝ่ายผลิตของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่องเฉลี่ยเป็นสัปดาห์	58
ตารางที่ 15	ปริมาณของเสียประเภทขีดไม่ติดจากฝ่ายผลิตของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่องเฉลี่ยเป็นสัปดาห์.....	59

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 กราฟการส่งออกทูน่ากระป๋องและแปรรูป	1
รูปภาพที่ 2 ตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ที่เป็นกระป๋อง	3
รูปภาพที่ 3 ตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ถุงแพซ (Pouch)	3
รูปภาพที่ 4 ตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ซองกาแพ (Small Pouch).....	3
รูปภาพที่ 5 จำนวนซื้อร้องเรียนในกลุ่มสินค้าอาหารสัตว์เลี้ยงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560-2562 แบ่งตามกลุ่มซื้อร้องเรียน	6
รูปภาพที่ 6 สัดส่วนซื้อร้องเรียนกลุ่มบรรจุภัณฑ์ในสวนอาหารสัตว์	6
รูปภาพที่ 7 กระบวนการผลิตอาหารสัตว์ของถุงแพซ (Pouch) และซองกาแพ (Small Pouch) ก่อนส่งให้ลูกค้า.....	7
รูปภาพที่ 8 กรอบแนวคิดงานวิจัย	9
รูปภาพที่ 9 แผนภูมิพาเรโต	13
รูปภาพที่ 10 การกำหนดปัจจัยบนก้างปลา	15
รูปภาพที่ 11 ตัวอย่างใบตรวจสอบ	16
รูปภาพที่ 12 ตัวอย่างกราฟของเสีย	17
รูปภาพที่ 13 แผนภูมิที่สามารถควบคุมกระบวนการได้และแผนภูมิที่ควบคุมกระบวนการไม่ได้	18
รูปภาพที่ 14 เครื่องซีลปิดผนึกซองกาแพ	26
รูปภาพที่ 15 เครื่องซีลปิดผนึกถุงแพซ.....	27
รูปภาพที่ 16 ข้อมูลจำนวนของเสีย (Defect) บรรจุภัณฑ์ซองกาแพ หลังการบ่ม โดยทางคลังสินค้า จะต้องคัดสินค้าก่อนส่งให้ลูกค้าปีพ.ศ. 2561.....	29
รูปภาพที่ 17 ข้อมูลจำนวนของเสีย (Defect) บรรจุภัณฑ์ซองกาแพ หลังการบ่มที่ทางคลังสินค้า จะต้องคัดก่อนส่งให้ลูกค้า ปี พ.ศ.2562.....	30
รูปภาพที่ 18 วิเคราะห์สาเหตุการเกิดของเสีย (Defect).....	32

รูปภาพที่ 19 ขั้นตอนกระบวนการผลิตสินค้าและการตรวจสอบคุณภาพถุงพោซ์และซองกาแพ (ส่วนบรรจุ).....	36
รูปภาพที่ 20 กระบวนการตรวจสอบของเสียด้วยสายตา (Visual Defect) ของฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ.....	37
รูปภาพที่ 21 ค่างานพนักงานคน A / ต่อกะการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง.....	38
รูปภาพที่ 22 ค่างานพนักงานคน B / ต่อกะการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง.....	38
รูปภาพที่ 23 ค่างานพนักงานคน C / ต่อกะการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง.....	39
รูปภาพที่ 24 ค่างานพนักงานคน D / ต่อกะการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง.....	39
รูปภาพที่ 25 จำนวนพนักงานที่จะต้องใช้ในการตรวจสอบคุณภาพจากหาค่างานของพนักงานทั้ง 4 คน.....	40
รูปภาพที่ 26 ปริมาณของเสียที่พบในคลังสินค้าของซองกาแพ (Small Pouch) ปี 2563.....	42
รูปภาพที่ 27 ข้อมูลของเสียจากฝ่ายผลิตจากเครื่องซีลซองกาแพ ตั้งแต่ปี 2561-2563.....	43
รูปภาพที่ 28 ประเภทของเสียและปริมาณของเสีย ของเครื่องจักร E.....	45
รูปภาพที่ 29 ตัวอย่างรอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap).....	45
รูปภาพที่ 30 รอยซีลหัวและกัน สิ้น-ยาว (Seal Width out of spec).....	46
รูปภาพที่ 31 การปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal).....	46
รูปภาพที่ 32 การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา รอยซีลกันและหัว สิ้น-ยาว.....	47
รูปภาพที่ 33 กะบะคัดแยกของเสียของทางฝ่ายผลิต.....	48
รูปภาพที่ 34 ตัวอย่างของเสียของปัญหา รอยซีลกันและหัว สิ้น-ยาว.....	48
รูปภาพที่ 35 พนักงานของฝ่ายผลิตจะคัดสินค้าซองกาแพก่อนที่สินค้าจะนำไปฆ่าเชื้อ.....	49
รูปภาพที่ 36 ขั้นตอนการคัดของเสียของสินค้าซองกาแพ ในกระบวนการบรรจุ.....	49
รูปภาพที่ 37 การวิเคราะห์หาสาเหตุการเกิดของเสียประเภทรอยเหลื่อมของฟิล์ม.....	51
รูปภาพที่ 38 ตัวล็อกฟิล์มระหว่างขึ้นรูปซองก่อนการปิดผนึก.....	52
รูปภาพที่ 39 การวิเคราะห์หาสาเหตุการเกิดของเสียประเภทการปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal).....	53

- รูปภาพที่ 40 สิ้นค้าหยดขณะทำการปิดผนึกทำให้เกิดเป็นของเสียการปนเปื้อนในรอยซีล..... 54
- รูปภาพที่ 41 ขนาดท่อจ่ายสินค้ามี 2 ขนาด ได้แก่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6mm. และ 8 mm.... 54
- รูปภาพที่ 42 ขั้นตอนการตัดของเสียของสินค้าของกาแฟในกระบวนการบรรจุแบบใหม่ 55

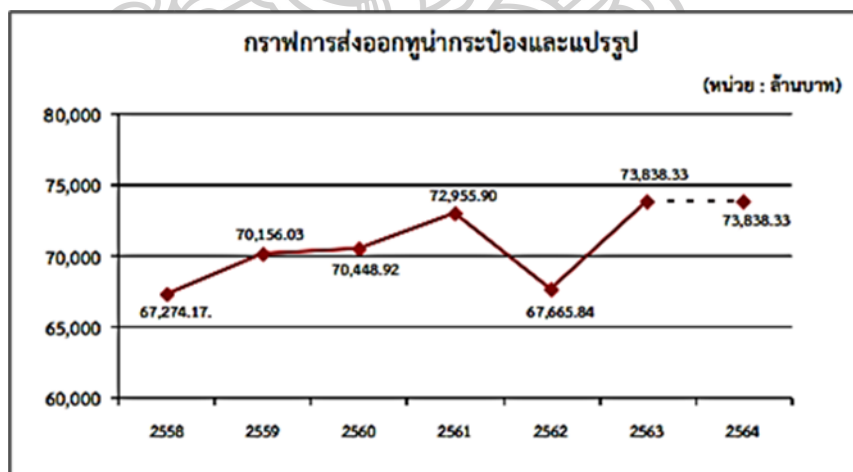

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมในการส่งออกอาหารทะเลแปรรูป เป็นหนึ่งอาหารแปรรูปที่ได้รับความนิยมในหมู่ผู้บริโภค มีความสะดวกสบายในการบริโภคและอายุการเก็บรักษานาน ส่งผลให้ผู้ประกอบการในไทยคิดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากทะเลเป็นจำนวนมากเพื่อจำหน่ายสู่ตลาด จากปี 2562 การทำประมงของประเทศไทยได้ถูกปลดใบเหลืองจากสหภาพยุโรป ทำให้ภาพลักษณ์อาหารทูน่ากระป๋องดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามชาวประมง ภาครัฐ และผู้ประกอบการยังต้องเคร่งครัดและปฏิบัติการทำประมงที่ดี เพื่อให้อาหารทูน่ากระป๋องเติบโตและเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก

ปัจจุบันประเทศไทยมีการส่งออกอาหารทูน่ากระป๋องและอาหารแปรรูปเพิ่มสูงขึ้น การส่งออก ทูน่ากระป๋องและอาหารแปรรูปในเดือนมกราคม 2564 มีปริมาณทั้งสิ้น 41,447 ตัน คิดเป็นมูลค่า 4,919.71 ล้านบาท เมื่อเทียบช่วงเดียวกันของปี 2563 ที่ผ่านมา มีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.59 และมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.37 (กรมส่งเสริมสินค้าระหว่างประเทศ, 2564) ดังรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 กราฟการส่งออกทูน่ากระป๋องและแปรรูป

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (2564)

งานวิจัยนี้ได้เลือกโรงงานผลิตปลาหูน่าบรรจุกระป๋อง สถานประกอบการตั้งอยู่ในจังหวัดสมุทรสาครแห่งหนึ่ง โรงงานมีผลิตภัณฑ์หูน่ากระป๋องและอาหารแปรรูป โดยแบ่งสินค้าออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1. อาหารของมนุษย์ (Human Food) 2.อาหารซาร์ดีนซอส (Sardine Sauce) และ 3.อาหารสัตว์เลี้ยง (Pet Food) เมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา กลุ่มอาหารสัตว์เลี้ยงได้มีแนวโน้มการเติบโตสูงขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีการส่งออกของอาหารสัตว์เลี้ยง (อาหารสุนัขและแมว) ในปี 2563 คิดเป็นมูลค่า 31,112.5 ล้านบาท มีอัตราสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 มีมูลค่าการส่งออกเพียง 25,773.9 ล้านบาท ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตลาดและมูลค่าการส่งออกของอาหารสุนัขและแมว

ประเทศ #	มูลค่า: ล้านบาท					อัตรายายตัว (%)				
	2561	2562	2563	2563 (ม.ค.-พ.ค.)	2564 (ม.ค.-พ.ค.)	2561	2562	2563	2563 (ม.ค.-พ.ค.)	2564 (ม.ค.-พ.ค.)
1 สหรัฐอเมริกา	11,009.77	10,592.43	14,393.57	5,743.50	7,126.78	22.30	-3.79	35.89	31.38	24.08
2 ญี่ปุ่น	8,631.65	8,224.66	8,717.02	3,482.70	3,897.34	-1.13	-4.72	5.99	0.99	11.91
3 มาเลเซีย	2,940.42	2,928.19	3,287.15	1,215.65	1,742.38	14.72	-0.42	12.26	2.69	43.33
4 อิตาลี	3,462.20	3,670.38	4,168.74	1,623.50	1,667.10	-9.58	6.01	13.58	-0.92	2.69
5 ออสเตรเลีย	2,279.06	2,558.88	2,943.59	1,128.79	1,543.76	14.43	12.28	15.03	10.11	36.76
รวม 5 รายการ	28,323.1	27,974.5	33,510.1	13,194.1	15,977.4	8.45	-1.23	19.79	13.09	21.09
รวมอื่นๆ	14,277.2	15,012.9	17,990.4	7,196.1	8,730.6	18.57	5.15	19.83	15.69	21.33
รวมทุกประเทศ	42,600.26	42,987.40	51,500.45	20,390.22	24,708.00	11.65	0.91	19.80	13.99	21.18

ที่มา: ศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมปศุสัตว์ (2564)

ทางสถานประกอบการจึงมีการเพิ่มอัตราการผลิตอาหารสัตว์เลี้ยงที่สูงขึ้น เช่น การเพิ่มจำนวนไลน์ผลิต จำนวนเครื่องจักรและจำนวนพนักงาน วัตถุดิบที่นำมาผลิตอาหารสัตว์ก็จะนำมาจากผลพลอยได้ (By Product) จากอาหารมนุษย์ นำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น เลือดปลา ก้างปลา เนื้อส่วนกะโหลก เนื้อส่วนแก้มของปลาหูน่า เนื้อปลาที่ตกเกรด และหัวปลาซาร์ดีน นำมาใช้ในการผลิต เพื่อให้เหลือปริมาณของเสีย (Waste) น้อยที่สุด จึงเป็นเหตุผลได้ว่ากลุ่มอาหารสัตว์เลี้ยงสร้างกำไรให้กับสถานประกอบการสูง

อาหารสัตว์เลี้ยง (Pet Food) จะมีผลิตภัณฑ์ประกอบด้วยบรรจุภัณฑ์ที่เป็นกระป๋อง (Can), ถุงแพช (Pouch), ซองกาแฟ (Small Pouch) และถ้วยพลาสติกคัพ (Plastic Cup) ดังรูปภาพที่ 2-4 ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มีทั้งเป็นอาหารประเภทแมวลี (Creamy) ประเภทกลุ่มเจลลี่ (Jelly) และประเภทกลุ่มเกรวี่ (Gravy)

รูปภาพที่ 2 ตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ที่เป็นกระป๋อง
ที่มา: บริษัท ดิจิตอล กราฟเวียร์ แพคเกจจิ้ง จำกัด (2564)

รูปภาพที่ 3 ตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ถุงแพช (Pouch)
ที่มา: Hebei Anda Packaging (2564)

รูปภาพที่ 4 ตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ซองกาแฟ (Small Pouch)
ที่มา: Hebei Anda Packaging (2564)

การเติบโตของกลุ่มอาหารสัตว์เลี้ยง ทำให้ผู้ประกอบการจะต้องพัฒนาและปรับกลยุทธ์ในการแข่งขันกับคู่แข่งอยู่ตลอดเวลา ปัจจัยที่สำคัญหนึ่งในนั้นก็คือ เรื่อง “คุณภาพ” คุณภาพก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ช่วยให้สินค้าตรงตามมาตรฐานที่กำหนด ส่งผลให้ลูกค้ามีความไว้วางใจเกิดการซื้อสินค้าซ้ำ และสินค้าตรงตามความต้องการของลูกค้าก็ยังคงเป็นการรักษาฐานลูกค้าเดิม แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการก็ต้องหา กลยุทธ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้ทันกับเทรนด์อาหารในปัจจุบัน และเปิดตลาดหาลูกค้าใหม่อยู่ตลอดเวลา โดยยังรักษาฐานลูกค้าเดิมไว้อยู่

อย่างไรก็ตามการผลิตสินค้าในจำนวนมาก ในเรื่องปริมาณ “ของเสีย” ก็เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่ทางสถานประกอบการตระหนักอยากควบคุมให้เกิดในปริมาณน้อยที่สุด เนื่องจากมีผลในเรื่องต้นทุนของผลิตภัณฑ์, ผลิตภัณฑ์ส่งมอบให้ลูกค้าไม่ทัน เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมามีปัญหา ทำให้จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เหลืออยู่ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งมอบให้ลูกค้าและผลิตภัณฑ์ที่มีปัญหามีโอกาสที่จะหลุดไปถึงมือลูกค้า แล้วลูกค้าร้องเรียน (Customer Complain) แจ้งกลับมายังสถานประกอบการ ดังนั้น ข้อร้องเรียนของลูกค้าก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จขององค์กรว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่

ปัจจุบันก็ยังพบลูกค้าร้องเรียน แจ้งกลับมาให้ทางองค์กรทราบอยู่ต่อเนื่อง จึงได้มีการรวบรวมข้อมูลสถิติข้อร้องเรียนของลูกค้าย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2560-2562 ของสินค้าทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ อาหารของมนุษย์ (Human Food), อาหารซาร์ดีนซอส (Sardine Sauce) และอาหารสัตว์เลี้ยง (Pet Food) ดังตารางที่ 2 โดยพบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ มีจำนวนข้อร้องเรียนจากลูกค้าสูงที่สุดตลอด 3 ปีที่ผ่านมา และมีแนวโน้มที่สูงขึ้น คือ ปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนข้อร้องเรียน 49.10% จากสินค้าทั้งหมด

ปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนข้อร้องเรียน 55.32% จากสินค้าทั้งหมดและ ปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนข้อร้องเรียน 60.12% จากสินค้าทั้งหมด

ตารางที่ 2 สรุปข้อร้องเรียนของลูกค้า ตั้งแต่พ.ศ. 2560-2562 ในกลุ่มสินค้าอาหารของมนุษย์ (Human Food), อาหารซาร์ดีนซอส (Sardine Sauce) และอาหารสัตว์เลี้ยง (Pet Food)

ปี	จำนวนข้อร้องเรียนต่อปี (ครั้ง)	จำนวนข้อร้องเรียนแต่ละกลุ่มสินค้า (จำนวนครั้ง)					
		อาหารมนุษย์	%	อาหารสัตว์	%	ซาร์ดีนซอส	%
2560	446	193	43.27	219	49.10	34	7.62
2561	432	115	26.62	239	55.32	78	18.06
2562	346	80	23.12	208	60.12	58	16.76

จากการวิเคราะห์จำนวนข้อร้องเรียนของลูกค้า (Customer Complain) ในกลุ่มอาหารสัตว์เลี้ยง ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560-2562 สามารถแบ่งแยกตามประเภทข้อร้องเรียนของลูกค้า ออกเป็น 4 กลุ่มได้แก่

1) ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์หรือการขนส่ง (Package or Shipping Complain)

ลักษณะข้อร้องเรียนที่เกิดกับบรรจุภัณฑ์ สาเหตุอาจเกิดจากกระบวนการผลิต การขนส่งจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดในโรงงาน หากการขนส่งไม่ดีก็อาจส่งผลไปยังบรรจุภัณฑ์ และเกิดจาก Supplier ของบรรจุภัณฑ์ที่ส่งผลทำให้เป็นที่ไม่ยอมรับ ตัวอย่างเช่น ไม่มีวันหมดอายุที่สินค้า, สินค้ารั่ว, ถุงแพช้บวม, ถุงลอก และกล่องใส่สินค้าขาดชำรุด

2) ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพสินค้า (Product Quality Complain)

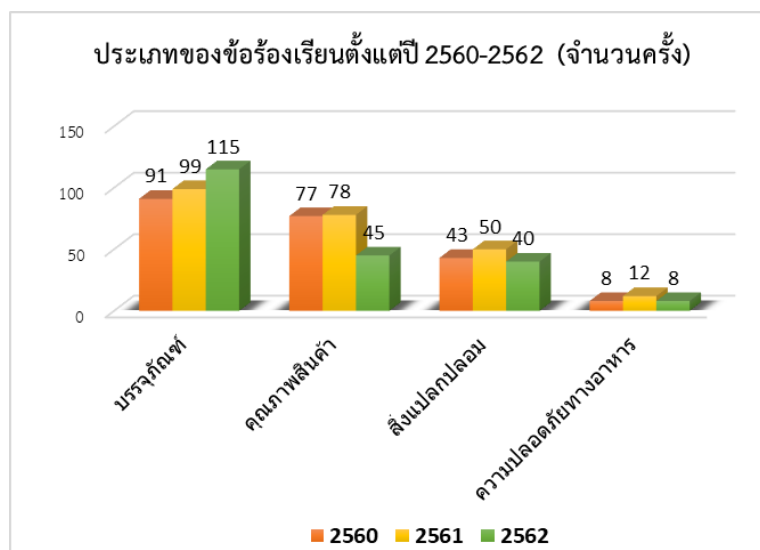
ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ตามที่กำหนดเช่น ขนาดชิ้น, ความหนืด, น้ำหนักสุทธิที่ไม่ได้ตามน้ำหนักที่ระบุบนฉลากหรือคุณภาพสินค้าที่ไม่ต้องการ เช่น การเน่าเสียของสินค้าและพบชิ้นก้างในผลิตภัณฑ์

3) ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิ่งแปลกปลอม (Foreign Matter Complain)

ข้อร้องเรียนสิ่งแปลกปลอมที่แตกต่างไปจากสิ่งที่ควรจะพบในผลิตภัณฑ์อาจเกิดจากสภาพแวดล้อมของการผลิตหรือการปนเปื้อนสิ่งแปลกปลอมมากับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ ทราาย แก้ว ดิน โลหะ ไม้ และสิ่งมีชีวิตพวกแมลงหรือสัตว์

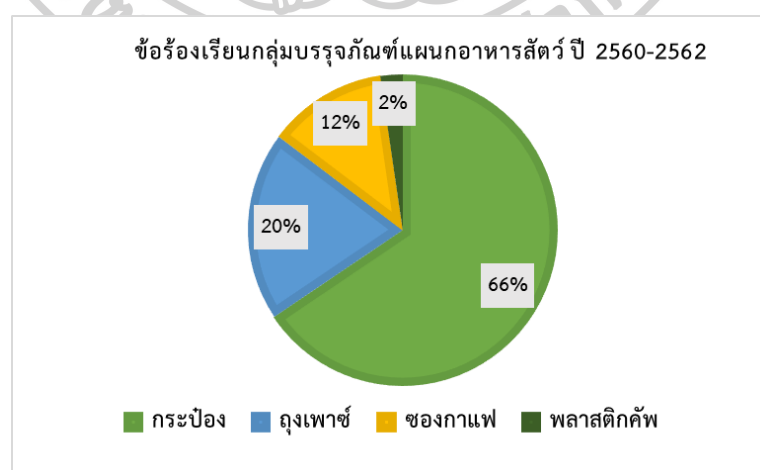
4) ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยทางอาหาร (Food Safety Complain)

ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหาร เมื่อผู้บริโภคทานเข้าไป ต้องไม่เป็นอันตรายและปลอดภัยกับผู้บริโภค

รูปภาพที่ 5 จำนวนข้อร้องเรียนในกลุ่มสินค้าอาหารสัตว์เลี้ยงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560-2562 แบ่งตามกลุ่มข้อร้องเรียน

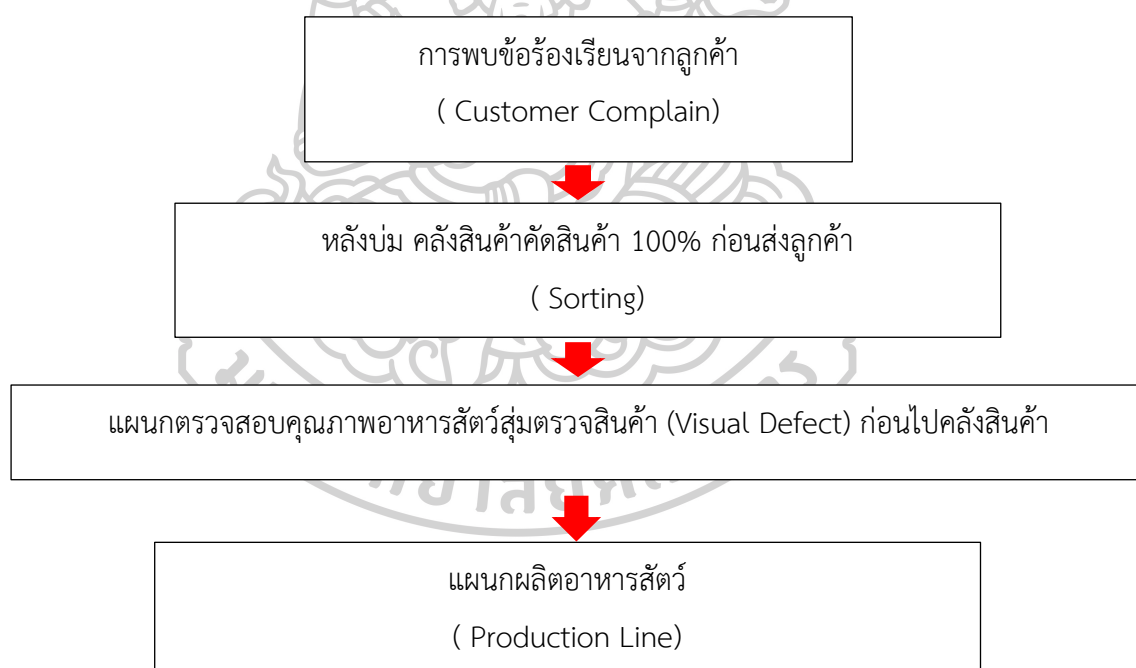
จากรูปภาพที่ 5 เมื่อแยกตามประเภทของข้อร้องเรียนจะพบว่าข้อร้องเรียนในกลุ่มบรรจุกัญท์จะพบจำนวนครั้งที่สูงกว่ากลุ่มของข้อร้องเรียนอื่นๆ เมื่อนำข้อมูลข้อร้องเรียนในกลุ่มบรรจุกัญท์แสดงตามสัดส่วนผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงแสดงดังรูปภาพที่ 6 พบว่า ประเภทบรรจุกัญท์ที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ กระจบอง คิดเป็น 66% รองลงมา คือ กุงเพาช์ คิดเป็น 20% ซองกาแพ คิดเป็น 12% และ พลาสติคคัพคิดเป็น 2%

รูปภาพที่ 6 สัดส่วนข้อร้องเรียนกลุ่มบรรจุกัญท์ในส่วนอาหารสัตว์

จากรูปที่ 6 จะเห็นว่าสินค้ากลุ่มอาหารสัตว์บรรจุภัณฑ์ที่เป็นกระป๋องจะพบข้อร้องเรียนมากกว่าบรรจุภัณฑ์อื่นๆ แต่งานวิจัยที่จะศึกษาจะเลือกกลุ่มสินค้าที่เป็นบรรจุภัณฑ์ที่เป็นถุงแพช (Pouch) และซองกาแพ (Small Pouch) เนื่องจากกระป๋อง (Can) และพลาสติกคัพ (Plastic Cup) ไม่อยู่ในส่วนงานที่ได้รับผิดชอบ

เมื่อรวบรวมข้อร้องเรียนแผนกอาหารสัตว์ทั้ง 3 ปี (2560-2562) จะพบจำนวนครั้งข้อร้องเรียนมากที่สุดคือ “ข้อร้องเรียนในกลุ่มบรรจุภัณฑ์” ซึ่งข้อร้องเรียนกลุ่มนี้คือ ข้อร้องเรียนที่เกิดจากลักษณะภายนอกของสินค้า ซึ่งข้อบกพร่องนี้สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้ จะเห็นได้ว่าการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้าด้วยตาเปล่า (Visual Defect) ในกระบวนการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องของผลิตภัณฑ์ให้เกิดขึ้นน้อยลง ฝ่ายควบคุมคุณภาพจึงมุ่งเน้นกลวิธีการปฏิบัติในการตรวจสอบ การควบคุมกระบวนการผลิตและการกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นหรือเรียกว่า “Zero Defect” ดังรูปภาพที่ 7

รูปภาพที่ 7 กระบวนการผลิตอาหารสัตว์ของถุงแพช (Pouch) และซองกาแพ (Small Pouch) ก่อนส่งให้ลูกค้า

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพ กรณีศึกษาอาหารสัตว์ ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำให้เกิดจำนวนของเสียมีจำนวนเพิ่มขึ้นสร้างความเสียหายและความเสียหายที่เกิดขึ้นมีทั้งที่สามารถนำมากลับมาใหม่ (Rework) อีกครั้งได้

หรือส่งผลให้อาหารเกิดความไม่ปลอดภัยและเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้ จึงต้องกำจัดสินค้า (Reject) ซึ่งสาเหตุอาจจะเกิดมาจาก คน เครื่องจักร วัตถุดิบ วิธีการ และสภาพแวดล้อม เมื่อเกิดการเบี่ยงเบนของสินค้า แล้วการตรวจสอบคุณภาพได้ตามประสิทธิภาพ ก็จะสามารถกักสินค้าไม่ให้หลุดไปถึงมือลูกค้า หรือไม่ก็ลดจำนวนของเสียระหว่างกระบวนการผลิตไม่ให้เพิ่มมากขึ้น เพราะการตรวจสอบคุณภาพแล้วเจอสินค้าที่เบี่ยงเบน จะมีการแจ้งไปทางฝ่ายผลิตให้หยุดการผลิตทันทีและตรวจสอบหาสาเหตุที่ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนของสินค้า

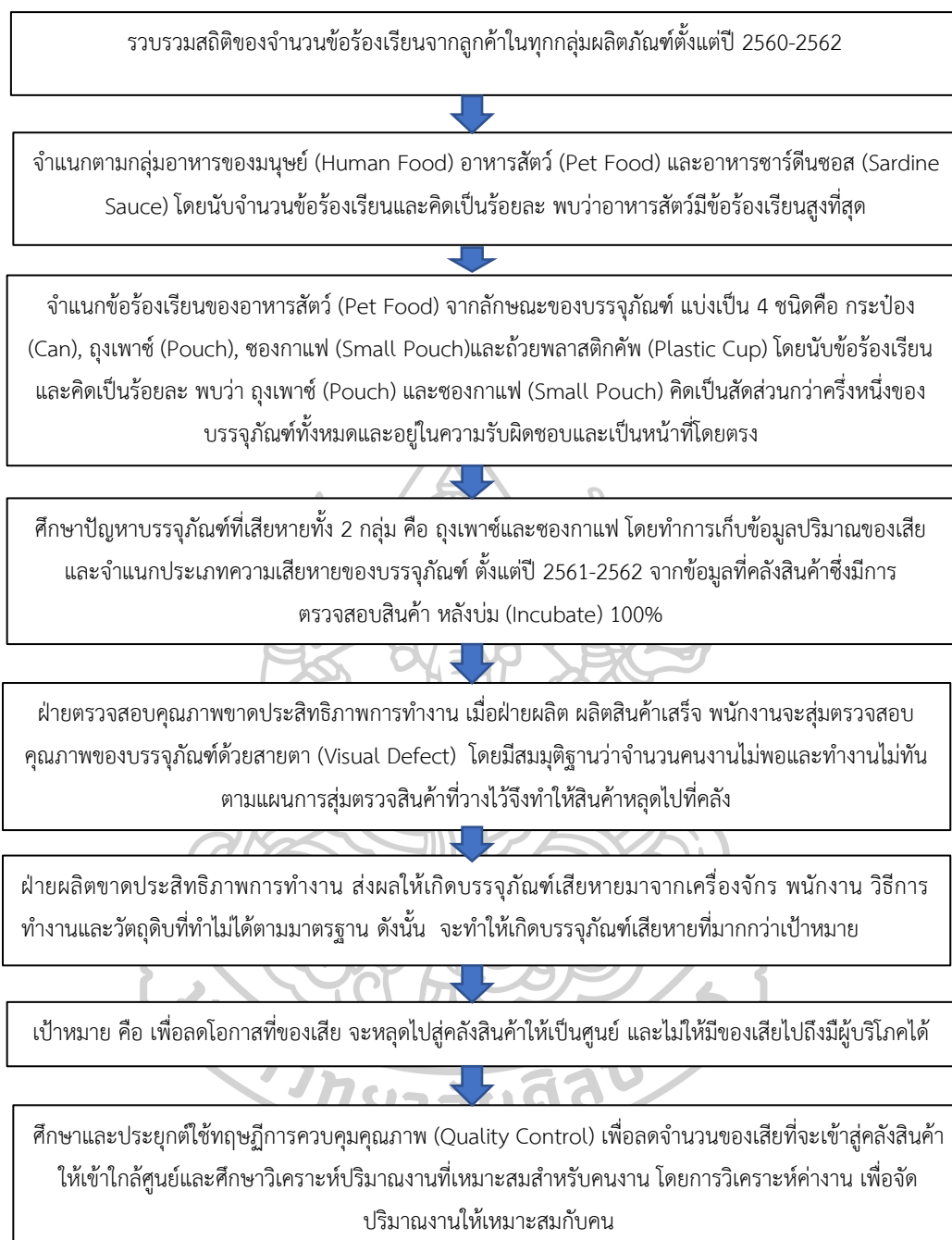
1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานการตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ให้ดีขึ้น โดยลดโอกาสของเสียหลุดไปคลังสินค้าและลดโอกาสของเสียไปถึงมือผู้บริโภค

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพกรณีศึกษาอาหารสัตว์ โดยมีกรอบแนวคิดดังรูปภาพที่ 8

รูปภาพที่ 8 กรอบแนวคิดงานวิจัย

1.4 สมมุติฐานของการศึกษา

จำนวนพนักงานตรวจสอบคุณภาพไม่เพียงพอและทำงานไม่ทันตามแผนการสุ่มตรวจสินค้าที่วางไว้จึงทำให้สินค้าหลุดไปที่คลัง

1.5 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพการตรวจสอบคุณภาพของสินค้าอาหารสัตว์เป็นการศึกษาวิธีการทำงานและปรับปรุงกระบวนการทำงานของผลิตภัณฑ์ของกาแพ โดยใช้เครื่องบรรจุอัตโนมัติในกระบวนการบรรจุสินค้า

1.6 ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

- 1) ลดปริมาณของเสีย (Defect) จากการกระบวนการผลิตให้น้อยลงและช่วยลดต้นทุนของสถานประกอบการ
- 2) ลดโอกาสของเสียหลุดไปยังมือลูกค้า ช่วยให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นและกลับมาซื้อหรือใช้บริการซ้ำอีกครั้ง
- 3) ประสิทธิภาพการตรวจสอบงานดีขึ้น พนักงานตรวจสอบงานได้ตามความถี่ที่สถานประกอบการกำหนด (พนักงานสามารถทำการสุ่มตรวจสอบสินค้าได้ตามรอบเวลาหรือตามความถี่ที่กำหนดไว้ ตามมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพงาน)

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1) เครื่องบรรจุอัตโนมัติของกาแพ หมายถึงเครื่องบรรจุแนวตั้งใช้บรรจุสินค้าที่เป็นของเหลว ปัจจัยของเครื่องจักรที่มีผลต่อการปิดผนึกของกาแพคือ ความเร็วของเครื่อง (Speed), แรงกดของลูกกลิ้งซีล (Pressure) และอุณหภูมิ (Temperature)
- 2) ของเสีย ในงานวิจัยนี้คือ ซองกาแพ (Small Pouch) ที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน มีรอยร้าว รอยยับ หรือรอยเคลือบของฟิล์มที่เกิดในขั้นตอนการบรรจุ

บทที่ 2

วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การควบคุมคุณภาพ

2.1.1 ความสำคัญของการควบคุมคุณภาพ

ปัจจุบันในกระบวนการผลิตสินค้า การควบคุมคุณภาพก็ถือเป็นเรื่องที่สำคัญ การตรวจสอบคุณภาพ คือ เป็นการตรวจสอบแยกของเสีย (Defect) ออกจากของดี โดยของเสียที่แยกออกมาจะถูกคิดเป็นร้อยละของเสียที่พบจากของผลิตทั้งหมดและควบคุมของเสียระหว่างกระบวนการให้น้อยที่สุด

การควบคุมคุณภาพ จากคำจำกัดความในคู่มือ MIL-STD-109 หมายถึงการควบคุมคุณภาพเป็นการบริหารงานในด้านการควบคุมวัตถุดิบตลอดจนการผลิตและส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้า การควบคุมคุณภาพจะต้องจัดรูปแบบการบริหารงานในการป้องกัน ค้นหา ติดตาม และแก้ไขสิ่งบกพร่องซึ่งจะนำไปสู่การผลิตที่บกพร่องและนำไปสู่ความสูญเสียต่างๆ (ศรีโร จารุภิญโญ, 2540)

ความแปรผัน (Variation) การแปรผันในกระบวนการผลิตมีทั้งที่สามารถควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ สิ่งที่สามารถควบคุมได้ จะต้องควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลิตภัณฑ์มีปัญหา สินค้าที่เกิดการเบี่ยงเบนไปจากค่าที่ควบคุม สาเหตุอาจจะเกิดจากคน กระบวนการ วัตถุดิบ เครื่องจักร หรือสิ่งแวดล้อม ฝ่ายควบคุมคุณภาพมีหน้าที่จะต้องแยกของเสีย (Defect) ออกจากสินค้าปกติ เพื่อไม่ให้ของเสียหลุดไปหาลูกค้าและยังส่งผลให้ของเสียไม่พบในปริมาณที่สูง

ข้อบกพร่อง (Defect) คือ ตำหนิหรือข้อบกพร่องเป็นความไม่สมบูรณ์ของสินค้า ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยตาเปล่า เช่น รอยถลอก รอยแตก รอยร้าว รอยขีด อื่นๆ เป็นข้อบกพร่องที่ไม่ยอมรับระดับของข้อบกพร่อง (Defect) ถูกแบ่งเป็น 3 ระดับความรุนแรง ได้แก่

(1) ข้อบกพร่องร้ายแรง (Critical Defect) คือ ข้อบกพร่องที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดการเน่าเสียและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เช่น รอยเจาะ (Puncher), ผลิตภัณฑ์บวมพอง (Swollen) และรอยร้าวที่ผิวฟิล์ม (Channel Leaker)

(2) ข้อบกพร่องปานกลาง (Major Defect) คือ ข้อบกพร่องที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่เหมาะสมกับการจำหน่ายแต่ไม่ทำให้เกิดการเน่าเสียของผลิตภัณฑ์ เช่น ซีลอ่อนหรือซีลตัน (Weak Seal), การปนเปื้อนที่รอยซีล (Contaminate Seal) และ รอยซีลเป็นรอยย่นหรือยับ (Wrinkle)

(3) ข้อบกพร่องเล็กน้อย (Minor Defect) คือ ข้อบกพร่องที่ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นดูไม่สวยงามไม่ถึงจุดผู้บริโภค เช่น รอยขีดหรือรอยถลอก (Scratch), รอยซีลเอียง (Crooked Seal) และรอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap)

สุดท้ายแล้วกระบวนการควบคุมคุณภาพก็คือ การควบคุมคุณภาพสินค้าให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ คือกระบวนการตรวจสอบ (Inspection) ข้อบกพร่องและตำหนิของผลิตภัณฑ์ เพื่อตีกลับไปแก้ไข คัดใหม่หรือคัดทิ้ง เป็นการตรวจสอบผลผลิตเพื่อสร้างคุณภาพและป้องกันตำหนิที่จะเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์

2.2 เครื่องมือทางคุณภาพ (7 QC Tool)

เครื่องมือคุณภาพทั้ง 7 ชนิด เป็นเครื่องมือที่ประยุกต์และรวบรวมวิธีการใช้ทางสถิติ การใช้หลักการด้านเหตุผลและศาสตร์ความรู้ต่างๆมารวบรวมไว้ ซึ่งเครื่องมือทางคุณภาพมาจากองค์กรในประเทศญี่ปุ่น ชื่อว่า Union of Japanese Scientists and Engineers และกลุ่ม Quality Control Research Group ซึ่งได้ถูกจัดตั้งขึ้น ในปี ค.ศ. 1946 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สินค้าในประเทศญี่ปุ่นมีคุณภาพ สามารถสู้กับคู่แข่งในตลาดโลกได้ (Nutvipa, 2559)

ด้านอุตสาหกรรมได้หยิบเครื่องมือ 7 QC Tool มาใช้ค่อนข้างเป็นที่หลากหลาย นอกจากจะช่วยเหลือสาเหตุของปัญหาแล้ว ยังเป็นการหาวิธีป้องกัน เพื่อไม่ให้ปัญหาเหล่านั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก แต่การใช้เครื่องมือ 7 QC Tool นั้น จะใช้ได้เต็มประสิทธิภาพ อาจจะต้องระดมสมองหลายๆ ฝ่าย เช่นฝ่ายผลิต ฝ่ายควบคุมคุณภาพ ฝ่ายที่ดูแลเครื่องจักร มาช่วยกันหาสาเหตุของปัญหา การใช้เครื่องมือ 7 QC Tool นั้นไม่จำเป็นต้องหยิบมาใช้ทั้งหมด นำมาใช้แค่บางเครื่องมือให้ถูกก็จะทราบสาเหตุของปัญหาได้เช่นเดียวกัน เครื่องมือทางคุณภาพประกอบด้วยเครื่องมือทั้ง 7 ชนิดได้แก่

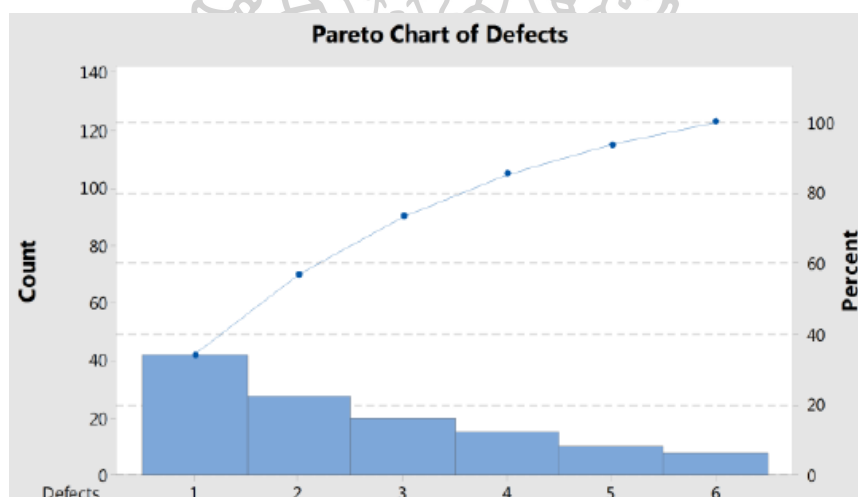
2.2.1 แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart)

พาเรโต คือ กราฟแท่งที่นำมาเรียงชิดกัน มีเส้นความถี่สะสม ซึ่งแสดงปริมาณของสาเหตุที่มีปริมาณมากที่สุดเรียงลำดับจนถึงปริมาณที่น้อยที่สุดของปัญหาหนึ่งๆ และมีไว้เพื่อค้นหาและเลือกปัญหาที่มีมากที่สุดนำมาแก้ไข โดยใช้กฎพาเรโต 80/20 บทบาทของแผนภูมิพาเรโตเกี่ยวกับอุตสาหกรรมด้านอุตสาหกรรมการผลิตภัณฑอาหารได้นำมาใช้ โดยเทคนิคที่นิยมนำมาใช้อย่างแพร่หลายคือ 7 QC Tool แผนภูมิพาเรโตจะนำมาใช้โดย เมื่อต้องการที่จะหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและแยกสาเหตุออกเป็นสาเหตุต่างๆ โดยสาเหตุที่ต้องการหาต้องเป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลทำให้เกิดปัญหานั้นๆ แล้วเมื่อหาสาเหตุของปัญหาได้แล้ว จะต้องทำการแก้ไขปัญหว่าสาเหตุที่เกิดขึ้นจะมีการแก้ไขปัญหได้อย่างไร หลังจากนั้นเมื่อทำการแก้ไขแล้วจะต้องทำการเปรียบเทียบว่าการแก้ปัญหาก่อนและหลังการแก้ปัญหามีผลลัพธ์อย่างไร แผนภูมิพาเรโตส่วนใหญ่จะนิยมนำมาใช้ในการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อใช้จัดการปัญหาเพื่อให้การผลิตมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

2.2.1.1 วิธีการสร้างแผนภูมิพาเรโต (ธัญลักษณ์โคตะมี และคณะ, 2558) ดังนี้

- 1) เขียนรายการปัญหาหรือข้อบกพร่อง ออกมาเป็นรายการชัดเจน

- 2) กำหนดระยะเวลาที่จะรวบรวม สาเหตุต่างๆ
- 3) บันทึกตารางรวบรวมสาเหตุแต่ละประเภท หาผลรวมทั้งหมดที่เกิดขึ้นของแต่ละสาเหตุ
- 4) เรียงลำดับปริมาณสาเหตุมากที่สุด ไปหาปริมาณสาเหตุที่น้อยที่สุด คำนวณเปอร์เซ็นต์ของแต่ละสาเหตุและเปอร์เซ็นต์สะสมแต่ละสาเหตุ จากปริมาณสาเหตุมากที่สุดไปหาปริมาณสาเหตุที่น้อยที่สุด
- 5) เขียนกราฟแท่ง โดยความสูงของกราฟแต่ละแท่ง เท่ากับเปอร์เซ็นต์แต่ละสาเหตุ ความกว้างของกราฟแท่งจะต้องเท่ากัน แท่งกราฟแต่ละแท่งจะเขียนรายการของสาเหตุไว้และเรียงลำดับจากสาเหตุที่มีเปอร์เซ็นต์สูงไปหาสาเหตุต่ำสุด ดังรูปภาพที่ 9
- 6) เขียนกราฟเส้นตรง จากปลายมุมล่างด้านซ้ายของแท่งแรกตามเปอร์เซ็นต์สะสมของแต่ละสาเหตุไปจนครบทุกสาเหตุ

รูปภาพที่ 9 แผนภูมิพาเรโต

ที่มา: <http://topofquality.com> (2564)

2.2.1.2 ประโยชน์ของแผนภูมิพาเรโต

- 1) ทำให้ทราบถึงลำดับความสำคัญของปัญหา
- 2) ทำให้ทราบอัตราส่วนของปัญหาที่พบมากที่สุด เมื่อเทียบกับปัญหาอื่นๆ

2.2.2 ผังแสดงเหตุและผล (Cause-and-Effect Diagram) หรือผังก้างปลา (Fishbone Diagram)

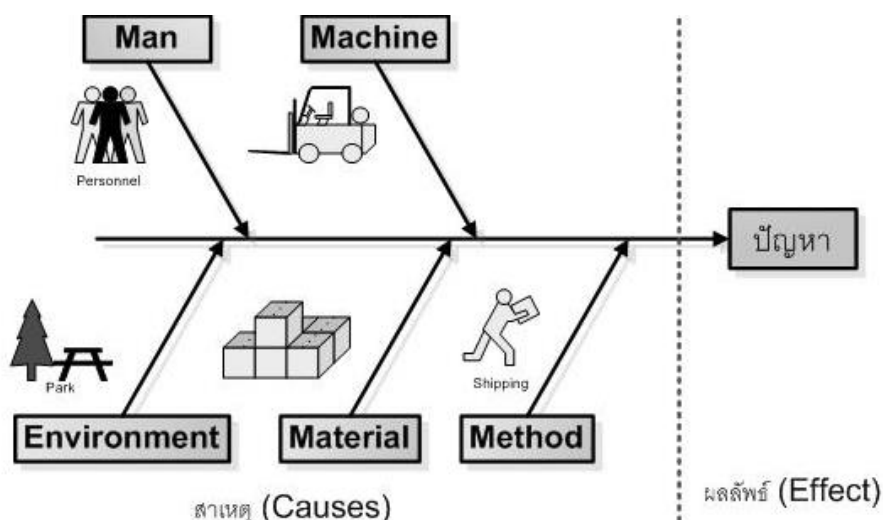
เป็นการศึกษาระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรผันเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยเลือกหัวข้อปัญหาออกมา 1 ข้อ จากนั้นระดมสมอง (Brainstorming) ถึงสาเหตุต่างๆของความแปรผัน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลคือผังก้างปลาหรือที่เรียกว่า แผนภาพอิชิกาวา (Ishikawa Diagram) (ศรีโร จารุภิญโญ, 2540)

2.2.2.1 การสร้างแผนภาพก้างปลามีลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1) ระบุปัญหาชัดเจน โดยระบุปัญหาให้อยู่ในรูปปริมาณไม่ใช่อยู่ในรูปเชิงคุณภาพ ควรอภิปรายในกลุ่มให้เข้าใจปัญหาก่อนการระดมสมอง
- 2) ระดมสมองเพื่อหาสาเหตุของปัญหา โดยการวิเคราะห์จะต้องใช้หลักตามความจริงเช่น หน่วยงานจริง สภาพแวดล้อมจริงและสภาวะจริง เพื่อให้ได้สาเหตุที่แท้จริง จะทำให้ได้แผนภาพที่แสดงความแปรผันเสมอ
- 3) เมื่อระดมสมองจากสมาชิกครบถ้วน ให้นำสาเหตุมาแยกประเภท 4M เช่น คน เครื่องจักร วัตถุดิบและวิธีการ
- 4) นำสาเหตุที่แยกตามประเภทมาทบทวน ว่าสาเหตุที่แยกตามแต่ละประเภทว่าเป็นสาเหตุซึ่งกันและกัน ว่าจะมีความถูกต้องหรือไม่
- 5) ทบทวนสาเหตุที่ระบุในแผนภาพ แบ่งออกเป็นสาเหตุที่ควบคุมได้และสาเหตุที่ควบคุมไม่ได้ แล้วเปลี่ยนมุมมองเพื่อเปลี่ยนสาเหตุที่ควบคุมไม่ได้ ให้เป็นสาเหตุที่สามารถควบคุมได้
- 6) หาแนวทางในการปรับปรุงที่จำเป็น นำผลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา

2.2.2.2 ประโยชน์ของแผนภาพก้างปลา

แผนภาพก้างปลาทำให้ทราบสาเหตุทั้งหมด ว่าเกิดจากปัจจัยใด ในกระบวนการผลิต ปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ เกิดจากบุคคล (Man), เครื่องจักร (Machine), วิธีการทำงาน (Method), วัตถุดิบ (Material), เครื่องมือวัดผล (Measurement) และสภาพสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิต (Environment) การแปรผันในกระบวนการผลิตมีทั้งปัจจัยที่สามารถควบคุมได้และที่ควบคุมไม่ได้ ส่วนที่ควบคุมได้ก็จะหาวิธีป้องกันเพื่อไม่ให้ปัญหานี้เกิดขึ้นซ้ำได้อีกหรือกำหนดมาตรการการทำงานเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น ดังรูปภาพที่ 10

รูปภาพที่ 10 การกำหนดปัจจัยบนกำแพงปลา
ที่มา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2563)

2.2.3 ใบตรวจสอบ (Check Sheet)

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึก คือฟอร์มที่ใช้สำหรับการบันทึกข้อมูล ซึ่งได้รับการออกแบบพิเศษเพื่อตีความหมายของผลการบันทึกข้อมูลทันทีที่กรอกแบบฟอร์มดังกล่าวเสร็จสิ้น การบันทึกข้อมูล ข้อบกพร่องหรือรอยตำหนินี้จะต้องสามารถนับจำนวนของเสียเป็นตัวเลขได้ เพื่อพิจารณาคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยแบ่งตามข้อมูลได้ 3 ประเภทคือ 1. ใบตรวจสอบข้อมูลแบบนับ 2. ใบตรวจสอบแสดงข้อมูลวัด และ 3. ใบตรวจสอบแสดงตำแหน่งการเกิดปัญหา (กิตติศักดิ์ พลอยพานิช เจริญ, 2540)

2.2.3.1 วิธีการสร้างใบตรวจสอบ

ศรีโร จารุภิญโญ (2540) การสร้างใบตรวจสอบอันดับแรกจะต้องสังเกตที่มาจากตัวผู้วิเคราะห์ที่ว่าอะไรคือความแตกต่าง (ความแปรผัน) และความแตกต่างนั้นมาจากสาเหตุอะไร (แหล่งความแปรผัน) เมื่อได้สังเกตและประเมินดังกล่าวครบถ้วน ให้ออกแบบใบตรวจสอบ โดยใบตรวจสอบจะต้องคำนึงถึงการกรอกข้อมูลให้ง่ายในการกรอกแบบฟอร์ม ใบตรวจสอบจะต้องประกอบด้วย ความแตกต่าง (What), ตำแหน่งเกิด (Location) และเวลาที่เกิด (Timing) ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีความแปรผัน

2.2.3.2 ประโยชน์ของใบตรวจสอบ

ช่วยให้ผู้ตรวจสอบ บันทึกข้อมูลของการตรวจสอบได้สะดวก การตรวจสอบหรือการสรุปข้อมูลได้รวดเร็วขึ้น ช่วยให้การสื่อสารข้อความการตัดสินใจในการดำเนินงานควบคุมคุณภาพเป็นไปได้ อย่างถูกต้อง ลดการใช้ถ้อยคำที่ยืดยาว ช่วยป้องกันเกิดความสับสนหรือเข้าใจผิด ทำให้การ

ดำเนินงานหรือตัดสินใจผิดพลาดได้และทำให้การตรวจสอบเป็นไปอย่างมีระบบ ใบตรวจสอบจะมีการกำหนดประเด็นที่จะตรวจสอบได้ ทำให้ข้อมูลที่ได้อยู่ในแนวที่ต้องการ ดังรูปภาพที่ 11

Motor Assembly Check Sheet

Name of Data Recorder: Lester B. Rapp
 Location: Rochester, New York
 Data Collection Dates: 1/17 - 1/23

Defect Types/ Event Occurrence	Dates							TOTAL
	Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	
Supplied parts rusted								20
Misaligned weld								5
Improper test procedure								0
Wrong part issued								3
Film on parts								0
Voids in casting								6
Incorrect dimensions								2
Adhesive failure								0
Masking insufficient								1
Spray failure								5
TOTAL		10	13	10	5	4		

รูปภาพที่ 11 ตัวอย่างใบตรวจสอบ
ที่มา: บริษัทปากโก้ เอ็นจีเนียริง (2560)

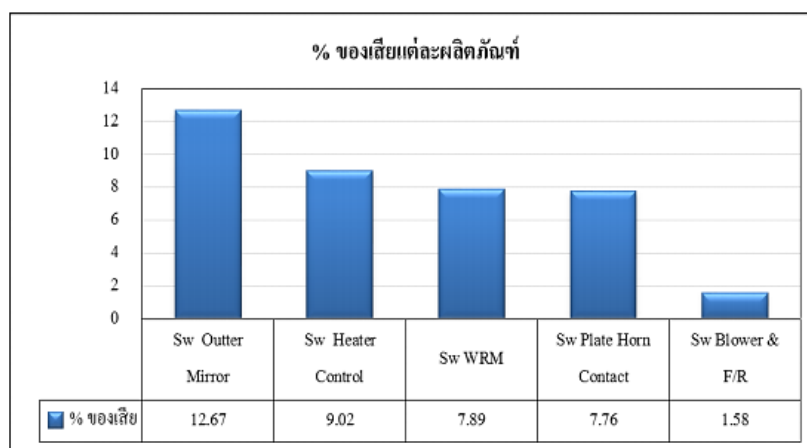
2.2.4 ฮิสโตแกรม (Histogram)

ฮิสโตแกรมคือ กราฟแท่งแบบเฉพาะที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเป็นหมวดหมู่ที่เรียกว่าชั้นข้อมูลหรือความถี่ของข้อมูล เพื่อดูการกระจายของข้อมูล ลักษณะของข้อมูลที่เป็นหมู่จะเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก โดยแกนตั้งจะเป็นตัวเลขแสดง “ความถี่” และแกนนอนจะเป็นข้อมูลของเรื่องที่สนใจ การใช้ฮิสโตแกรมจะใช้เมื่อต้องการตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล ดูการกระจายของกระบวนการ ต้องการเปรียบเทียบข้อมูลกับเกณฑ์ที่กำหนด หรือค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด (ธนัญกสิษฐ์ บำรุงอโณทัยสกุล, 2556) ประโยชน์คือใช้วิเคราะห์ความถี่ของข้อมูล ว่าการแจกแจงข้อมูลแบบใดมีผลต่อผลิตภัณฑ์ไปในทิศทางที่ดีหรือไม่ และยังสามารถใช้ในการเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการผลิตและหลังการปรับปรุง

2.2.5 กราฟ (Graph)

เป็นการเสนอข้อมูลให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายในข้อมูลต่างๆได้ดี สะดวกต่อการดูข้อมูลและการแปลความหมาย เป็นการดูข้อมูลเปรียบเทียบได้ดีกว่าการนำเสนอข้อมูลอื่นๆ ทำให้เข้าใจง่าย อ่านข้อมูลได้รวดเร็วหรือสามารถเปรียบเทียบข้อมูลได้อย่างชัดเจน ประโยชน์ สามารถชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงซึ่งเราอาจจะมองข้ามไป ถ้าหากข้อมูลแสดงเป็นตัวเลข, ใช้กราฟอธิบายข้อมูลให้ผู้ฟังได้ง่ายกว่าการ

แสดงข้อมูลเป็นตัวเลข, ใช้เป็นตัวควบคุมของเสียตามเวลาที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งกราฟจะบอกได้ว่าปัจจัยใดที่จะต้องควบคุม, เปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังการปรับปรุงและใช้สำหรับการควบคุมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามกาลเวลา ดังรูปภาพที่ 12

รูปภาพที่ 12 ตัวอย่างกราฟของเสีย

ที่มา : จุไรรัตน์ ลาธูลี (2559)

2.2.6 แผนภูมิควบคุม (Control Chart)

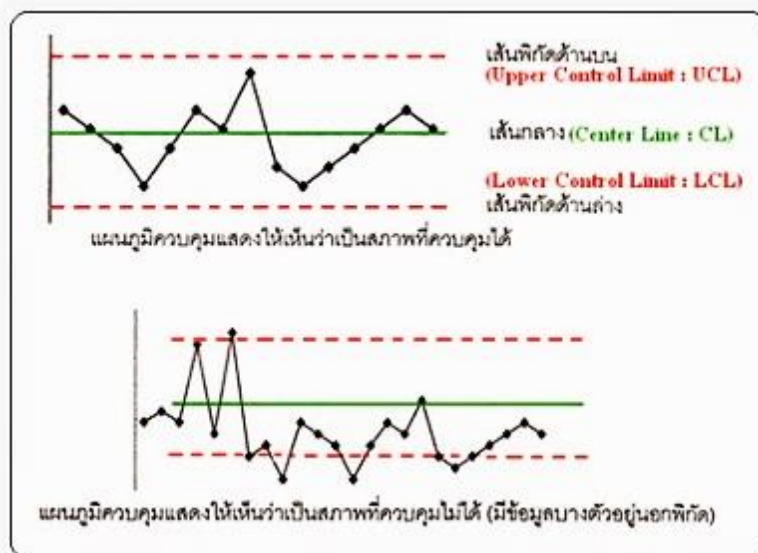
ศรีโร จารุกัญญา (2540) แผนภูมิที่ใช้ควบคุมในกระบวนการผลิต ใช้แสดงข้อมูลการแปรผัน (Variation) ว่าข้อมูลอยู่ในช่วงที่ควบคุมหรือไม่ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและปรับปรุงให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยใช้วิธีทางสถิติเข้ามาช่วยและแนวโน้มของข้อมูล การจำแนกแผนภูมิควบคุมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. แผนภูมิควบคุมสำหรับข้อมูลแบบหน่วยวัด (Control Chart for Variable) เป็นการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ด้วยการวัดผลิตภัณฑ์ในเชิงปริมาณประกอบด้วยแผนภูมิค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{X} and S Control Chart)

2. แผนภูมิควบคุมสำหรับข้อมูลแบบหน่วยนับ (Control Chart for Attribute) เป็นวิธีการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ด้วยการนับผลิตภัณฑ์เชิงคุณภาพ เช่นผลิตภัณฑ์ดี หรือผลิตภัณฑ์เสีย

ประโยชน์ของการใช้แผนภูมิ เพื่อให้ทราบว่ากระบวนการผลิตยังอยู่ในการควบคุมหรือไม่ เพื่อทำการตัดสินใจปรับปรุงกระบวนการให้อยู่ในข้อกำหนด, ช่วยป้องกันปัญหาด้านคุณภาพ แผนภูมิจะช่วยให้กระบวนการอยู่ในการควบคุมตลอดเวลา ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ออกมามีคุณภาพต่ำ, สามารถพยากรณ์ล่วงหน้าได้ ว่ากระบวนการมีแนวโน้มจะไม่อยู่ในจุดที่ควบคุมและช่วยเพิ่มอัตราผลิต

ภาพ (Productivity) เนื่องจากแผนภูมิจะช่วยลดกระบวนการของเสียและลดเวลาสูญเสียเกี่ยวกับ
การทำซ้ำ ดังรูปภาพที่ 13

รูปภาพที่ 13 แผนภูมิที่สามารถควบคุมกระบวนการได้และแผนภูมิที่ควบคุมกระบวนการไม่ได้
ที่มา : บุญชัย แซ่ลิว (2557)

2.2.7 แผนภาพการกระจาย (Scatter Diagram)

เป็นการหาความสัมพันธ์ทั้ง 2 ข้อมูลว่ามีแนวโน้มทิศทางใด โดยข้อมูลของแกน X และแกน Y เป็นข้อมูลคนละชุดกัน ข้อมูลที่ได้นำมาจุดลงกราฟแล้วดูความสัมพันธ์กัน โดยเลือกปัจจัยปัญหาที่ต้องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ร่วม โดยความสัมพันธ์จะแบ่งความสัมพันธ์ออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ 1. ความสัมพันธ์เชิงบวก (Positive Correlation), 2. ความสัมพันธ์เชิงลบ (Negative Correlation) และไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Non Correlation)

ประโยชน์ของแผนภาพการกระจาย คือ หาความสัมพันธ์ของข้อมูล 2 ชุดและยังทราบว่าข้อมูลทั้ง 2 ชุดมีทิศทางไปทางใด

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลปัจจุบันได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพ กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ ดังตัวอย่าง เช่น

งานวิจัยด้านการควบคุมคุณภาพและเครื่องมือ 7 QC Tool

ปิยมล โกศลชัย (2559) ได้ทำการศึกษาการลดปริมาณของเสีย ในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและต้นทุน กรณีศึกษาบริษัทผู้ผลิตถุงบรรจุนม ผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทผลิตถุงบรรจุนม ไม่ได้มุ่งเน้นที่จะลดของเสียหรือควบคุมปริมาณของเสียที่เกิดในกระบวนการ และเครื่องจักรที่ใช้ผลิตถุงนม ทำให้อัตราของเสียสูง ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาสาเหตุและแก้ปัญหาโดยใช้แผนผังก้างปลา (Fish Bone Diagram) , การวิเคราะห์ด้วยการตั้งคำถามทำไม 3 ครั้ง (Why Why Why Analysis) และวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของปัญหา ทำให้สามารถลดของเสียให้เหลือเฉลี่ย 14-15% ต่อเดือน

ธนภุช ชุ่นเซ่ง (2557) ได้ทำการศึกษาเพื่อลดของเสียประเภทจุดดำที่เกิดขึ้นในกระบวนการฉีดพลาสติก โดยใช้เครื่องมือควบคุมคุณภาพ (QC Tool) สาเหตุเกิดจากการตรวจสอบคัดเลือกวัตถุดิบที่นำมาใช้ในกระบวนการขาดการควบคุมที่เหมาะสม สภาพการผลิตต้องอาศัยผู้ชำนาญในการปรับตั้งค่า จึงจะช่วยลดความคลาดเคลื่อนในกระบวนการผลิต ผู้วิจัยได้ใช้ใบตรวจสอบ (Check Sheet) ที่ใช้ในกระบวนการผลิต ทำการตรวจสอบของเสียและเก็บรวบรวมข้อมูลของเสีย แจกแจงปัญหาด้วย แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) นำมาวิเคราะห์ด้วยแผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram) ผลดำเนินการปรับปรุงสามารถลดของเสียจากกระบวนการประเภทจุดดำจากเดิม 0.23% ลดลงเป็น 0.07% ลดลงจากเดิม 69.56% และคิดเป็นมูลค่าที่ลดได้ 1,175,906.16 บาทต่อปี

อิสราภรณ์ ธรรมวาโร (2563) ได้ทำการศึกษาลดของเสียในสายการแปรรูปอาหารสัตว์เลี้ยงกรณีศึกษาโรงงานแปรรูปอาหารสัตว์เลี้ยง วัตถุประสงค์เพื่อลดของเสียบรรจุภัณฑ์ด้วยพลาสติก ทำการระบุปัญหาด้วยแผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) พบว่าปัญหาการสูญเสียของบรรจุภัณฑ์ด้วยพลาสติกมากที่สุด คือแถบปิดผนึกไม่สมบูรณ์ นำปัญหาดังกล่าวมาวิเคราะห์สาเหตุ ด้วยแผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ข้อบกพร่องและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis: FMEA) เลือกสาเหตุของปัญหา ที่มีร้อยละสะสมของตัวเลขที่มีความเสี่ยงร้อยละ 50 นำมาปรับปรุง นำสาเหตุดังกล่าวมาปรับปรุงใช้วงจรการควบคุมคุณภาพ PDCA ผลการวิจัยพบว่า สามารถลดปริมาณการสูญเสีย 2,553 ppm. ลดลงเหลือ 1,687 ppm. คิดเป็นร้อยละ 28 และสามารถคิดเป็นมูลค่า 150,844 บาทต่อปี

สุทธิโรจน์ ศิวฐานพงศ์ (2559) ได้ทำการศึกษาการลดความสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตแบบฟอร์มธุรกิจ (กระดาษต่อเนื่อง) โดยเริ่มจากการศึกษาหาข้อมูลพื้นฐานและสภาพปัจจุบันเพื่อนำไปรวบรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดของเสีย โดยใช้แบบสอบถามพนักงาน ต่อมาวิเคราะห์สาเหตุการเกิดของเสียโดยใช้แผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน และใช้แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) โดยการจัดลำดับความสำคัญ ผลการศึกษพบว่า

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดของเสีย คือการลืมวัดเห็นชั้น ลูกกลิ้งและกระบอกกลมเสื่อมสภาพ กระจกเคมีแตกและมีฝุ่น ผลวิจัยพบว่า มูลค่ารวมต้นทุนที่เกิดขึ้นก่อนปรับปรุงในกระบวนการพิมพ์เท่ากับ 431,095.71 บาท หลังจากแก้ไขปรับปรุงต้นทุนรวมลดลงเหลือ 206,670.73 บาทหรือคิดเป็นร้อยละ 47.94

ชนิดา วัฒนโชติวงษ์ และคณะ (2558) ได้ศึกษาแนวทางการลดของเสียในกระบวนการผลิตของถั่วกวนรชานนท์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการผลิต วิเคราะห์สาเหตุของปริมาณของเสียในกระบวนการผลิต และเพื่อหาแนวทางการลดปริมาณของเสีย โดยใช้เครื่องมือสำหรับควบคุมคุณภาพในการศึกษา ได้แก่ ใบบันทึกข้อมูลและรายการตรวจสอบ การระดมสมอง แผนผังการไหลในกระบวนการ และแผนผังสาเหตุและผล ควบคู่ไปกับวงจรบริหารคุณภาพเต็มมิ่ง ผู้ศึกษาได้เสนอแนวทางการลดปริมาณของเสียในขั้นตอนดังกล่าว 3 โครงการ ได้แก่ โครงการที่ 1 ลดได้ให้เลย โครงการที่ 2 ทำนานหรือชำนาญ และโครงการที่ 3 ดูแลเครื่องจักรได้กลับบ้านเร็ว จากการดำเนินโครงการทั้ง 3 โครงการส่งผลให้ปริมาณของเสียในขั้นตอนการขึ้นรูปลดลงไป 51.58 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นมูลค่าความสูญเสีย 4,642.20 บาทต่อวัน หรือร้อยละ 61.32

คณิศร ภูนิคมและ ยิงยศ ทิพย์ศรีราช (2560) ได้ทำการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตฟาร์มไข่ไก่ โดยใช้เครื่องมือควบคุมทางคุณภาพทั้ง 7 จากการวิจัยพบว่าเหตุหลักของปัญหาได้แก่คน วัสดุอุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงานและสิ่งแวดล้อม ใช้เครื่องมือคุณภาพ เช่น แผนผังต้นไม้ หาแนวทางการปรับปรุงและออกแบบกระบวนการผลิตใหม่ หลังจากออกแบบการผลิตใหม่ไปปฏิบัติจริง พบว่าแผนกสัตว์ปีกมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น โดยก่อนการปรับปรุงกำไรสุทธิ คิดเป็นเงิน 8,827 บาทต่อการเลี้ยงไก่ 1 รุ่น หลังปรับปรุงมีรายได้สุทธิ คิดเป็นเงิน 220,143.60 บาท

กิตติศักดิ์ กิตติอัศมเดช (2555) ได้ทำการศึกษาการลดสัดส่วนของเสียในกระบวนการผลิตฝากระป๋อง โดยใช้เทคนิคการควบคุมกระบวนการด้วยหลักสถิติ ปัญหาสำคัญอันเนื่องมาจากความไม่สมบูรณ์ในตัวผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาพบว่าประกอบด้วย 4 ลักษณะ คือรอยขีดข่วน คราบแลคเกอร์ จุดดำ และรอยบุบ ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น งานวิจัยเลยได้นำเทคนิคการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ (Statistical Process Control) และโปรแกรมสำเร็จรูป Minitab เวอร์ชัน 14.0 มาช่วยควบคุมกระบวนการผลิต และอีกทั้งยังนำเครื่องมือควบคุมคุณภาพทั้ง 7 ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา ผลวิจัยที่ได้จากการศึกษาสามารถลดปัญหาผลิตภัณฑ์ที่มีรอยขีดข่วนบนชิ้นงาน ก่อนปรับปรุงอยู่ที่ 63.27% สามารถลดการสูญเสียมูลค่าของสินค้าได้เป็นจำนวน 127,519 ชิ้น ซึ่งมีมูลค่าการขายทางการตลาดเป็นจำนวน 223,158.25 บาท

วรุตม์ สุจริตจันทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาการลดของเสียในกระบวนการผลิตชิ้นส่วนหัวฉีดน้ำมัน กรณีศึกษา ของเสียประเภทค่าความสะอาดไม่ได้ตามมาตรฐานของลูกค้า โดยใช้เครื่องมือ

คุณภาพ (QC Tool) ในการค้นหาสาเหตุ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ใช้ใบตรวจสอบ (Check Sheet) ทำการตรวจสอบของเสียและบันทึกข้อมูล แจกแจงปัญหาด้วยแผนภูมิพาเรโต แยกความสำคัญของปัญหาด้วยกฎพาเรโต (80:20) วิเคราะห์ปัญหาด้วยแผนภูมิแกงปลา ผลการดำเนินการสามารถลดการเกิดของเสียประเภทค่าความสะอาดไม่ได้ตามมาตรฐาน จากเดิม 21.94% ลดลงเป็น 6.03% ลดลงจากเดิม 72.52% สามารถลดมูลค่าการแก้ไขสินค้าได้ 9,339.80 บาทต่อปี

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพ โดยลดของเสีย จากที่กล่าวมาข้างต้น ความสำคัญของการทำงานวิจัยเรื่องนี้ สืบเนื่องจากจำนวนข้อร้องเรียนจากลูกค้ามีจำนวนที่ค่อนข้างสูงขึ้นทุกๆปี เมื่อแยกตามประเภทของข้อร้องเรียน จึงพบว่าประเภทข้อร้องเรียนที่พบมากที่สุดคือ ข้อร้องเรียนประเภทด้านบรรจุภัณฑ์ แต่ก่อนที่จะส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้า ทางคลังสินค้าจะต้องทำการคัดสินค้า 100% เพื่อดูข้อบกพร่องของสินค้า ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงย้อนกลับมาดูในกระบวนการควบคุมคุณภาพว่าขั้นตอนใด คือสาเหตุที่ทำให้เกิดของเสียหลุดไปพบในคลังสินค้า หลังจากนั้นทำการลดของเสียที่เกิดขึ้น

3.1 รวบรวมปริมาณของเสียและจำแนกประเภทความเสียหายของบรรจุภัณฑ์

เก็บและรวบรวมข้อมูลปริมาณบรรจุภัณฑ์ที่เสียหายของผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ จากนั้นทำการจำแนกและระบุประเภทบรรจุภัณฑ์ที่เสียหาย ย้อนหลัง 2 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561-2562 ซึ่งตรวจพบที่คลังสินค้าที่มีการคัดสินค้าหลังหลังบ่ม

3.2 ศึกษาสภาพการทำงานปัจจุบันของอาหารสัตว์ของบรรจุภัณฑ์ถุงแพคเกจและซองกาแพ

3.2.1 ระบุปัญหาที่พบในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ

ปัญหาที่คัดเลือกมาจากการรวมคะแนน โดยใช้เกณฑ์ความรุนแรงของปัญหา, ความถี่ที่เจอปัญหาและความเป็นไปได้ในการแก้ไข ซึ่งการกำหนดคะแนนความรุนแรงของปัญหามาจากการระดมความคิดของฝ่ายควบคุมคุณภาพ

3.2.2 ศึกษาสภาพการทำงานของพนักงานฝ่ายควบคุมคุณภาพและฝ่ายผลิต

ศึกษาสภาพการทำงานของพนักงานตรวจสอบคุณภาพสุ่มตรวจสอบคุณภาพของบรรจุภัณฑ์ด้วยสายตา (Visual Defect) และศึกษาสภาพการทำงานของการบรรจุซองกาแพแล้วปิดผนึกที่เครื่องซีลของพนักงานฝ่ายผลิต

3.3 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

3.3.1 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของเสียที่เกิดจากฝ่ายควบคุมคุณภาพ

วิเคราะห์หัวข้อปัญหาที่คัดเลือก จากข้อ 3.2.1 โดยตั้งสมมุติฐานว่าการที่พนักงานตรวจสอบคุณภาพตรวจสอบงานไม่ทันตามแผนการสุ่มสินค้าที่กำหนด จึงส่งผลให้ของเสียไปพบที่คลังสินค้า วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาว่าเกิดจากสาเหตุใด เช่น พนักงาน, เกิดจากวิธีการปฏิบัติงาน หรือเกิดจากปริมาณงานที่พนักงานได้รับมอบหมายไม่เหมาะสม

3.3.1.1 วิเคราะห์อัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) ในการตรวจสอบคุณภาพของบรรจุภัณฑ์ด้วยสายตา (Visual Defect) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์อัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) แบ่งเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้ (เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์, 2561)

- 1) ระบุประเภทงานทั้งหมดของพนักงานที่จะต้องรับผิดชอบ
 - 2) ระบุหน่วยนับของแต่ละประเภทงาน เช่น ครั้งและจำนวนแบบฟอร์ม
 - 3) คำนวณหาระยะเวลามาตรฐานการทำงาน (Standard time) จับเวลาเป็นหน่วยวินาที โดยตัดเวลาการรอคอยออก
 - 4) รวบรวมปริมาณงานที่เข้ามา เช่น ปริมาณงานแต่ละเดือน โดยพิจารณาจากสถิติปริมาณงานที่ผ่านมา โดยงานวิจัยนี้จะเก็บข้อมูลปริมาณงานเป็นเวลา 3 เดือน
 - 5) คำนวณหาภาระงาน (Workload) หรือค่างานของแต่ละประเภทงานของพนักงาน ดังสมการที่ 1
- ภาระงาน = ปริมาณงานที่เข้ามา x ระยะเวลามาตรฐานการทำงาน (1)
- 6) หาผลรวมของภาระงานในทุกประเภทงาน (Total Workload)
 - 7) คำนวณหาอัตรากำลังคนที่ ควรจะใช้ในการปฏิบัติงานนั้นๆ (เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์, 2561) ดังสมการที่ 2

$$\text{ค่างาน} = \frac{\text{เวลาทำงาน} \left(\frac{\text{sec}}{\text{รอบ}}\right) \times \text{จำนวนรอบการทำงาน} \left(\frac{\text{รอบ}}{\text{กะ}}\right)}{\text{เวลาทำงานต่อกะ} \left(\frac{\text{sec}}{\text{คน}}\right)} \quad (2)$$

$$\frac{\left(\frac{\text{sec}}{\text{รอบ}}\right) \times \left(\frac{\text{รอบ}}{\text{กะ}}\right)}{\left(\frac{\text{sec}}{\text{คน}}\right) \div \text{คน}} = \frac{\text{sec}}{\text{กะ}} \times \frac{\text{กะ}}{\text{sec}} \times \text{คน} = \text{คน}$$

3.3.1.2 เก็บสถิติข้อมูลของเสียที่พบที่คลังสินค้าหลังการแก้ไข

การเพิ่มจำนวนพนักงานตรวจสอบคุณภาพ จากการคำนวณค่าภาระงาน เป็นการแก้ปัญหาลดโอกาสของเสียหลุดไปที่คลังสินค้าตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยเก็บของเสียที่พบจากคลังสินค้าหลังการปรับปรุงแก้ไข

3.3.2 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของเสียที่เกิดจากฝ่ายผลิต

การทำงานของฝ่ายผลิตและฝ่ายควบคุมคุณภาพมีความสัมพันธ์กัน คือ หากฝ่ายผลิตคัดของเสียผิดพลาดหรือผลิตของเสียเกิดเป้าหมายที่กำหนด จะส่งผลให้ฝ่ายควบคุมคุณภาพซึ่งทำการสุ่มตรวจสินค้า แม้จะทำหน้าที่เต็มกำลังและมีประสิทธิภาพดี อาจส่งผลให้สินค้าที่เสียหายหลุดไปยังคลังสินค้าได้ ดังนั้นการที่จะลดปริมาณบรรจุภัณฑ์เสียหายจากเครื่องจักร ต้องอาศัยพนักงานและวิธีการทำงานและวัตถุดิบที่ทำให้ได้ตามมาตรฐาน อีกทั้งผ่านการสุ่มตรวจจากฝ่ายควบคุมคุณภาพอีกครั้งจะทำให้สินค้าไม่ได้มาตรฐานหลุดไปยังสินค้าน้อยลง

3.3.2.1 รวบรวมข้อมูลของเสียของเครื่องจักรผลิตของกาแพฟของฝ่ายผลิต

รวบรวมข้อมูลของฝ่ายผลิต ของเสียของเครื่องจักรผลิตของกาแพฟทุกๆเครื่อง เป็นเวลา 3 เดือนตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 - เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 นำของเสียมาเฉลี่ยเป็นของเสียประจำสัปดาห์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แผนดำเนินการเก็บข้อมูลของเสียจากข้อมูลฝ่ายผลิตและการปรับปรุง

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน					
	ธ.ค. 63	ม.ค. 64	ก.พ. 64	มี.ค. 64	เม.ย. 64	พ.ค. 64
1. เก็บข้อมูลของเสียของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่อง***	😊	😊	😊			
2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา			😊			
3. วิเคราะห์แต่ละขั้นตอนการทำงาน			😊			
4. หาวิธีการปรับปรุง				😊		
5. นำวิธีการไปประยุกต์และเก็บข้อมูลหลังการดำเนินงาน					😊	
6. ประเมินผลหลังการปรับปรุง และสรุปผลเพื่อนำไปสู่การใช้งานจริง						😊

3.3.2.2 เลือกเครื่องจักรที่เกิดของเสียเป็นจำนวนมาก

เลือกเครื่องจักรที่เกิดของเสียเป็นจำนวนมากกว่าเครื่องจักรอื่นๆ ทำการระบุปัญหาที่พบ โดยใช้แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) ใช้เกณฑ์ในการเลือกปัญหาที่มีร้อยละสะสมร้อยละ 80 ของปัญหา ไปวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

3.4 การเสนอแนวทางและการปรับปรุง

หลังจากหาสาเหตุของการเกิดของเสีย จะนำข้อมูลที่ได้ไปเสนอแนวทางการปรับปรุงร่วมกัน ระหว่างฝ่ายควบคุมคุณภาพและฝ่ายผลิต เพื่อลดของเสีย โดยนำข้อมูลที่ได้ไปปรึกษาร่วมกันระหว่างฝ่ายควบคุมคุณภาพ, ฝ่ายดูแลเครื่องจักร (Seamer) และฝ่ายผลิตผู้ที่ใช้งานเครื่องจักร เพื่อหาสาเหตุของปัญหาของเสียที่ได้ โดยใช้เครื่องมือแผนผังก้างปลา (Fish Bone Diagram) มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่ทำได้ง่ายและไม่ต้องลงทุนเพิ่ม

3.5 สรุปผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับปรุง

เก็บข้อมูลปริมาณของเสียเครื่องจักรจากข้อมูลของฝ่ายผลิต หลังการแก้ไข เก็บสถิติข้อมูลของเสียเป็นระยะเวลา 1 เดือน (เดือนเมษายน พ.ศ. 2564) เพื่อเปรียบเทียบกับปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นก่อนการปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผลการวิจัย

4.1 ผลจากการรวบรวมปริมาณของเสียและจำแนกประเภทความเสียหายของบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์อาหารสัตว์ มี 4 ประเภท คือ กระป๋อง (Can), ถุงแพช (Pouch), ซองกาแฟ (Small Pouch) และถ้วยพลาสติกคัพ (Plastic Cup) ทั้งนี้งานวิจัยนี้มีการเลือกที่จะศึกษาเฉพาะสินค้าลักษณะบรรจุภัณฑ์ที่เป็นซองกาแฟเป็นหลัก ดังรูปภาพที่ 14 เนื่องจากสินค้าที่เป็นถุงแพช ดังรูปภาพที่ 15 ซึ่งจะผลิตให้สำหรับลูกค้าทั่วไป การเปลี่ยนวัตถุดิบ, บรรจุภัณฑ์และวิธีการทำงานแตกต่างกันและมีความหลากหลายตามความต้องการลูกค้า และเครื่องซีลที่ใช้ปิดผนึกถุงแพชไม่ได้ระบุหมายเลขเครื่องจักรที่ตัวบรรจุภัณฑ์ ส่งผลให้การจัดเก็บข้อมูลและการแก้ไขเป็นไปได้ยาก งานวิจัยนี้จึงเลือกบรรจุภัณฑ์ที่เป็นซองกาแฟ เนื่องจากมีการผลิตสินค้าให้ลูกค้าเพียงรายเดียว การเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบหรือบรรจุภัณฑ์ไม่ได้หลากหลายเหมือนบรรจุภัณฑ์ถุงแพช ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นไม่ว่าจะเปลี่ยนผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์การเปลี่ยนลักษณะสินค้า และขนาดของบรรจุภัณฑ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปิดผนึกทั้งสิ้น

รูปภาพที่ 14 เครื่องซีลปิดผนึกซองกาแฟ

รูปภาพที่ 15 เครื่องซีลปิดผนึกถุงแพคเกจ

ทางคลังสินค้า จะมีการคัดสินค้า 100% ก่อนจะส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมสถิติของเสียของสินค้าซองกาแพะ ย้อนหลัง 2 ปี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2561-2562 ของสินค้าซองกาแพะ เพื่อระบุประเภทของปัญหาหรือลักษณะความเสียหายของบรรจุภัณฑ์ที่พบที่คลังสินค้าก่อนการปรับปรุง ข้อมูลของเสียที่รวบรวมได้ จะถูกนำไปใส่แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) เพื่อเลือกปัญหาที่พบมากที่สุด และมีเปอร์เซ็นต์สะสมเกิน 80 ดังตารางที่ 4 และตารางที่ 5 โดยในปี พ.ศ. 2561 มีของเสียทั้งสิ้น 291,088 ซอง จากยอดผลิตสินค้าซองกาแพะทั้งหมด 44,708,153 ซอง ซึ่งคิดเป็น 0.65 % ต่อมาพ.ศ. 2562 มีของเสียทั้งสิ้น 92,292 ซอง จากยอดผลิตสินค้าซองกาแพะทั้งหมด 40,345,219 ซอง ซึ่งคิดเป็น 0.23 %

ตารางที่ 4 จำนวนของเสียที่พบในคลังสินค้าของซองกาแพะ ปีพ.ศ. 2561

ชนิดของเสีย (Type Defect)	จำนวนของเสีย (ซอง) (Total Defect)	%ของเสีย (% Defect)
โค้ดไม่ชัดเจน (Blur Code or No Code)	166,638	57.25
รอยซีลย่น (Wrinkle Seal)	44,518	15.29
ซีลอ่อน (Weak Seal)	29,711	10.21
รอยซีลไม่ติดบริเวณก้นถุง (Nonbonding Bottom)	26,298	9.03
รอยซีลไม่ติดบริเวณหัวถุง (Nonbonding Top)	9,627	3.31

ตารางที่ 4 จำนวนของเสียที่พบในคลังสินค้าของชองกาแพ ปีพ.ศ. 2561 (ต่อ)

ชนิดของเสีย (Type Defect)	จำนวนของเสีย (ชอง) (Total Defect)	%ของเสีย (% Defect)
รอยซีลรั่ว (Leak Seal)	6,911	2.37
ฟิล์มลอก (Peel off)	4,218	1.45
รอยซีลพับหัก (Crack Seal)	1,408	0.48
ชองกาแพบวม (Swollen Bacteria)	1,362	0.47
รอยซีลเล็ก <5 mm (Small Seal width)	270	0.09
สินค้าไม่มีโค้ด (NO CODE)	61	0.02
รอยซีลรั่วหลังผ่านเครื่องรีด (Leak Seal After Rolling)	47	0.02
รอยซีลไหม้ (Burned)	19	0.01
รวม	291,088	100

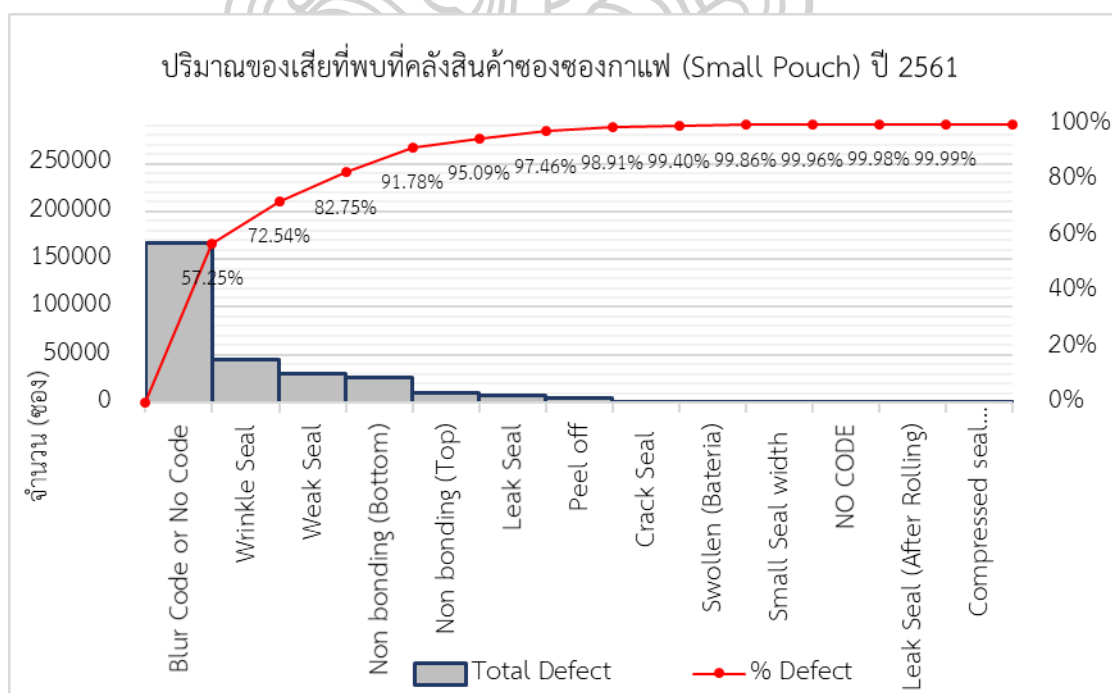
ตารางที่ 5 จำนวนของเสียที่พบในคลังสินค้าของชองกาแพ ปีพ.ศ. 2562

ชนิดของเสีย (Type Defect)	จำนวนของเสีย (ชอง) (Total Defect)	%ของเสีย (% Defect)
ฟิล์มลอก (Peel off)	35,714	38.70
รอยซีลไม่ติดบริเวณก้นถุง (Nonbonding Bottom)	22,202	24.06
รอยซีลย่น (Wrinkle Seal)	12,427	13.46
รอยซีลไม่ติดบริเวณหัวถุง (Nonbonding Top)	9,101	9.86
ซีลอ่อน (Weak Seal)	7,105	7.70
รอยซีลรั่ว (Leak Seal)	3,079	3.34
โค้ดไม่ชัดเจน (Blur Code or No Code)	1,286	1.39
รอยซีลพับหัก (Crack Seal)	673	0.73
หนูกัด (Rat Bite)	300	0.33
ชองกาแพบวม (Swollen Bacteria)	207	0.22
รอยซีลไหม้ (Burned)	79	0.09
รอยซีลเล็ก <5 mm (Small Seal width)	38	0.04

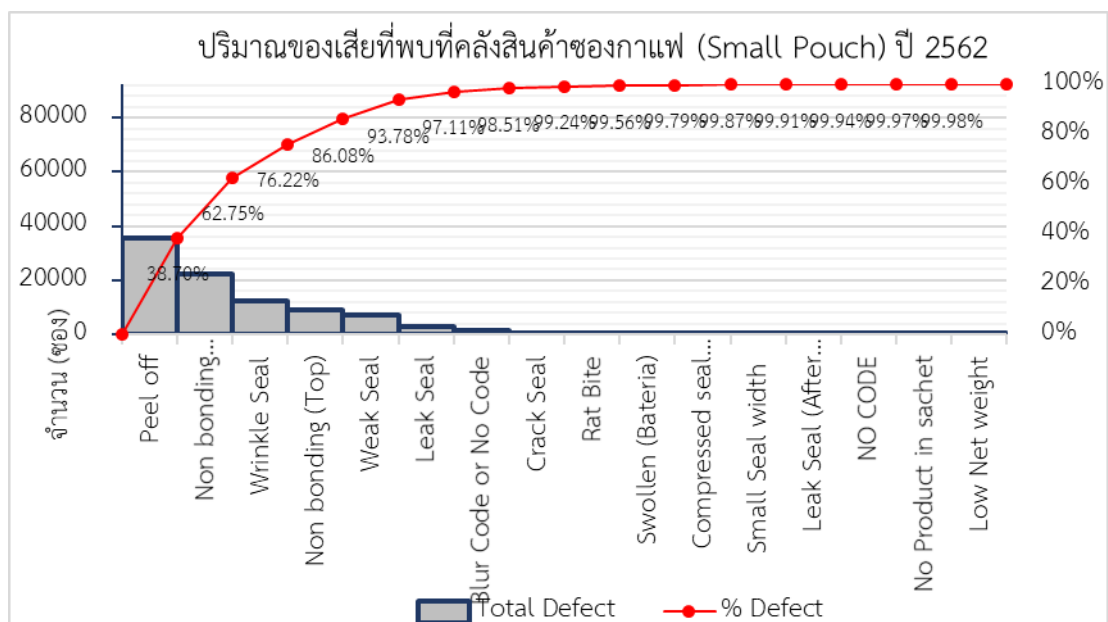
ตารางที่ 5 จำนวนของเสียที่พบในคลังสินค้าของชองกาแพ ปีพ.ศ. 2562 (ต่อ)

ชนิดของเสีย (Type Defect)	จำนวนของเสีย (ชอง) (Total Defect)	%ของเสีย % Defect
รอยซีลรั่วหลังผ่านเครื่องรีด (Leak Seal After Rolling)	27	0.03
ไม่มีโค้ดสินค้า (NO CODE)	22	0.02
ชองเปล่า (No Product in sachet)	18	0.02
น้ำหนักเบา (Low Net weight)	14	0.02
รวม	92,292	100

จากตารางที่ 4 และตารางที่ 5 นำข้อมูลของเสียจากคลังสินค้าทำการระบุปัญหาโดยใช้เครื่องมือพาเรโต (Pareto Chart) เพื่อระบุปัญหาหลักที่พบในคลังสินค้า ได้ผลดังรูปที่ 16 และรูปที่ 17 จะเห็นได้ว่าบรรจุภัณฑ์ที่เสียหายที่เป็นปัญหาหลักในปี พ.ศ. 2561 คือ โค้ดไม่ชัดเจน ซิลย่น และซิลอ่อน สำหรับบรรจุภัณฑ์ที่เสียหายที่เป็นปัญหาหลักในปี พ.ศ. 2562 คือ ฟิล์มลอก รอยซีลไม่ติด บริเวณก้นถุง รอยซีลย่น และรอยซีลไม่ติดบริเวณหัวถุง

รูปภาพที่ 16 ข้อมูลจำนวนของเสีย (Defect) บรรจุภัณฑ์ชองกาแพ หลังการปรม โดยทางคลังสินค้า จะต้องคัดสินค้าก่อนส่งให้ลูกค้าปีพ.ศ. 2561

รูปภาพที่ 17 ข้อมูลจำนวนของเสีย (Defect) บรรจุภัณฑ์ของกาแพ หลังการป่มที่ทางคลังสินค้า จะต้องคัดก่อนส่งให้ลูกค้า ปี พ.ศ.2562

จะเห็นได้ว่าหลังจากนำข้อมูลของเสียจากคลังสินค้าของสินค้าของกาแพ ปีพ.ศ. 2561-2562 โดยมีปริมาณของเสีย แม้ว่าจะมีจำนวนลดน้อยลง แต่ประเภทของความเสียหายบรรจุภัณฑ์ที่รวบรวมมาได้ จะมีข้อบกพร่องบางประเภทที่เกิดจากขั้นตอนของเครื่องจักร คน วิธีการหรือขั้นตอนกระบวนการผลิต (Production Line) ตลอดจนกระบวนการจัดเก็บและกระบวนการขนส่ง ทุกกระบวนการย่อมส่งผลให้สินค้าได้รับความเสียหายได้

ความเสียหายของบรรจุภัณฑ์ชนิดซองกาแพที่พบในคลังสินค้า ได้แก่ โค้ดไม่ชัดเจน รอยซีลย่น ซีลอ่อน फिल्मลอก และรอยซีลไม่ติดบริเวณก้นถุง นำมาวิเคราะห์หาสาเหตุการเกิดของเสีย มีโอกาสเกิดได้จากหลายปัจจัย เริ่มตั้งแต่ในกระบวนการผลิต (Production Line), กระบวนการจัดเก็บและกระบวนการขนส่ง ทุกกระบวนการย่อมส่งผลให้สินค้าได้รับความเสียหายได้ โดยอธิบายดังต่อไปนี้

1) โค้ดไม่ชัดเจน (Blur Code or No Code)

สาเหตุเกิดจากประสิทธิภาพของเครื่องอิงค์โค้ด หมึกหมดประสิทธิภาพ หัวอิงค์หมึกไม่ได้ถูกทำความสะอาด ลักษณะของฟิล์มสีหรือเงาอาจจะทำให้การอิงค์โค้ดลงไปที่ยางไม่สมบูรณ์และลบได้ ขั้นตอนในกระบวนการจัดเรียงลงไปในตะกร้าก่อนฆ่าเชื้อเกิดการเสียดสีระหว่างโค้ดและตะกร้าหรือกระบวนการจัดเก็บ

2) รอยซีลย่น (Wrinkle Seal)

สาเหตุเกิดจากเครื่องจักรปิดผนึกของกาแพ ในขั้นตอนลักษณะที่ทำการซีลแล้วฟิล์มไม่ตึง จึงทำให้เกิดบริเวณรอยซีลย่น หรือเกิดจากการตั้งค่าของเครื่องจักรไม่เหมาะสมกับฟิล์ม เช่นการตั้งค่า อุณหภูมิ เวลาและแรงกด

3) ซีลอ่อน (Weak Seal)

สาเหตุเกิดจากเครื่องจักรการตั้งค่าของเครื่องจักรไม่เหมาะสมกับฟิล์ม เช่นการตั้งค่าอุณหภูมิ เวลาและแรงกดหรือเกิดจากขั้นตอนการทำงานของพนักงานคุมเครื่องใช้งานเครื่องจักร โดยที่เครื่องจักรยังไม่พร้อมใช้งาน (warm) ก่อนดำเนินงานผลิตจึงส่งผลให้ประสิทธิภาพของการปิดผนึกไม่ดี

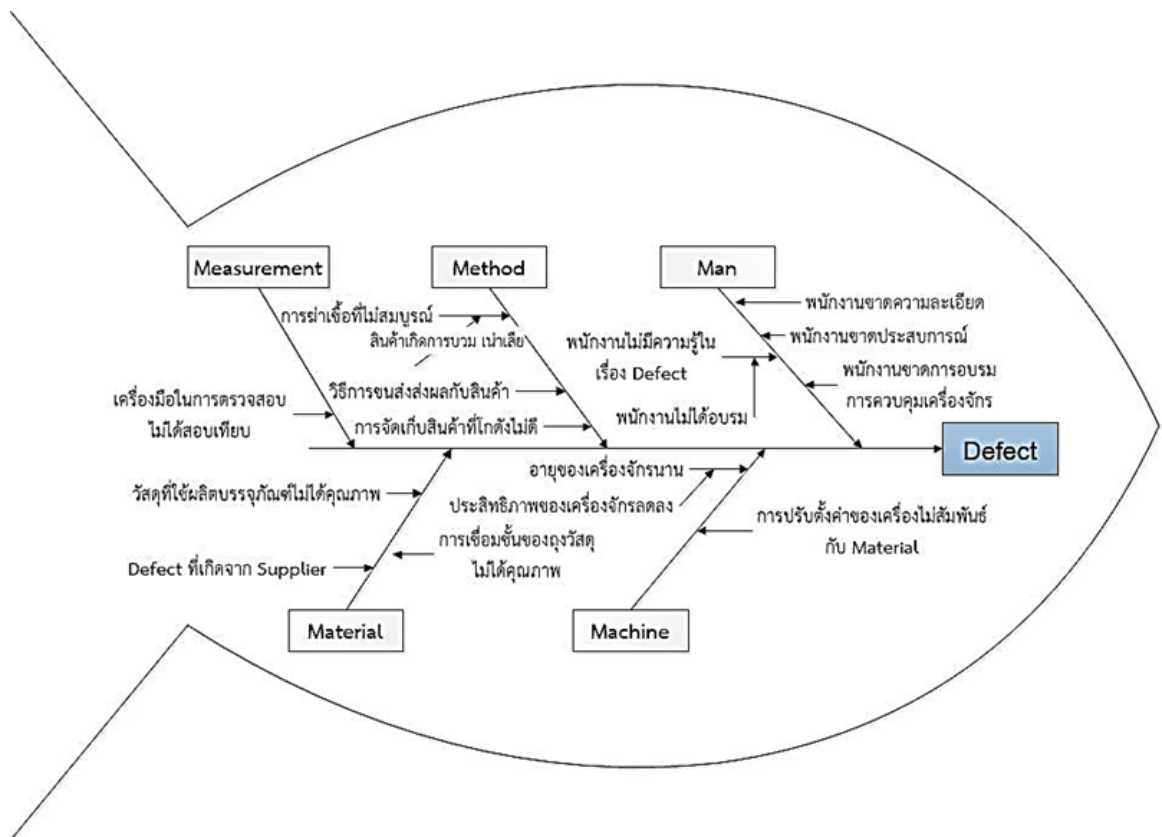
4) ฟิล์มลอก (Peel off)

เกิดจากกระบวนการของผู้ผลิตฟิล์มการเชื่อมองค์ประกอบของฟิล์มแต่ละชั้นไม่ดี เมื่อฟิล์ม โดยความร้อนในขั้นตอนการฆ่าเชื้อ จึงทำให้ชั้นของฟิล์มลอกหรือเกิดจากเครื่องจักรในขั้นตอนตัดของ กาแพ ไบมีดที่ใช้ตัดรูปแบบของไมคม จึงทำให้หลังการตัดซองเป็นขุย และเมื่อไปถึงกระบวนการให้ความร้อนฟิล์มจึงลอก

5) รอยซีลไม่ติดบริเวณก้นถุง (Nonbonding Bottom)

สาเหตุเกิดจากเครื่องจักรการตั้งค่าของเครื่องจักรไม่เหมาะสมกับฟิล์ม เช่นการตั้งค่าอุณหภูมิ เวลาและแรงกดหรือเกิดจากขั้นตอนการทำงานของพนักงานคุมเครื่องใช้งานเครื่องจักร โดยที่เครื่องจักรยังไม่พร้อมใช้งาน (warm) ก่อนดำเนินงานผลิตจึงส่งผลให้ประสิทธิภาพของการปิดผนึกไม่ดี

สาเหตุการเกิดของเสีย (Defect) ในกระบวนการผลิตจะมีการกำหนดสาเหตุที่เป็นไปได้ (Possible Cause) เพื่อนำไปสู่การเริ่มต้นแก้ไข ผู้วิจัยรับผิดชอบอยู่ในฝ่ายควบคุมคุณภาพ (ส่วนบรรจุ) มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในกระบวนการควบคุมคุณภาพ โดยลดของเสีย พบปัญหาในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ เนื่องจากปัจจุบันพนักงานที่ตรวจสอบ ข้อบกพร่องของสินค้า (Visual Defect) ตรวจสอบงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด พนักงานทำงานด้วยความเร่งรีบ อาจส่งผลให้การทำงานไม่ได้ประสิทธิภาพของเสียหลุดไปที่คลังจำนวนสูงขึ้น จึงได้วิเคราะห์สาเหตุการเกิดของเสีย ดังรูปที่ 18

รูปภาพที่ 18 วิเคราะห์สาเหตุการเกิดของเสีย (Defect)

จากรูปภาพที่ 18 จะเห็นได้ว่าในหัวข้อบุคคล (Man) ขาดความละเอียดเมื่อย้อนกลับไปดูกระบวนการตรวจสอบคุณภาพพบปัญหาในขั้นตอน การตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้าด้วยตาเปล่า (Visual Defect) ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด อาจส่งผลให้พนักงานทำงานด้วยความเร่งรีบ ไม่มีความละเอียดรอบคอบ จึงได้ตั้งสมมุติฐานว่าการตรวจสอบงานที่ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดมีโอกาสที่ทำให้ของเสียเกิดโอกาสหลุดไปที่คลังสินค้า ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากระบวนการทำงานและวิเคราะห์การทำงานของพนักงานตรวจสอบคุณภาพในขั้นตอนการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้าด้วยตาเปล่า (Visual Defect)

4.2 ผลการศึกษาสภาพการทำงานปัจจุบันของอาหารสัตว์ของบรรจุภัณฑ์ของกาแพ

4.2.1 ผลการระบุปัญหาที่พบในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ

คัดเลือกหัวข้อปัญหาที่พบในกระบวนการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ โดยคัดเลือกจากการรวมคะแนน โดยใช้เกณฑ์ความรุนแรงของปัญหา, ความถี่ที่เจอปัญหาและความเป็นไปได้ในการแก้ไข ดังตารางที่ 6-8 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การคัดเลือกหัวข้อปัญหาในกระบวนการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ของกาแพ

ลำดับ	หัวข้อปัญหา	สภาพปัจจุบันของปัญหา	ความถี่ที่เกิดปัญหา	ผลกระทบจากปัญหา
1	การตรวจสอบงาน Visual Defect ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด	ตามแผนการตรวจสอบงาน ตรวจสอบทุกๆ 30 นาที (Plan) แต่ทำได้จริง (Actual) คือทุก 1 ชั่วโมง	ทุกวัน	พนักงานตรวจสอบงานด้วยความเร่งรีบส่งผลให้การตรวจสอบไม่รอบคอบและไม่ได้ประสิทธิภาพ อาจทำให้ของเสีย หลุดไปที่คลังสินค้าจำนวนมาก
2	จำนวนของเสียที่หลุดไปคลังสินค้า	ปี 2561-2562 จำนวนของเสีย ของกลุ่มซองกาแพเท่ากับ 0.71%, 0.34%	ทุกวัน	1) ค่าใช้จ่ายขององค์กรเพิ่มขึ้น จากของเสียที่เกิดในระหว่างกระบวนการ 2) สินค้าที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดมีโอกาสรุดไปถึงลูกค้า
3	จำนวนครั้งข้อร้องเรียนจากลูกค้า เมื่อสินค้าไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวัง	จำนวนข้อร้องเรียนกลุ่มอาหารสัตว์มีอัตราเพิ่มขึ้น ปี 2560-2562 คือ 49.10 55.32 และ 60.12% ตามลำดับ	ทุกเดือน	1) ลูกค้าขาดความเชื่อมั่นต่อองค์กร 2) ลูกค้าไม่เกิดความไว้วางใจและไม่ตัดสินใจซื้อสินค้าทันที 3) สามารถลดจำนวนลูกค้าลงได้

ตารางที่ 7 สรุปเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกหัวข้อทำวิจัย

ลำดับ	หัวข้อปัญหา	ความรุนแรง		ความถี่ในการเกิด		ความเป็นไปได้		คะแนนรวม
		X2.0	รวม	X1.5	รวม	X1.0	รวม	
1	การตรวจสอบงาน Visual Defect ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด	5	10	5	7.5	5	5	22.5
2	จำนวนของเสียที่หลุดไปคลังสินค้า	5	10	5	7.5	1	1	18.5
3	จำนวนครั้งข้อร้องเรียนจากลูกค้า เมื่อสินค้าไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวัง	5	10	1	1.5	1	1	12.5

ตารางที่ 8 เกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การให้คะแนนของหัวข้อปัญหา

ลำดับ	เกณฑ์การคัดเลือก		คะแนน		
			5	3	1
1	ความรุนแรงของของปัญหา	X 2.0	ผลกระทบต่อลูกค้าภายนอก	ผลกระทบต่อองค์กร	ผลกระทบต่อหน่วยงาน
2	ความถี่ในการเกิดปัญหา	X 1.5	เกิดทุกวัน	เกิดทุกสัปดาห์	เกิดทุกเดือน
3	ความเป็นไปได้ในการแก้ไข	X 1.0	แผนกแก้ไขได้ด้วยตนเอง	แผนกและภายในฝ่าย	แผนกและฝ่ายอื่นๆ

จากตารางที่ 7 และตารางที่ 8 ได้มีการระดมสมองในฝ่ายแผนกของควบคุมคุณภาพเพื่อให้คะแนนระดับความรุนแรงของปัญหา และความเป็นไปได้ในการแก้ไข สรุปเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกหัวข้อปัญหาในการทำวิจัย จะเห็นได้ว่าหัวข้อปัญหาเรื่องการตรวจสอบข้อบกพร่อง (Visual Defect) ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด มีคะแนนในการคัดเลือกเท่ากับ 22.5 คะแนน ซึ่งมากกว่าหัวข้อปัญหาจำนวนของเสีย ที่หลุดไปคลังสินค้าและหัวข้อปัญหาจำนวนครั้งข้อ

ร้องเรียนจากลูกค้า เมื่อสินค้าไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวังที่ได้คะแนน 18.5 และ 12.5 คะแนนตามลำดับ

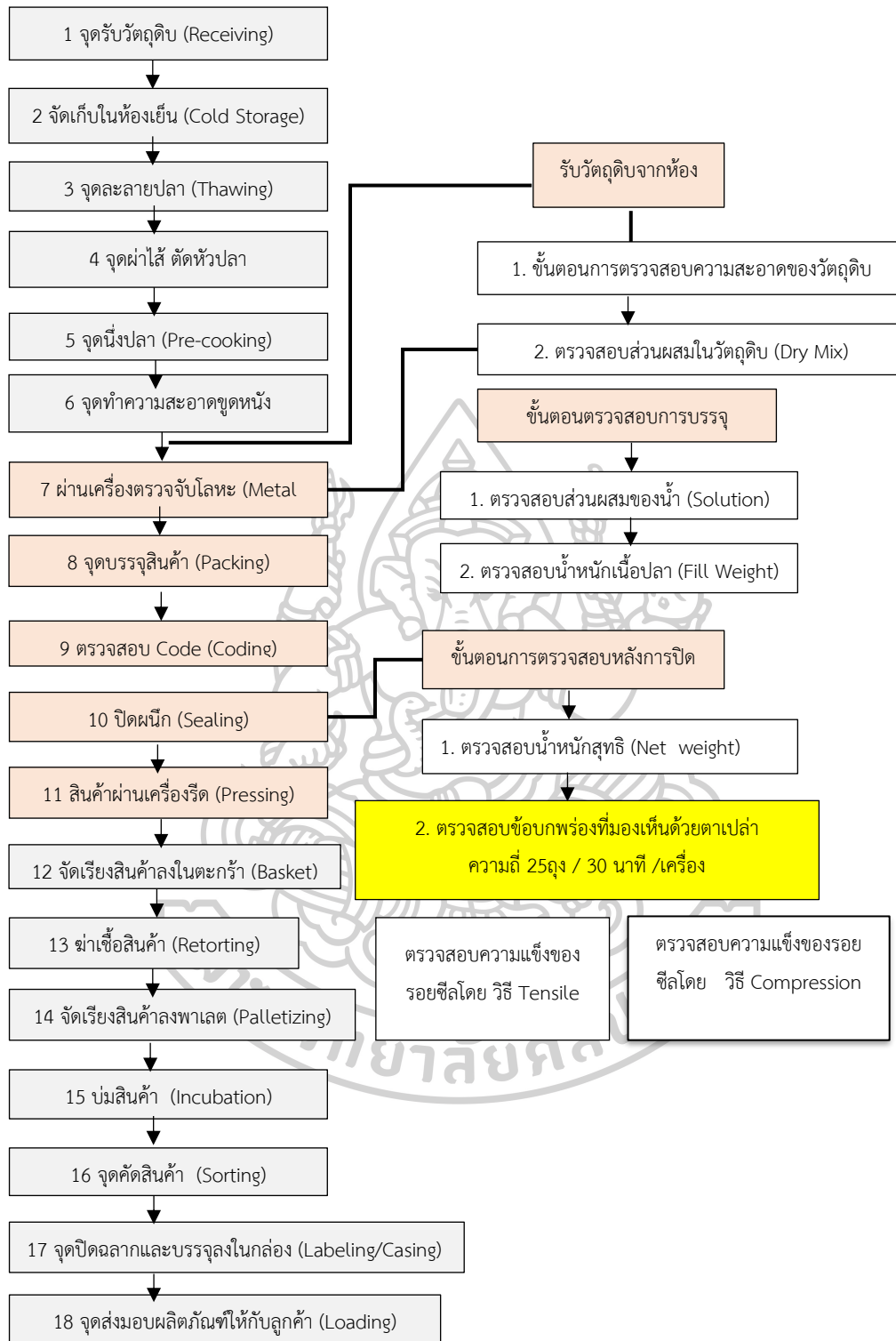
4.2.2 ผลการศึกษาสภาพการทำงานปัจจุบันของพนักงานตรวจสอบคุณภาพ

แผนกอาหารสัตว์มีการผลิตสินค้าทั้ง 2 กระบวนการผลิต กระกลางวันเริ่มผลิต 07.00-19.30 น. ระยะเวลาการทำงาน 8 ชั่วโมงและการทำงานล่วงเวลา 3 ชั่วโมง ส่วนกะกลางคืนเริ่มผลิต 19.00-07.30 น. ระยะเวลาการทำงาน 8 ชั่วโมงและการทำงานล่วงเวลา 3 ชั่วโมงเช่นเดียวกัน จะประกอบด้วยพนักงานตรวจสอบคุณภาพ 4 คนกะการผลิต โดยพนักงานแต่ละคนมีหน้าที่ดังตารางที่ 9 และมีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพดังรูปภาพที่ 19 ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า บรรจุภัณฑ์ที่เสียหายที่พบจากคลังสินค้านอกจากจะมีปัญหาจากคน เครื่องจักร วัตถุดิบ และวิธีการทำงาน จากสายการผลิตแล้วนั้น อาจจะมีสาเหตุจากการสุ่มตรวจด้วยสายตาจากพนักงานไม่สามารถตรวจบรรจุภัณฑ์ที่ปิดผนึกตามแผนที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้นจึงปล่อยให้สินค้าเสียหายถูกตรวจพบที่คลังสินค้า ดังรูปภาพที่ 20

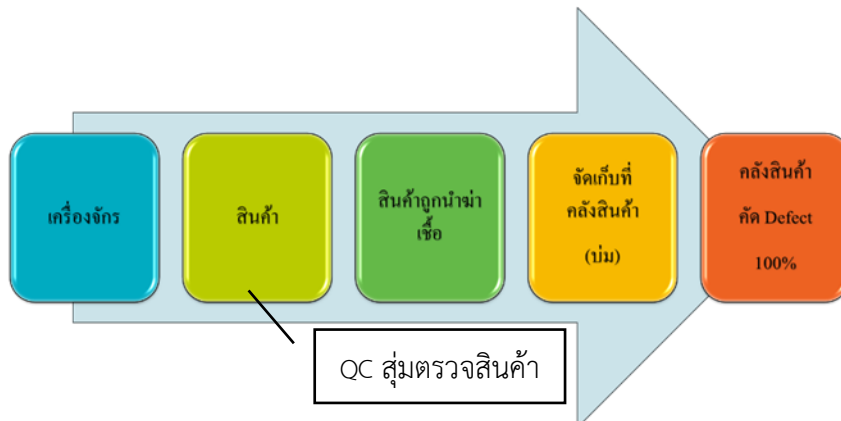
จากการศึกษาขั้นตอนการทำงาน of พนักงานตรวจสอบคุณภาพ พบปัญหาการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้าด้วยสายตาเปล่าไม่ได้ประสิทธิภาพ คือ การตรวจสอบที่ไม่เป็นไปตามแผนที่ทางโรงงานกำหนด คือ พนักงานตรวจสอบงานไม่ทัน ปริมาณไม่เหมาะสมกับคน (จำนวนงานมีมากกว่าจำนวนคนที่ มี) จึงได้มีการวิเคราะห์ค่าภาระงานของพนักงานที่ตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้า (Visual Defect) เพื่อหาอัตรากำลังคนที่จะต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 9 หน้าที่ของพนักงานแต่ละกะการผลิต ในการตรวจสอบคุณภาพแต่ละกลุ่มสินค้า

จำนวนพนักงานต่อกะการผลิต	หน้าที่ในการตรวจสอบคุณภาพแต่ละกลุ่มประเภทสินค้า
พนักงานคนที่ A	ตรวจสอบส่วนผสมทั้งสินค้าที่เป็นถุงแพะและซองกาแพ
พนักงานคนที่ B	ตรวจสอบคุณภาพของถุงแพะ ประกอบด้วยเครื่องซีลถุงแพะ 3 เครื่อง
พนักงานคนที่ C	ตรวจสอบคุณภาพของซองกาแพ ประกอบด้วยเครื่องซีลซองกาแพ 4 เครื่อง
พนักงานคนที่ D	ตรวจสอบคุณภาพของซองกาแพ ประกอบด้วยเครื่องซีลซองกาแพ 4 เครื่อง

รูปภาพที่ 19 ขั้นตอนกระบวนการผลิตสินค้าและการตรวจสอบคุณภาพถุงแพคเกจและซองกาแพ (ส่วนบรรจุ)

รูปภาพที่ 20 กระบวนการตรวจสอบของเสียด้วยสายตา (Visual Defect) ของฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ

4.2.3 ผลการวิเคราะห์อัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) ในการตรวจสอบคุณภาพของบรรจุภัณฑ์ด้วยสายตา (Visual Defect)

ขั้นตอนการผลิตสินค้าของกาแฟ หลังสินค้าปิดผนึก พนักงานจะมีการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้าที่เป็นซองกาแฟจำนวนที่จะต้องสุ่ม 25 ซอง/เครื่อง/ทุก 30 นาที จากการเก็บข้อมูลในการตรวจสอบงานทั้ง 7 วันพบว่าพนักงานตรวจสอบสินค้าซองกาแฟ ตรวจสอบข้อบกพร่องไม่ได้ตามแผนที่กำหนดคือทุก 30 นาที

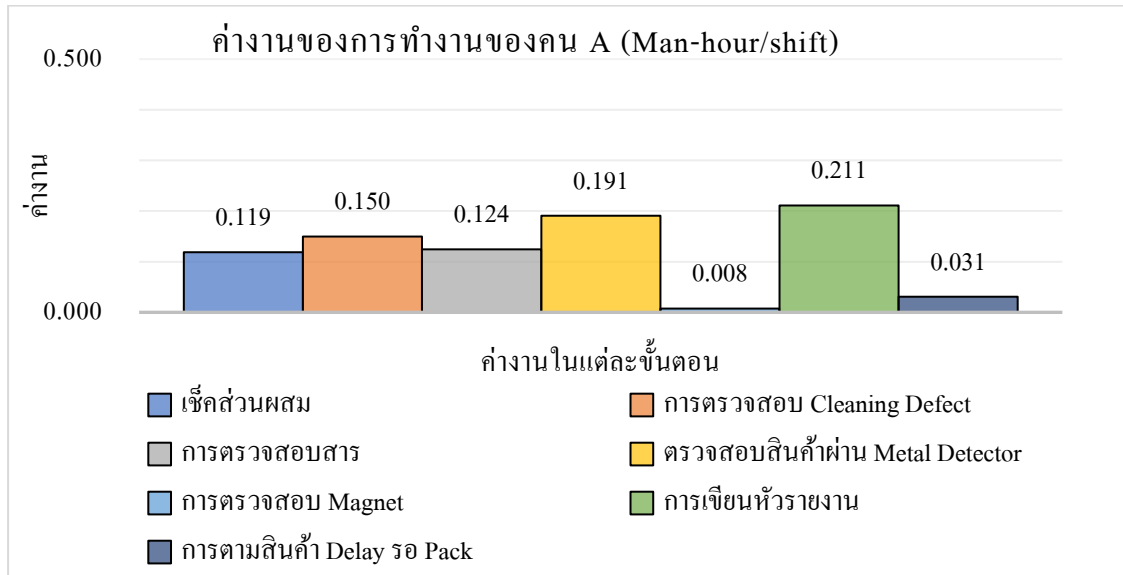
4.2.3.1 หาเวลามาตรฐานและอัตรากำลังคนจากภาระงานของพนักงานตรวจสอบคุณภาพ

จับเวลาการทำงานของพนักงานทุกๆงาน ที่พนักงานได้รับมอบหมาย โดยตัดเวลาการรอคอยออกในการคำนวณจากการหาอัตรากำลังคน โดยใช้สมการดังนี้

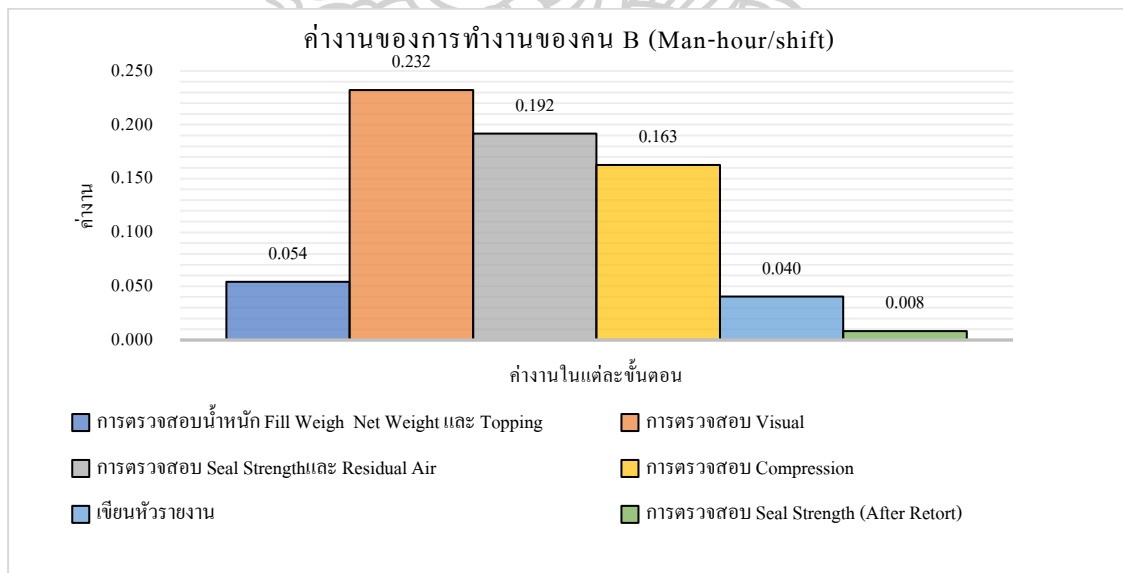
$$\text{ค่างาน} = \frac{\text{เวลาทำงาน} \left(\frac{\text{sec}}{\text{รอบ}} \right) \times \text{จำนวนรอบการทำงาน} \left(\frac{\text{รอบ}}{\text{กะ}} \right)}{\text{เวลาทำงานต่อกะ} \frac{\text{sec}}{\text{คน}}}$$

สมการข้างต้นใช้สำหรับการหาจำนวนคนต่องานนั้นๆ แต่พนักงานตรวจสอบคุณภาพ ไม่ได้รับผิดชอบแค่เพียงงานเดียว จึงได้จับเวลางานทุกประเภทที่พนักงานรับผิดชอบ โดยงานวิจัยครั้งนี้ได้จับเวลาการทำงานของพนักงานทั้ง 4 คน เพื่อดูว่าปริมาณงานเหมาะสมพนักงานหรือไม่ หรือจะต้องใช้จำนวนพนักงานกี่คนในการตรวจสอบคุณภาพ ดังรูปภาพที่ 21-24 ซึ่งแสดงค่างานของพนักงานตรวจสอบคุณภาพทั้ง 4 คน โดยจับเวลาการปฏิบัติงานเพื่อหาเวลามาตรฐานแล้วคูณด้วยปริมาณงาน (จำนวนครั้ง) ในการตรวจสอบ ซึ่งปริมาณงานได้จากการเก็บข้อมูลทั้ง 3 เดือนจะนำมา

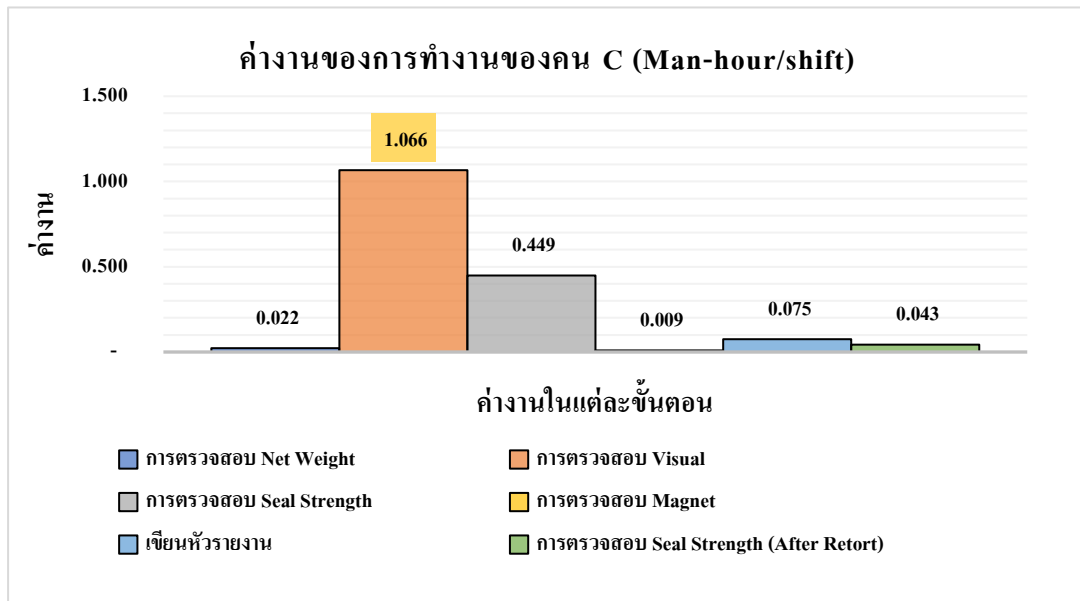
ถูกเฉลี่ยเพื่อหา (Max Cap) จำนวนครั้งที่ตรวจสอบมากที่สุด ดูรายละเอียดของงานที่พนักงานคนที่ 1-4 ดังตารางในภาคผนวก

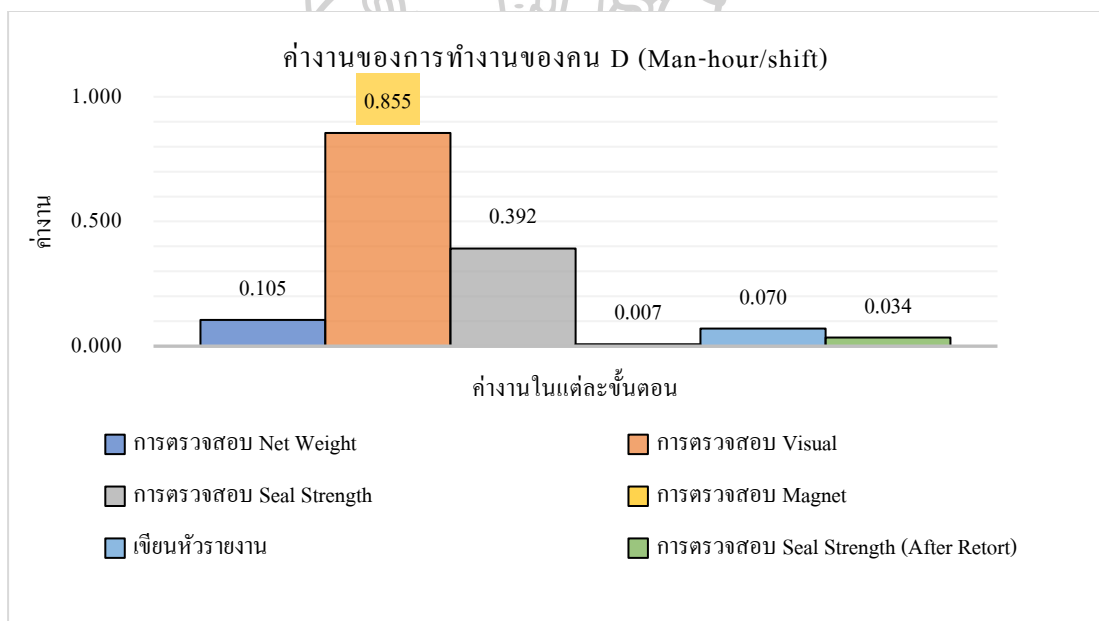
รูปภาพที่ 21 ค่าจ้างพนักงานคน A / ต่อกระบวนการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง

รูปภาพที่ 22 ค่าจ้างพนักงานคน B / ต่อกระบวนการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง

รูปภาพที่ 23 ค่าจ้างพนักงานคน C / ต่อกระบวนการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง

รูปภาพที่ 24 ค่าจ้างพนักงานคน D / ต่อกระบวนการผลิต โดยคิดจากชั่วโมงการทำงาน 11 ชั่วโมง

ทั้งนี้จะเน้นงานวิจัยนี้จะเลือกทำการศึกษาที่พนักงานตรวจสอบบรรจุภัณฑ์ซองกาแฟ ด้วยสายตาคคนที่ 3-4 (C และ D) ดังรูปภาพที่ 23-24 เป็นพนักงานตรวจสอบคุณภาพซองกาแฟ ซึ่งพนักงานจะประกอบด้วยงานที่จะต้องตรวจสอบ 5 งาน ได้แก่

- 1) การตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้า (Visual Defect)

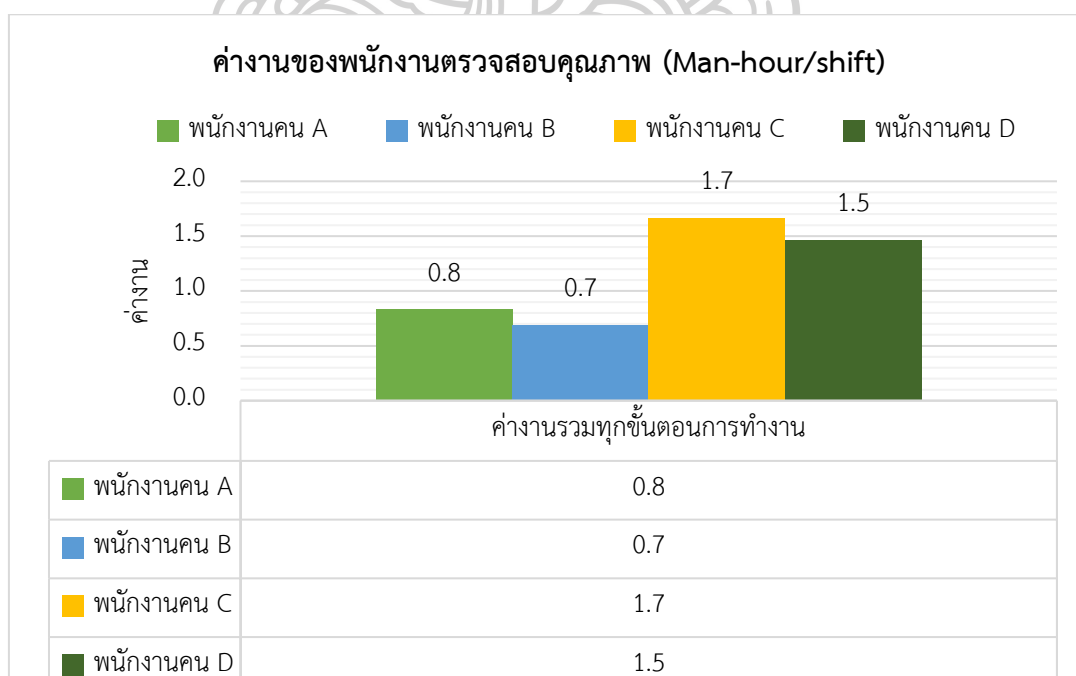
2) การตรวจสอบน้ำหนักสุทธิ (Net Weight)

3) การตรวจสอบความแข็งแรงของรอยซีลก่อนฆ่าเชื้อและหลังฆ่าเชื้อ (Seal Strength Before-After Retort)

4) การตรวจสอบประสิทธิภาพของแท่งแม่เหล็ก (Magnet)

5) การเขียนหัวรายงานของการตรวจสอบคุณภาพ (Report)

จะเห็นได้ว่าในขั้นตอนการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้า (Visual Defect) ค่างานค่อนข้างสูงพนักงานคน C อยู่ที่ 1.066 คน และพนักงานคน D อยู่ที่ 0.855 คน ซึ่งจะต้องใช้จำนวน 1 คนในการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้า (Visual Defect) แต่ความเป็นจริงแล้วพนักงานยังมีงานอื่นๆ ที่จะต้องรับผิดชอบ จากการหาอัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) พนักงานตรวจสอบคุณภาพของกาแฟ พบว่า Total Workload > Office Time ก็คือ ปริมาณงานมากกว่าจำนวนคน ความหมายก็คือใช้คนมีประสิทธิภาพสูงกว่ามาตรฐานองค์กร ซึ่งปริมาณงานที่มากกว่าจำนวนคน ย่อมส่งผลในเรื่องประสิทธิภาพในการตรวจสอบคุณภาพ ดังนั้นพนักงานปฏิบัติงานไม่ทันหรือจะต้องปฏิบัติงานด้วยความเร่งรีบ ขาดความละเอียดรอบครอบ อาจส่งผลให้ปริมาณของเสีย (Defect) หลุดไปที่คลังสินค้า

รูปภาพที่ 25 จำนวนพนักงานที่ต้องใช้ในการตรวจสอบคุณภาพจากหาค่างานของพนักงานทั้ง 4 คน

จากรูปภาพที่ 25 จะสรุปได้ว่าในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพจะต้องใช้พนักงาน 6 คน/กะ ทางฝ่ายควบคุมคุณภาพทำการเพิ่มพนักงานอีก 2 คนในกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของกาแฟ (เพิ่มจำนวนพนักงาน C และ D) เพื่อให้จำนวนพนักงานเหมาะสมกับปริมาณงานและการตรวจสอบงานเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งก็คือ เพิ่มจำนวนคนงาน จากเดิม 4 คนต่อกะการผลิต เป็น 6 คนต่อกะการผลิต

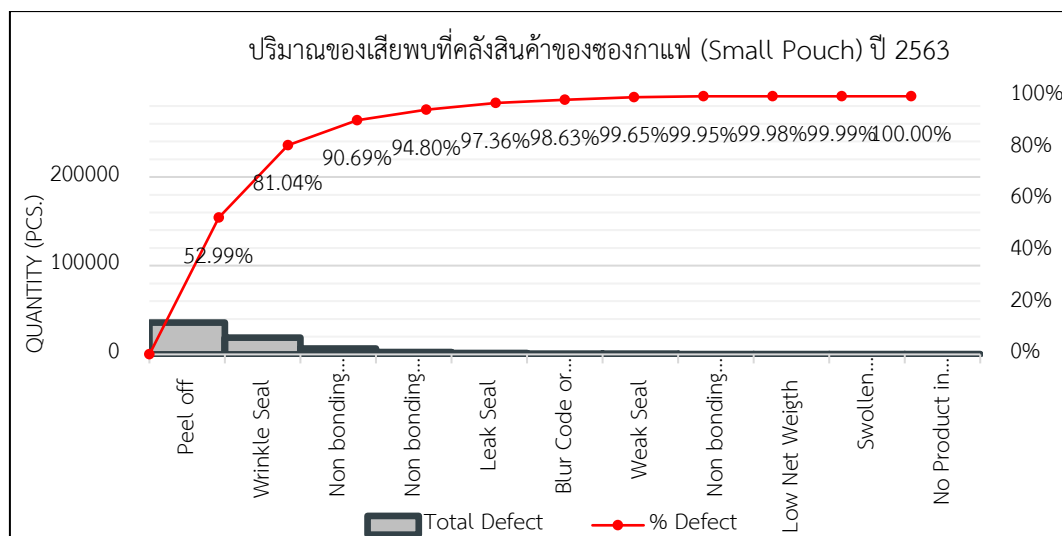
4.2.3.2 เก็บปริมาณของเสียของสินค้าของกาแฟ (Small Pouch) จากคลังสินค้า หลังจากการเพิ่มจำนวนพนักงานตรวจสอบคุณภาพ

หลังจากข้อ 4.2.3.1 การหาอัตรากำลังคนให้เหมาะกับงานตรวจสอบคุณภาพ ได้ข้อสรุปว่าปริมาณงานไม่เหมาะสมกับปริมาณพนักงานที่มีอยู่ ในปีพ.ศ. 2563 จึงมีการเพิ่มจำนวนพนักงานตรวจสอบคุณภาพสินค้าของกาแฟเพิ่มขึ้น 2 คน และผู้วิจัยได้มีการเก็บข้อมูลของเสียที่คลังสินค้า หลังจากได้เพิ่มพนักงานตรวจสอบคุณภาพ ได้ผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ปริมาณของเสียที่พบในคลังสินค้าของของกาแฟ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2561-2563

ปี	ยอดการผลิต/ปี (ซอง)	ของเสีย (ซอง)	% ของเสีย
2561	44,708,153	291,088	0.65
2562	40,345,219	92,292	0.23
2563	53,935,646	67,491	0.13

จากข้อมูลผลผลิตผลิตภัณฑ์ของกาแฟ (Small Pouch) ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2561-2563 จะเห็นได้ว่าปริมาณของเสียปี 2563 มีจำนวนของเสียน้อยลงกว่าปีอื่นๆ อาจเกิดจากการเพิ่มจำนวนพนักงานตรวจสอบให้เพียงพอกับปริมาณงานได้อย่างเหมาะสมทำให้การตรวจสอบคุณภาพมีประสิทธิภาพพนักงานที่ตรวจสอบมีความรู้เข้าใจในการตรวจสอบข้อบกพร่องของสินค้า ทำให้ปริมาณของเสียหลุดไปที่คลังสินค้าน้อยขึ้นหรือพนักงานที่ควบคุมเครื่องปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้องและมีความรู้ความเข้าใจกับเครื่องจักรมากขึ้น จึงทำให้ของเสียที่มาจากเครื่องจักรมีลดน้อยลง จึงได้นำข้อมูลของเสียในปี 2563 มาวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของเสียที่พบในปริมาณมากที่สุดที่คลังสินค้าได้ผลดังรูปภาพที่ 26

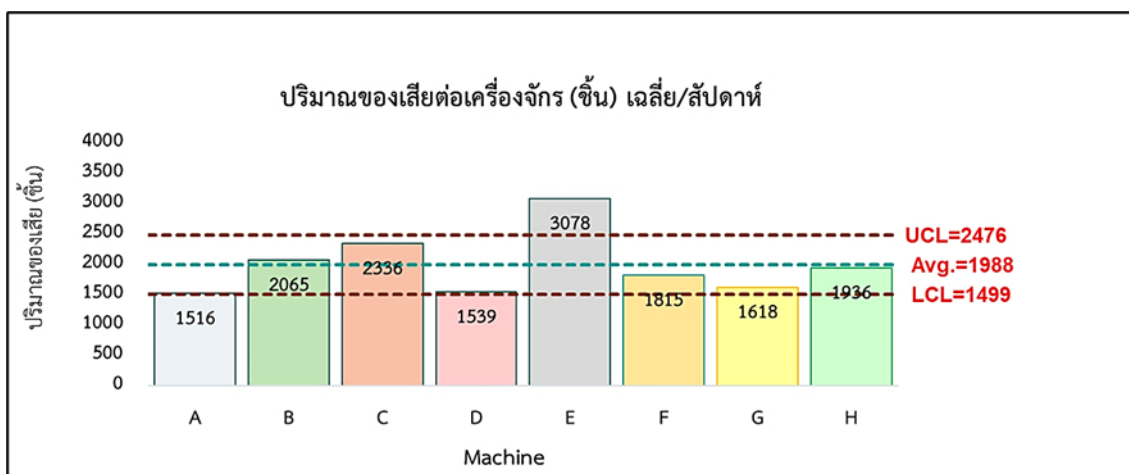
รูปภาพที่ 26 ปริมาณของเสียที่พบในคลังสินค้าของซองกาแพ (Small Pouch) ปี 2563

จากรูปภาพที่ 26 ของเสียที่พบที่คลังสินค้าในปี 2563 เป็นของเสียประเภทเดียวกันที่พบมากที่สุดในปี 2562 อย่างไรก็ตามการเพิ่มจำนวนพนักงานไม่ใช่เป็นสาเหตุหลักในการลดของเสีย งานวิจัยนี้จึงได้ไปแก้ปัญหาของเสียที่ต้นเหตุคือฝ่ายผลิต ก็คือ เครื่องจักร (เครื่องซีลซองกาแพ)

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเครื่องจักรสำหรับการซีลซองกาแพในกระบวนการผลิต

เนื่องจากฝ่ายผลิตขาดประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต จึงทำให้เกิดปริมาณของเสียในกระบวนการค่อนข้างสูง ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลของเสียของเครื่องจักรคือ เครื่องซีลซองกาแพ ทั้ง 8 เครื่อง โดยเก็บข้อมูลจากฝ่ายผลิต เก็บข้อมูลของเสียทุกๆ 1 ชั่วโมง ทั้ง 2 กะการผลิต เป็นเวลา 3 เดือน (เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563- เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564)

4.2.4.1 ปริมาณของเสียต่อเครื่องจักร (เครื่องซีลซองกาแพ) ทั้ง 8 เครื่อง แบ่งเป็นเครื่อง A-H ซึ่งข้อมูลที่ได้ ถูกนำมาเฉลี่ยเป็นข้อมูลประจำสัปดาห์ ดังรูปภาพที่ 27

รูปภาพที่ 27 ข้อมูลของเสียจากฝ่ายผลิตจากเครื่องซีลซองกาแพ ตั้งแต่ปี 2561-2563

จากกราฟจะเห็นได้ว่าจำนวนของเสียของเครื่องซีลซองกาแพทั้ง 8 เครื่อง มีปริมาณของเสียไม่แตกต่างกัน ปริมาณของเสียทุกๆ เครื่องเฉลี่ยที่ 1,988 ชิ้น/เครื่อง/สัปดาห์ แต่จะเห็นได้ว่าเครื่อง E มีปริมาณของเสียเกินจุด UCL=2,476 ชิ้น ซึ่งของเสียเครื่อง E อยู่ที่ 3,078 ชิ้น เกินค่าที่ควบคุมในกระบวนการ งานวิจัยนี้จึงจะหยิบยกตัวอย่างเครื่องจักร E มาศึกษา เพื่อเป็นแนวทางที่จะใช้ในการแก้ปัญหาของเสียในกระบวนการผลิต (Production Line)

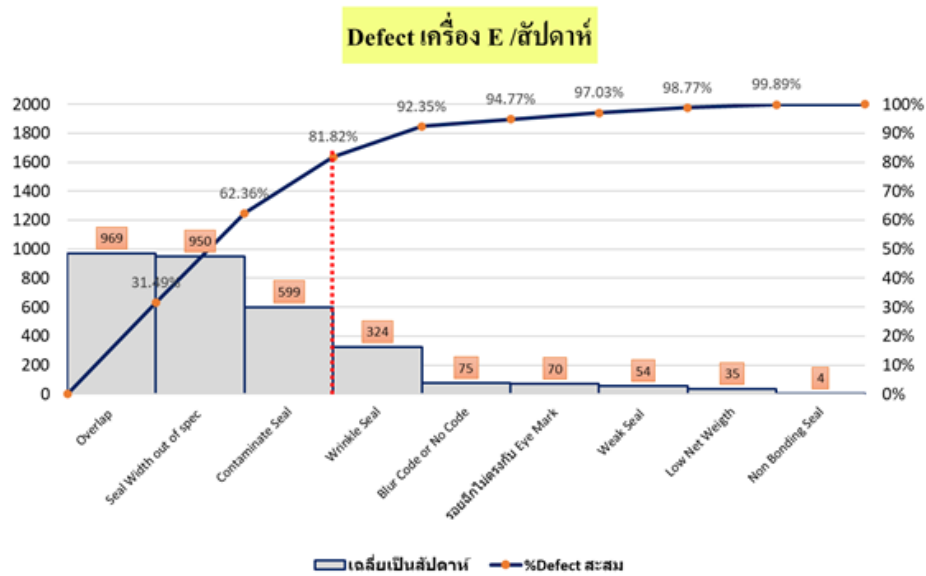
4.2.4.2 ผลการแจกแจงข้อมูลของเสียจากเครื่องซีลซองกาแพของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่อง (เครื่อง A-H) มีปริมาณของเสียรวมทั้งสิ้น 15,973 ซอง ดังตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าปริมาณของเสียจากเครื่อง E จะพบปริมาณของเสียมากที่สุดเท่ากับ 3,078 ซอง ซึ่งมีปริมาณมากกว่าเครื่องจักรอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตามของเสียที่เป็นระดับวิกฤติ (Critical Defect) ที่เครื่อง E เครื่อง D และเครื่อง G แม้จะพบปริมาณที่น้อยแต่ทางฝ่ายควบคุมคุณภาพก็ยังตระหนักกับระดับของเสียประเภทนี้

ตารางที่ 11 ปริมาณข้อมูลของเสียของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่อง (เครื่อง A-H) จากฝ่ายผลิต เก็บข้อมูลเป็นเวลา 3 เดือนแสดงข้อมูลเป็นสัปดาห์

Defect	Machine No.								Total
	A	B	C	D	E	F	G	H	
Overlap (รอยเหลื่อมของฟิล์ม)	493.5	523.5	598.5	514.5	969	610.5	632	615.5	4,957
Blur Code or No Code (Code ไม่สมบูรณ์)	92	123	686.5	131.5	74.5	123	129	99	1,459
รอยฉีกไม่ตรงกับ Eye Mark	85	100.5	91.5	133	69.5	47	66.5	73.5	667
Wrinkle Seal (ซีลย่น)	72.5	47	89.5	24.5	324	35	49	66	708
Weak Seal (ซีลอ่อน)	0	2	0	0	53.5	0	0	1	57
Low Net Weigth (น้ำหนักเบา)	12	71.5	121.5	7.5	34.5	31	24.5	16.5	319
Seal Width out of spec (รอยซีลหัวและก้น สั้น-ยาว)	554	663	557.5	543.5	950	774.5	539	896.5	5,478
Contaminate Seal (การปนเปื้อนในรอยซีล)	206.5	534	191	149	599	194	145	168	2,187
Non-Bonding Seal (ซีลไม่ติด)	0	0	0	35.5	3.5	0	32.5	0	72
Total Defect	1,516	2,065	2,336	1,539	3,078	1,815	1,618	1,936	15,973

- ช่องของเสีย สีเขียว ■ คือ ระดับเล็กน้อย (Minor) เป็นข้อบกพร่องที่ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดและมีผลเสียต่อสินค้าน้อยมาก
- ช่องของเสีย สีเหลือง ■ คือ ระดับปานกลาง (Major) เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้สินค้าไม่เหมาะสมที่จะวางจำหน่ายแต่ไม่ทำให้อาหารเน่าเสียหรืออันตราย
- ช่องของเสีย สีแดง ■ คือ ระดับรุนแรง (Critical) เป็นข้อบกพร่องที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

4.2.4. ผลการนำข้อมูลของเสียจากเครื่อง E ที่พบจำนวนของเสียมากกว่าเครื่องอื่นๆ ทำการระบุปัญหาที่สำคัญโดยใช้แผนภูมิพาเรโต (Pareto Chart) ดังรูปภาพที่ 28

รูปภาพที่ 28 ประเภทของเสียและปริมาณของเสีย ของเครื่องจักร E

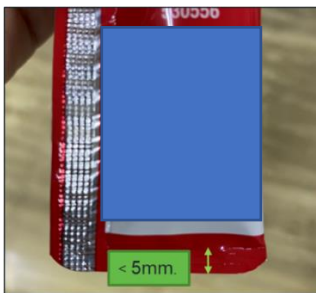
ประเภทความเสียหายของบรรจุภัณฑ์ของเครื่องจักร E จากการรวบรวมของเสียเครื่อง E จะพบปัญหาของเสียอยู่ 3 ชนิด ที่เป็นปัญหาหลักคิดจากร้อยละ 80 จากแผนภูมิพาเรโต ได้แก่

- 1) รอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap) ดังรูปภาพที่ 29
- 2) รอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว (Seal Width out of spec) ดังรูปภาพที่ 30
- 3) การปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal) ดังรูปภาพที่ 31

ซึ่ง 3 ปัญหาที่พบมากที่สุดเป็นปัญหาระดับข้อบกพร่องปานกลาง (Major Defect) เช่นการปนเปื้อนในรอยซีล และรอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว และปัญหาระดับข้อบกพร่องเล็กน้อย (Minor Defect) คือ รอยเหลื่อมของฟิล์ม

รูปภาพที่ 29 ตัวอย่างรอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap)

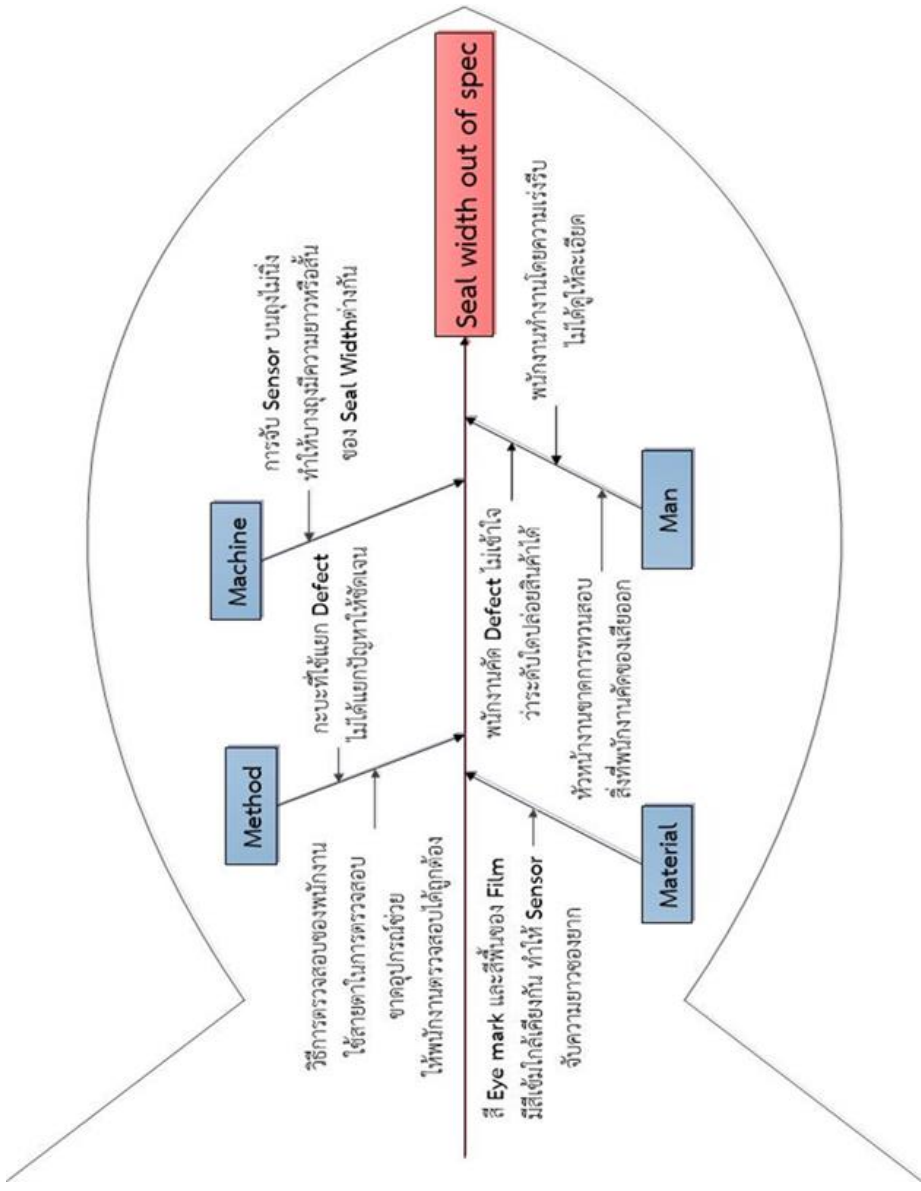
รูปภาพที่ 30 รอยซีลหัวและก้น สั้น-ยาว (Seal Width out of spec)

รูปภาพที่ 31 การปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal)

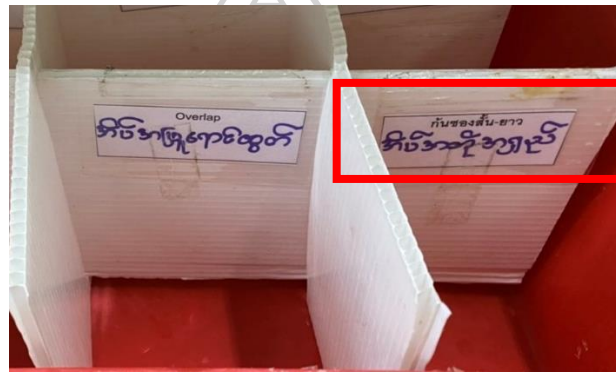
4.2.4.4 ผลการนำข้อมูลของเสียจากเครื่อง E ไปวิเคราะห์สาเหตุการเกิดปัญหา

จากปัญหาทั้ง 3 ชนิดที่พบมากที่สุดของเครื่องจักร E ได้มีการปรึกษาฝ่ายผลิต ฝ่ายควบคุมเครื่องจักร และฝ่ายควบคุมคุณภาพ เพื่อหาสาเหตุการแก้ไข้ปัญหา โดยใช้แผนผังก้างปลา ในการหาสาเหตุของปัญหา มีของเสียที่สามารถแก้ไขได้ทันทีคือ รอยซีลกันและหัว สั้น-ยาว (Seal Width out of spec) ซึ่งทางฝ่ายควบคุมคุณภาพจะแก้ไขได้ทันที ไม่ต้องใช้งบประมาณ จากวิเคราะห์สาเหตุของปัญหานี้ด้วยเครื่องมือแผนผังก้างปลา (Fish Bone Diagram) จากการระดมความคิดทั้งฝ่ายผลิต ฝ่ายควบคุมเครื่องจักรและฝ่ายควบคุมคุณภาพ ได้ผลวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ดังรูปภาพที่ 32

รูปภาพที่ 32 การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหารอยขีดกันและหัว สั้น-ยาว

จากการศึกษาแผนภูมิแก๊งปลาจะเห็นในว่าขั้นตอนวิธีการ (Method) ในส่วนกะบะที่ ฝ่ายผลิตใช้เก็บของเสียทุกๆ ชั่วโมงในระหว่างกระบวนการผลิต ไม่มีการแยกปัญหาระหว่างรอยซีลหัว และกัน สั้น-ยาว แสดงในรูปภาพที่ 33 โดยรอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว จะแบ่ง 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 รอยซีลที่สั้นจะส่งผลให้สินค้าเกิดการรั่วและไม่ปลอดภัยได้ และกรณีที่ 2 รอยซีลที่ยาวไม่ส่งผลให้ สินค้าเกิดการรั่ว แต่จะมีผลในเรื่องความไม่สวยงาม ซึ่งกรณีที่ 2 เป็นการกำหนดสเปค(Specification) จากลูกค้า ซึ่งในกระบวนการสามารถปล่อยไปได้ แต่ถ้าเจอในปริมาณที่เยอะขึ้น จะต้องแจ้งไปยังทาง ฝ่ายผลิต เพื่อให้หยุดและปรับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพปกติ ตัวอย่างรอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว แสดง ในรูปภาพที่ 34

รูปภาพที่ 33 กะบะคัดแยกของเสียของทางฝ่ายผลิต

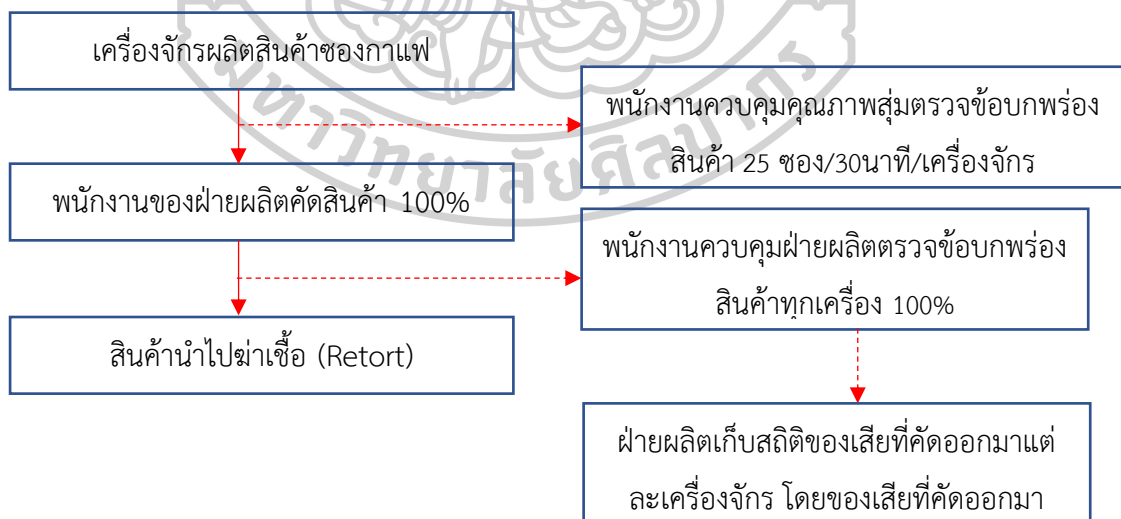

รูปภาพที่ 34 ตัวอย่างของเสียของปัญหาการรอยซีลกันและหัว สั้น-ยาว

จากการสังเกตในระหว่างที่เก็บข้อมูลของทางฝ่ายผลิต พบว่าพนักงานที่คัดของเสียประจำแต่ละเครื่องจักร ไม่เข้าใจว่าระดับใดปล่อยได้ แล้วระดับใดปล่อยไม่ได้ พนักงานจะมีการคัดของดีปนไปกับของเสีย ส่งผลให้ของเสียในกระบวนการผลิตสูง ดังรูปภาพที่ 35 ซึ่งขั้นตอนการคัดของเสียของฝ่ายผลิต จะคัดสินค้าทั้งหมด 100% จากนั้นจะมีพนักงานมานับเก็บสถิติของเสียแต่ละชั่วโมงแล้วบันทึกข้อมูลของเสียของแต่ละเครื่องจักรทุกๆชั่วโมง และพนักงานตรวจสอบคุณภาพทำการสุ่มตรวจสอบสินค้าอีกครั้งหนึ่ง ดังรูปภาพที่ 36

รูปภาพที่ 35 พนักงานของฝ่ายผลิตจะคัดสินค้าของกาแพก่อนที่สินค้าจะนำไปฆ่าเชื้อ

รูปภาพที่ 36 ขั้นตอนการคัดของเสียของสินค้าของกาแพ ในกระบวนการบรรจุ

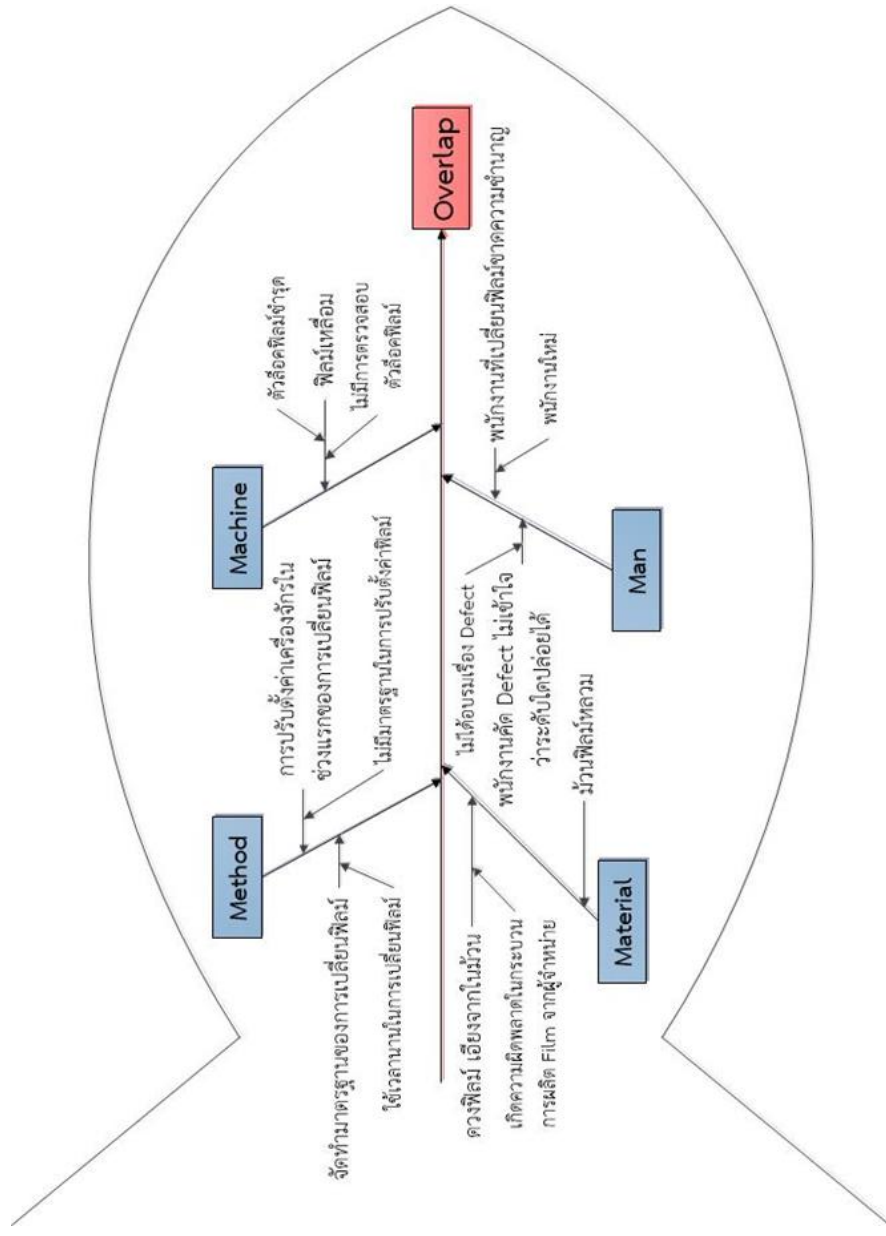
จากการประชุมผู้จัดการที่รับผิดชอบเครื่องจักร และฝ่ายผลิต โดยข้อบกพร่องรอยซีลกัน และหัว สิ้น-ยาว (Defect Seal Width out of spec) เป็นข้อบกพร่องที่สามารถแก้ไขได้ทันที จากการเก็บข้อมูลจึงยกตัวอย่าง 1 สัปดาห์ พบว่าพนักงานที่คัดของเสีย แต่ละเครื่องจักร คัดสินค้าทั้ง ความกว้างของรอยซีลหัวและกัน สิ้น-ยาว ออกหมด เมื่อไปแยกของเสียที่พนักงานคัดออก พบรอยซีล หัวและกันยาว ประมาณ 63% และ ปริมาณรอยซีลหัวและกันสั้น 37% ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ปริมาณของเสียรอยซีลหัว-กันยาวและสั้นของเครื่องจักร E

ชนิดของเสีย	จำนวนของเสีย/ สัปดาห์ (ชอง)	จำนวนรอยซีลหัวและ กันยาว (ชอง)	จำนวนรอยซีลหัวและ กันสั้น (ชอง)
รอยซีลหัวและกัน สิ้น- ยาว (Seal Width out of spec)	950	599 (63%)	351 (37%)

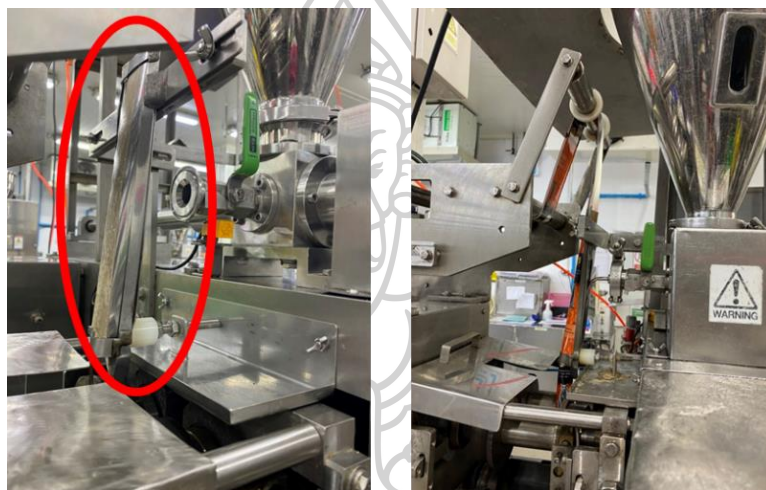
จากตารางที่ 12 นำของเสียที่คัดออก มาคัดแยกของดีและของเสีย พบว่า มีรอยซีลหัว และกันยาว ถูกคัดออกไป 599 ชอง คิดเป็น 63% ซึ่งของเสียประเภทนี้สามารถปล่อยไปได้เนื่องจาก ไม่มีผลอันตรายกับสินค้า แต่มีผลในเรื่องความไม่สวยงามและไม่ตรงตามสเปค (Specification) ที่ ลูกค้ากำหนด ส่วนของเสียรอยซีลหัวและกันสั้น < 5 mm. ไม่สามารถปล่อยได้ เนื่องจากจะมีผลทำให้ สินค้าเกิดการรั่วและเป็นอันตรายได้

สำหรับปัญหารอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap) และการปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal) ทางฝ่ายควบคุมคุณภาพก็ได้ นำปัญหา 2 ประเภทนี้ไปปรึกษาฝ่ายผลิต ฝ่าย ควบคุมเครื่องจักรและฝ่ายควบคุมคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์สาเหตุด้วยแผนผังก้างปลา ได้ผลการวิเคราะห์สาเหตุรอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap) ดังรูปภาพที่ 37 และการวิเคราะห์หาสาเหตุ การปนเปื้อนในรอยซีลดังรูปภาพที่ 38

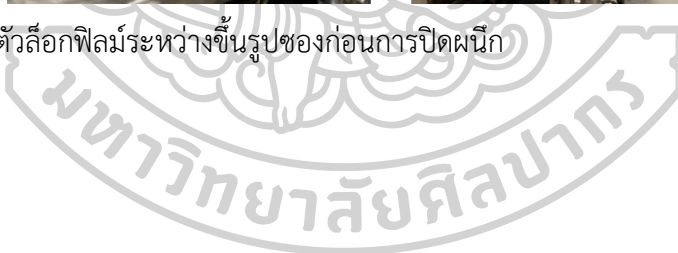

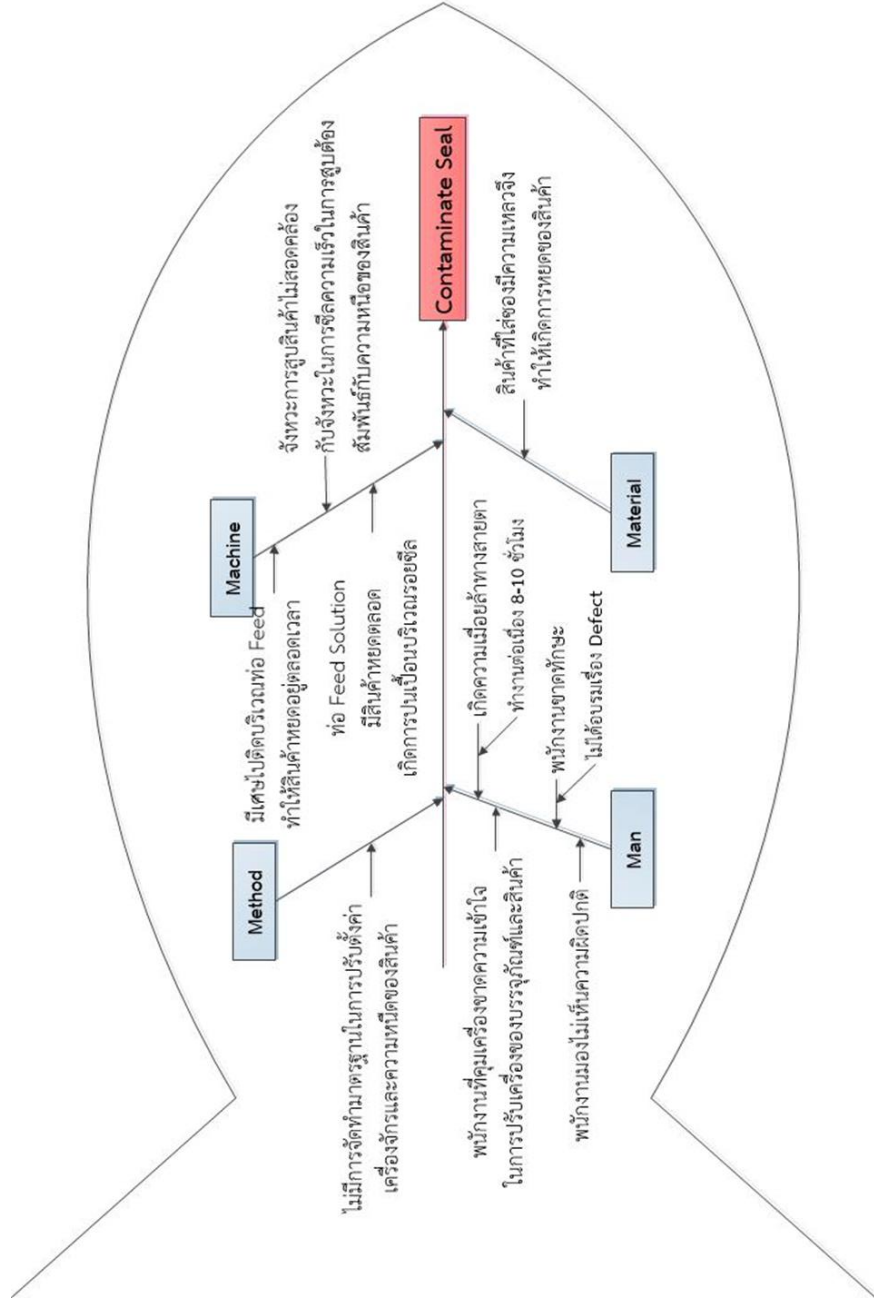
รูปภาพที่ 37 การวิเคราะห์สาเหตุการเกิดของเสียประเภทย่อยเหลือของฟิล์ม

จากแผนผังก้างปลา สาเหตุที่ทำให้เกิดของเสียประเภทนี้เกิดขึ้นหลายปัจจัย แต่ทางฝ่ายควบคุมคุณภาพได้มีการระดมสมองจะหิบบสาเหตุที่แก้ไขได้จริง ก็คือ การจัดทำมาตรฐานของการเปลี่ยนฟิล์ม เพราะของเสียประเภทนี้จะเกิดขึ้นบ่อยในช่วงเปลี่ยนม้วนฟิล์มใหม่หรือตัวล็อกฟิล์มเบี้ยวไม่เหมาะกับการเดินงาน ดังรูปภาพที่ 38 การเกิดของเสียรอยเหลื่อมของฟิล์มสาเหตุมาจากตัวล็อกฟิล์มเบี้ยว เมื่อฟิล์มขึ้นรูปของทำให้สองฝั่งของฟิล์มเหลื่อมไม่เสมอกันพอดี หรือเกิดในขั้นตอนการเปลี่ยนฟิล์มม้วนใหม่ในระหว่างกระบวนการผลิต ซึ่งพนักงานที่ควบคุมเครื่องในช่วงแรกจะตรวจสอบสินค้าที่ปิดผนึกเรียบร้อยแล้วว่าพบรอยฟิล์มเหลื่อมหรือไม่

รูปภาพที่ 38 ตัวล็อกฟิล์มระหว่างขึ้นรูปของก่อนการปิดผนึก

รูปภาพที่ 39 การวิเคราะห์สาเหตุการเกิดของเสียประเภทการปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal)

บรรจุก๊าซที่มีการปนเปื้อนในรอยซึล เนื่องจากสินค้าหยุด ดังรูปภาพที่ 39 สำหรับสาเหตุการเกิดของเสียประเภทการปนเปื้อนในรอยซึลนั้น มาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1) ความหนืดของสินค้า ในกรณีสินค้าเหลวจะมีการเปลี่ยนท่อ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางให้เล็กลง จากเดิม 8 mm. ลดลงเหลือ 6 mm. เพื่อป้องกันสินค้าหยุด ขณะซึลปิดผนึก ดังรูปภาพที่ 40 และรูปภาพที่ 41

2) จังหวะการสูบลินค้าไม่สอดคล้องกับจังหวะในการซึลขึ้นอยู่กับความหนืดของสินค้า การปรับความเร็วของท่อสูบลินค้าจะต้องสัมพันธ์กับความหนืดของสินค้าและลูกกลิ้งซึลปิดผนึก

รูปภาพที่ 40 สินค้าหยุดขณะทำการปิดผนึกทำให้เกิดเป็นของเสียการปนเปื้อนในรอยซึล

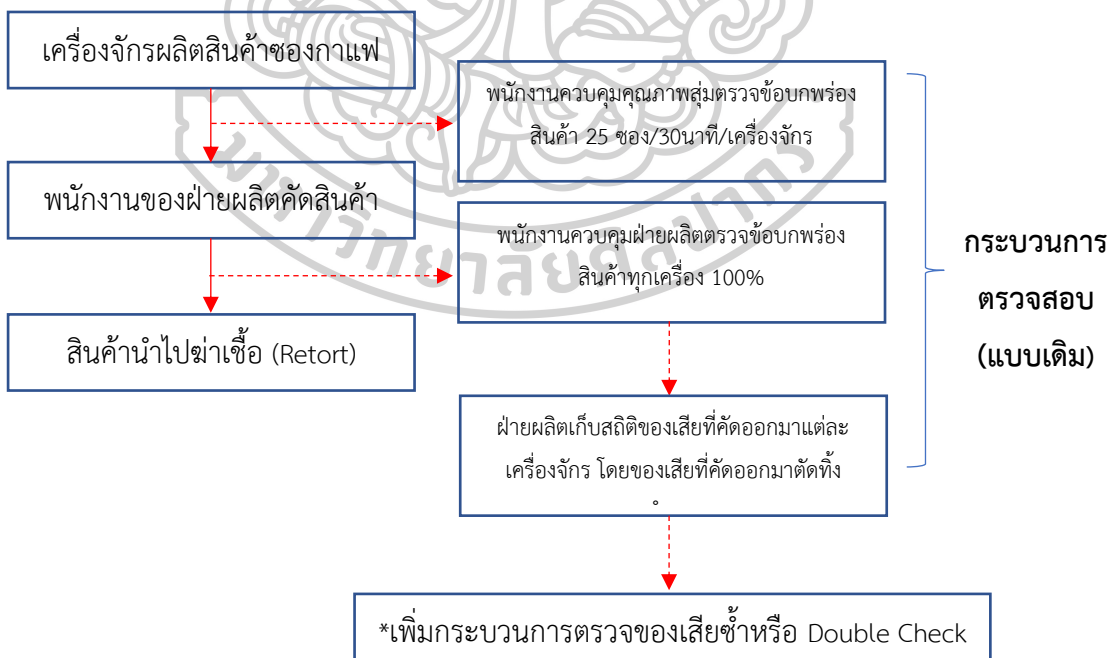
รูปภาพที่ 41 ขนาดท่อจ่ายสินค้านี้มี 2 ขนาด ได้แก่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6mm. และ 8 mm.

4.2.5 ผลการเสนอแนวทางและการปรับปรุง

4.2.5.1 ผลการเสนอแนวทางการปรับปรุงสำหรับปัญหาบรรจุภัณฑ์ที่มีรอยซีลหัวและก้น สิ้น-ยาว

จากการปรึกษาฝ่ายผลิตร่วมกับฝ่ายควบคุมคุณภาพ เรื่องปัญหาของเสียรอยซีลหัวและก้น สิ้น-ยาว ได้มีการเสนอแนวทางการแก้ไข (ดังรูปภาพที่ 42) ดังต่อไปนี้

- 1) กะบะที่ใช้แยกของเสีย ไม่มีการระบุปัญหาให้ชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดการคัดของดีออกมาเป็นของเสีย
- 2) พนักงานขาดความรู้และความเข้าใจ ว่าของเสียรอยซีลหัวและก้น สิ้น-ยาว ระดับใดปล่อยได้
- 3) เพิ่มอุปกรณ์การตรวจสอบความยาวของความกว้างซีล (Seal Width) เป็น Jig Fixture เพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบของพนักงานฝ่ายผลิตประจำเครื่อง
- 4) กระบวนการตรวจสอบของเสียของพนักงานฝ่ายผลิต หลังจากการคัดของเสีย จะต้องมีขั้นตอนการตรวจซ้ำ เพื่อตรวจสอบว่าสิ่งที่พนักงานคัดออกมาคือของเสียจริงๆ เพื่อลดของเสียในกระบวนการผลิต โดยเพิ่มขั้นตอนการตรวจซ้ำ (Double Check) จากพนักงานควบคุมคุณภาพ

รูปภาพที่ 42 ขั้นตอนการคัดของเสียของสินค้าของกาแพในกระบวนการบรรจุแบบใหม่

จากการปรึกษาร่วมกันระหว่างฝ่ายผลิตและฝ่ายควบคุมคุณภาพ ทางฝ่ายผลิตได้มีการ
อบรมพนักงานที่คัดของเสียตามเครื่องจักรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบกพร่องของสินค้าและได้
ทำตัวกะบะจัดเก็บของเสีย โดยแยกเป็น 2 ปัญหา เพื่อลดการทำงานซ้ำซ้อนและการลดจำนวนของดี
กลายเป็นของเสีย

4.2.5.2 ผลการเสนอแนวทางการปรับปรุงสำหรับปัญหาบรรจุภัณฑ์ที่มีรอยเหลืองของ
ฟิล์ม

จากการศึกษาฝ่ายผลิต ฝ่ายควบคุมเครื่องจักรและฝ่ายควบคุมคุณภาพ ได้มีการเสนอ
แนวทางการแก้ไขปัญหาของเสีย ดังต่อไปนี้

1) ก่อนดำเนินงานผลิตให้พนักงานที่คุมเครื่อง ตรวจสอบตัวล็อกฟิล์มทุกครั้ง เพราะ
บางครั้งตัวล็อกฟิล์มอาจจะเปียกแล้วทำให้ฟิล์มเหลืองกัน

2) จัดทำมาตรฐานต้องมีการตรวจสอบตัวล็อกฟิล์ม ก่อนดำเนินงาน หลังพัก หรือขณะ
ทำการเปลี่ยนม้วนฟิล์มใหม่

3) พนักงานยังไม่เข้าใจ ว่าระดับของเสียแบบใดปล่อยได้ ซึ่งลูกค้ายอมรับฟิล์มที่
เหลืองได้ไม่เกิน 1 mm. พนักงานที่คัดของเสียยังไม่เข้าใจว่าระดับใด ลูกค้ายอมรับ เมื่อพนักงานเห็น
ฟิล์มเหลือง พนักงานจะคัดออกทันที ซึ่งของเสียนี้สามารถปล่อยได้ ถ้าไม่เกินสเปค ที่ลูกค้ากำหนด

4.2.5.3 ผลการเสนอแนวทางการปรับปรุงสำหรับปัญหาบรรจุภัณฑ์ที่มีการปนเปื้อนใน
รอยซีล

จากการศึกษาฝ่ายผลิต ฝ่ายควบคุมเครื่องจักรและฝ่ายควบคุมคุณภาพ ได้มีการเสนอ
แนวทางการแก้ไข ปัญหาของเสียการปนเปื้อนในรอยซีล ดังต่อไปนี้

1) จัดทำมาตรฐานว่าสินค้าความหนืดประมาณเท่าใด จึงจะมีการเปลี่ยนท่อจ่าย
และปรับความเร็วของท่อสูบให้สัมพันธ์กับความหนืด โดยค่าความหนืดใช้ข้อมูลจากฝ่ายควบคุม
คุณภาพ ที่มีการตรวจสอบสินค้าทุก Batch การผลิต

2) การหยุดเครื่องก็มีผลทำให้สินค้าในท่อหยุด หากมีการเดินงานเครื่องจักร ให้พนักงาน
เฝ้าระวังสินค้าที่จะซีลออกมาในช่วงที่เครื่องจักรหยุดแล้วตรวจสอบก่อนปล่อยสินค้าไปใน
กระบวนการฆ่าเชื้อ

4.2.6 ผลสรุปการเปรียบเทียบก่อนและหลังการปรับปรุง

หลังจากการพิจาราระหว่างฝ่ายผลิตและฝ่ายควบคุมคุณภาพ ทางฝ่ายผลิตได้ดำเนินการแก้ไขทันที จึงได้เก็บข้อมูลปริมาณของเสียของเครื่อง E เป็นเวลา 1 เดือน (เดือนเมษายน 2564) ได้ผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ปริมาณของเสียของเครื่องจักร E ก่อนและหลังการแก้ไข เฉลี่ยข้อมูลของเสียเป็นรายสัปดาห์

ชนิดของเสีย	ก่อนปรับ	หลังปรับ	คิดเป็นร้อยละ (%)	อัตราการลดของเสีย (%)
	เฉลี่ย/สัปดาห์ (ซอง)	เฉลี่ย/สัปดาห์ (ซอง)		
รอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap)	969	938	96.75%	3.25%
*รอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว (Seal Width out of spec)	950	708	74.47%	25.53%
การปนเปื้อนของรอยซีล (Contaminate Seal)	599	620	103.51%	-3.51%
รอยซีลย่น (Wrinkle Seal)	324	283	87.35%	12.65%
โค้ดไม่ชัดเจน (Blur Code or No Code)	74.5	61	81.21%	18.79%
รอยฉีกไม่อยู่ใน Eye Mark (Tear notch out of Eye Mark)	69.5	88	126.62%	-26.26%
รอยซีลอ่อน (Weak Seal)	53.5	51	95.33%	4.67%
น้ำหนักเบากว่าฉลาก (Low Net Weight)	34.5	31	89.86%	10.14%
รอยซีลไม่ติด (Non Bonding Seal)	3.5	3	71.43%	28.57%

จากผลการแยกของดีออกจากของเสีย ในส่วนของเสียรอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว ของเครื่อง E เมื่อนำข้อมูลของเสียเฉลี่ยมาเป็นรายสัปดาห์ พบว่า ก่อนการปรับปรุงจะมีของเสียจำนวน 950 ซอง จะคิดทิ้งทั้งหมด (โดยในจำนวนนี้ จะมีของดีปะปนอยู่ในของเสีย) แต่หลังการแก้ไขตามที่ทางฝ่ายควบคุมคุณภาพได้เสนอแนวทางการแก้ไขไปแล้วนั้น โดยเพิ่มขึ้นขั้นตอนการตรวจสอบซ้ำ ทั้งนี้จะพบปริมาณของเสียที่จะต้องกำจัด (Reject) อยู่ที่ 708 ซอง เมื่อทำการเปรียบเทียบผลการจัดแยกของเสียก่อนการปรับปรุงและหลังทำการปรับปรุง สรุปได้ว่า สามารถลดของเสียลงได้ร้อยละ 25.53 ดังนั้น

จึงนำมาตรการนี้หากนำไปปรับใช้กับเครื่องอื่นๆ จะสามารถลดของเสียที่เกิดขึ้นของบรรจุภัณฑ์ รอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว ลงได้ ซึ่งปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นของบรรจุภัณฑ์รอยซีลหัวและกันของแต่ละเครื่อง ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ปริมาณของเสียประเภทรอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว ข้อมูลจากฝ่ายผลิตของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่องเฉลี่ยเป็นสัปดาห์

ประเภทของเสีย	เบอร์เครื่องซีลซองกาแพและปริมาณของเสียแต่ละเครื่องจักร (ซอง)								รวม
	A	B	C	D	E	F	G	H	
รอยซีลหัวและกัน สั้น-ยาว (Seal Width out of spec)	554	663	557.5	543.5	950	774.5	539	896.5	5,478

ถ้านำไปปรับใช้ทุกๆเครื่องจักรในไลน์ผลิตที่พบปัญหา จะสามารถลดของเสียของฝ่ายผลิตทั้ง 8 เครื่องจากเดิม 5,478 ซอง เหลือเป็น 4,109 ซอง ลดไป 1,369 ซอง คิดเป็นมูลค่าทางการค้า อยู่ที่ราคาซองละ 13.75 บาท คิดเป็นมูลค่า 18,823.75 บาทต่อสัปดาห์ หรือ 75,295 บาทต่อเดือน หรือ 903,540 บาทต่อปี

นอกจากปัญหาหลักทั้ง 3 ปัญหาของการผลิตซองกาแพแล้ว จากการเก็บข้อมูลของเสียจากฝ่ายผลิต ของเครื่องซีลซองกาแพทั้ง 8 เครื่อง สิ่งที่น่ากังวลและฝ่ายควบคุมคุณภาพตระหนักในเรื่องของเสียมากที่สุด ก็คือ ปัญหาของเสียระดับขั้นวิกฤติ (Critical Defect) ควรจะเท่ากับ “ ศูนย์ ” ซึ่งจากข้อมูลในตารางที่ 15 จะพบว่าเครื่อง E เครื่อง D และ เครื่องG มีของเสียระดับขั้นวิกฤติเกิดขึ้น หากหลุดไปยังลูกค้าจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ ดังนั้นเพื่อป้องกันสินค้าเป็นอันตรายไปถึงมือผู้บริโภค ยังส่งผลต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของลูกค้าที่มีต่อองค์กรให้ลดน้อยลง ดังนั้นฝ่ายควบคุมคุณภาพจึงได้มีแนวทางนำเสนอแก้ปัญหาให้กับฝ่ายผลิต เพื่อจัดการเครื่องจักรและคนงาน รวมถึงวิธีการทำงานเพื่อลดปัญหานี้ เช่น การปรับตั้งเครื่องจักรให้ได้มาตรฐานก่อนทำงานทุกครั้ง พนักงานควรทำการอุ่นเครื่องจักรก่อนทำงานทุกครั้ง และตรวจสอบคุณภาพและสภาพวัสดุที่ใช้ในการหลอมเหลวยังใช้งานได้ดีหรือไม่ก่อนที่จะเดินเครื่อง เป็นต้น

ตารางที่ 15 ปริมาณของเสียประเภทซีลไม่ติดจากฝ่ายผลิตของเครื่องจักรทั้ง 8 เครื่องเฉลี่ยเป็น
สัปดาห์

Defect	Machine No.								Total
	A	B	C	D	E	F	G	H	
Non Bonding Seal (ซีลไม่ติด)	0	0	0	36	4	0	33	0	72

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ให้ดีขึ้น โดยลดสัดส่วนของเสียที่ตรวจพบจากการผลิตอาหารสัตว์ ซึ่งรับการร้องเรียนจากลูกค้า โดยการคืนสินค้ามาให้กับทางโรงงาน และเกิดจากการสุ่มตรวจสอบสินค้าของฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ หลังจากการผลิตเสร็จ จากนั้นทางคลังสินค้าทำการตรวจสอบสินค้า 100% ซึ่งพบของเสียหลุดไปที่คลังมีแนวโน้มมากขึ้น ดังนั้นทางฝ่ายตรวจสอบคุณภาพได้ตระหนักถึงปัญหานี้ จึงทำการศึกษาระบวนการทำงานของพนักงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองว่าสามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพหรือไม่ จากการตรวจสอบเวลาที่ใช้ในการทำงานตรวจสอบสินค้าของพนักงาน พบว่า พนักงานทำการสุ่มตรวจสอบสินค้าไม่ทันตามแผนที่วางไว้ ซึ่งคือ ค่าภาระงานไม่เหมาะสม โดยพนักงานจะมี 4 คนต่อกะการผลิต มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ คนที่ 1 ตรวจสอบส่วนผสมและเครื่องตรวจจับโลหะ คนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพสินค้าถุงแพคเกจ คนที่ 3-4 ตรวจสอบคุณภาพสินค้าของกาแพ จากการวิเคราะห์ค่างานพบว่า คนที่ 1-2 มีความภาระงานเหมาะสม แต่คนที่ 3-4 มีความไม่เหมาะสม คือ มีปริมาณงานมากเกินไป ต้องเพิ่มจำนวนคนงานอีก 2 คน แม้ว่าจะเพิ่มพนักงาน ของเสียยังคงหลุดไปที่คลังสินค้า จึงทำการไปแก้ไขที่สาเหตุของปัญหา คือ ฝ่ายผลิต ที่ทำหน้าที่ผลิตสินค้าและทำการตรวจสอบคุณภาพสินค้าด้วยตนเอง สำหรับของกาแพ โดยพิจารณาจากเครื่องซีลของกาแพทั้ง 8 เครื่อง รวมถึงวิธีการทำงานของพนักงาน จากนั้นฝ่ายตรวจสอบคุณภาพจะทำการสุ่มตรวจ อีกครั้ง จึงได้เก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณเสียและประเภทของเสียที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาของเสียระดับขั้นวิกฤติ (Critical Defect) เป็น ข้อบกพร่องที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เช่น ซีลไม่ติดเป็นปัญหาของเสียขั้นรุนแรงมาก (Major Defect) เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้สินค้าไม่เหมาะสมที่จะวางจำหน่ายแต่ไม่ทำให้อาหารเน่าเสียหรืออันตราย เช่น การปนเปื้อนในรอยซีล (Contaminate Seal) รอยซีลหัวและก้น สั้น-ยาว (Seal Width out of spec.) ซีลอ่อน ซีลอ่อน น้ำหนักเบา และปัญหาของเสียขั้นรุนแรงน้อย (Minor Defect) เป็น ข้อบกพร่องที่ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดและมีผลเสียต่อสินค้าน้อยมาก เช่น รอยฉีกไม่ตรงกับที่ระบุไว้ (Eye Mark) พิมพ์โค้ดเบลอหรือมีการพิมพ์ไม่สมบูรณ์ (Blur Code or No Code) รอยเหลื่อมของฟิล์ม (Overlap) เป็นต้น

จากนั้นได้เข้าไปดูที่เครื่องจักร คือ เครื่องซีลของกาแพของทางฝ่ายผลิต 8 เครื่อง ได้ทำการเก็บข้อมูลของเสียจากฝ่ายผลิต โดยมีจำนวนของเสียทั้งหมด 15,972 ชิ้น ก็พบปัญหาของเสีย ที่เป็นสาเหตุหลัก 80% ตามหลักการพาเรโต (Pareto Chart) โดยเลือกปัญหามาอยู่ 3 ปัญหา ได้แก่ รอยเหลื่อมของฟิล์มเป็นของเสียที่ทำให้สินค้าไม่เน่าเสีย แต่ทำให้สินค้าไม่สวยงาม ความกว้างรอยซีลหัว

และกัน สั้น-ยาว โดยความกว้างรอยขีดเล็กกว่า 5 mm อาจส่งผลให้สินค้ารั่วได้ เป็นปัญหาของเสียขั้นรุนแรงมาก และ การปนเปื้อนในรอยขีด เป็นข้อบกพร่องขั้นรุนแรงปานกลาง ทำให้สินค้าไม่น่าเสียแต่ไม่เหมาะวางจำหน่าย โดยได้เลือกเครื่องจักร E เป็นต้นแบบในการศึกษา เนื่องจากมีของเสียสูงที่สุด โดยใช้แผนภูมิควบคุมของเสีย (Control Chart) ทั้งนี้ ได้ประชุมกับผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องจักรและหัวหน้าฝ่ายผลิต รวมทั้งฝ่ายควบคุมคุณภาพ เพื่อหาแนวทางแก้ไข โดยใช้แผนผังก้างปลา พบว่า วิธีการทำงานของพนักงานไม่ได้มาตรฐาน จึงทำการอบรมพนักงานเพื่อลดของเสีย จึงได้เสนอกระบวนการคัดแยกให้พนักงานที่ดูแลเครื่องจักรตัดของเสียแบบใหม่ สามารถจัดการปัญหาได้ทันทีและไม่ต้องลงทุน คือ ปัญหาซิลหัวและกัน สั้น-ยาว สามารถลดของเสียได้จากเดิม 5,478 ซอง เหลือเพียง 4,109 ซอง ลดไป 1,369 ซอง คิดเป็นมูลค่า 18,823.75 บาท ต่อสัปดาห์ หรือ 75,295 บาทต่อเดือน หรือ 903,540 บาทต่อปี

รายการอ้างอิง

- Nutvipa. (2559). **เครื่องมือคุณภาพ 7 ชนิด (7 QC Tools)**. เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://econs.co.th/index.php/2016/07/29/7-qc-tools/>
- กรมส่งเสริมสินค้าระหว่างประเทศ. (2564). **กราฟการส่งออกผู้นำการป้องกันและแปรรูป**. เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก https://www.ditp.go.th/contents_attach/607166/607166.pdf
- กระทรวงพาณิชย์. (2564). **ตลาดส่งออกอาหารสุนัขและแมว**. เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก http://www.ops3.moc.go.th/infor/menucomth/stru1_export/export_topn_re/report.asp
- กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ. (2540). **TQM การบริหารเพื่อคุณภาพโดยรวม**. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- กียรติศักดิ์ กียรติอัครเดช. (2555). "การลดสัดส่วนของเสียในกระบวนการผลิตฝากระป๋อง." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- คณิตศร ภูนิคม และยิ่งยศ ทิพย์ศรีราช. (2560). **การปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตพาร์มไซท์**. เอกสารนำเสนอที่ การประชุมวิชาการช่วยงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2560.
- ชนิดา วัฒนโชติวงษ์ และคณะ. (2558). **แนวทางการลดของเสียในกระบวนการผลิตของถั่วกวนรชานนท์**. เอกสารนำเสนอที่ การประชุมวิชาการทางธุรกิจและนวัตกรรมทางการจัดการระดับชาติและนานาชาติ ประจำปี 2558.
- เทพศักดิ์ บุญรัตน์พันธุ์. (2561). **การวิเคราะห์และวางแผนอัตรากำลังคน**. เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก https://www.nmd.go.th/person/file.php/1/_hr1/Manpower_Planing.pdf
- ธนภุช ชุ่นเซ่ง. (2557). "การลดของเสียในกระบวนการฉีดพลาสติก กรณีศึกษา:ของเสียประเภทจุกด้า." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนัญก์สิขณ์ณ์ บำรุงอโณทัยสกุล. (2556). **7QC – Histogram**. เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/345308>

- ชัยลักษณ์โคตะหมี พรรณทิภา อติชาติ และวรรณพร จันโทภาส. (2558). "การใช้แผนภูมิพาเรโตสำหรับการควบคุมคุณภาพในโรงงานอุตสาหกรรม." **วารสารวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ปิยมล โกศลชัย. (2559). "การลดปริมาณของเสีย ในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและต้นทุน กรณีศึกษา : บริษัทผู้ผลิตถุงบรรจุนม." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรุฒม์ สุจริตจันทร์. (2560). "การลดของเสียในกระบวนการผลิตขึ้นส่วนหัวฉีดน้ำมัน กรณีศึกษา : ของเสียประเภทค่าความสะอาดไม่ได้ตามมาตรฐานลูกค้า." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศรีไร่ จำรูญโย. (2540). **การควบคุมคุณภาพ.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุทธิโรจน์ ศิวฐานุพงศ์. (2559). "การลดความสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตแบบฟอร์มธุรกิจ (กระดาษต่อเนื่อง) กรณีศึกษา : บริษัท ที ธานีชาติ ควอลิตี้ซัพพลาย จำกัด." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- อิสราภรณ์ ธรรมวาโร. (2563). "การลดความสูญเสียในสายการแปรรูปอาหารสัตว์เลี้ยง กรณีศึกษา : โรงงานแปรรูปอาหารสัตว์เลี้ยง." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาคผนวก

รายละเอียดการวิเคราะห์อัตรากำลังคนจากภาระงาน (Workload Analysis) ของพนักงาน
ตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์

ตารางผนวกที่ 1 รายละเอียดการหาอัตราค่าจ้างคนงาน A ที่รับผิดชอบตรวจสอบสินค้าและตรวจสอบเครื่องจักรอัตโนมัติ

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในสลิป	ระยะเวลา (sec)	รวม/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่าจ้างรวม
	เช็ดส่วนผสม XY และ Sachet							
1	หยิบในบางไลน์เครื่องคิดเลข เดินไปที่กระดานของ PD เช็ดส่วนผสมและตรวจสอบการขึ้นส่วนผสมของ PD	00.15-00.36	21	19	399	6.65	0.11	0.01
2	เดินจากหน้ากระดานไปที่จุดขึ้นส่วนผสมและตรวจสอบการขึ้นส่วนผสมของ PD	00.36-01.49	73	19	1387	23.12	0.39	0.04
3	เดินจากจุดขึ้นส่วนผสมไปที่โต๊ะคลุกส่วนผสมของ PD	01.49-02.00	11	19	209	3.48	0.06	0.01
4	ดูการคลุก ตรวจสอบคุณภาพส่วนผสมและดูการขึ้นสสารของ PD	02.00-03.41	101	19	1919	31.98	0.53	0.05
5	เดินไปล้างมือและกลับมายานาโต๊ะ QC	03.41-04.22	41	19	779	12.98	0.22	0.02
	การตรวจสอบ Cleaning Defect							
1	พวง เดินออกจากโต๊ะ QC ไปที่โต๊ะพนักงานซึ่งปลา	00.02-00.07	5	13.09	65.4545	1.09	0.02	0.00
2	จากนั้นพนักงานหยิบปลา 1 ถาดประมาณ 2.5 kg. มาไว้โต๊ะข้างๆ เพื่อตรวจสอบ Cleaning	00.07-00.08	1x2 รวม	13.09	26.18	0.44	0.01	0.00
3	พวง ตรวจสอบ Cleaning Defect เช่นตรวจสอบกับก้าง สิ่งแปลกปลอม	00.08-02.38	150x2 ถาด	13.09	3927	65.45	1.09	0.10
4	พวง ยกถาดปลาไปที่โต๊ะซึ่งปลาเดินกลับไปยังห้องที่ตรวจ Residual Air	02.38-03.00	22	13.09	288	4.80	0.08	0.01
5	พวง เดินไปที่โต๊ะ QC	03.00-03.02	2	13.09	26.1818	0.44	0.01	0.00
6	พวง หยิบถาดปลาโต๊ะ QC ไปที่โต๊ะพนักงานซึ่งปลา	03.02-03.10	8	13.09	104.727	1.75	0.03	0.00
7	พวง หยิบถาดปลาและลงบันทึก Cleaning Defect ที่ตรวจพบ	03.10-04.04	114	13.09	1492.36	24.87	0.41	0.04
	การตรวจสอบสาร XY							
1	พวง ถือในบางไลน์และเครื่องคิดเลขจากโต๊ะ QC ไปจุดตรวจสอบสาร	00.13-00.26	13	9	117	1.95	0.03	0.00
2	พวง ตรวจสอบโดยหยิบสารในบางแบบเครื่องซึ่ง ม้วนหน้าหนักสารและน้ำหนักกระดาษตรงกับในบางไลน์หรือไม่	00.26-02.02	96	9	864	14.40	0.24	0.02
3	พวง เดินกลับไปที่โต๊ะ QC	02.02-02.14	12	9	108	1.80	0.03	0.00
4	พวง ลงบันทึกน้ำหนักที่ตรวจสอบลงในบางงาน	02.14-02.41	27	9	243	4.05	0.07	0.01
	การตรวจสอบสาร Sachet							
1	หยิบในบางไลน์และเครื่องคิดเลข เดินไปจุดเตรียมถังสารของ PD	00.03-00.23	20	14	280	4.67	0.08	0.01
2	เช็คชื้อสาร ตรวจสอบลักษณะของสารที่ตัวและน้ำหนักของสาร ตรวจสอบเทียบกับในบางไลน์	00.23-03.20	177	14	2478	41.30	0.69	0.06
3	เดินกลับมายาโต๊ะตรวจสอบงาน ลงบันทึกข้อมูลที่ได้ตรวจสอบงาน	03.20-04.20	60	14	840	14.00	0.23	0.02
	ตรวจสอบสินค้าผ่าน Metal Detector No.25 (สายพานเปล่า)+No.27 (พร้อมสินค้า)							
1	พวง หยิบ Test Piece จากโต๊ะ QC ไปที่เครื่อง Metal No.25	00.00-00.10	10	15.50	155	2.58	0.04	0.00
2	พวง นำ Test Piece แต่ละตัวผ่านสายพานเปล่า 3 ตำแหน่ง	00.10-01.33	83	15.50	1286.5	21.44	0.36	0.03
3	พวง เดินไปที่เครื่อง Metal No.27	01.33-01.36	3	15.50	46.5	0.78	0.01	0.00
4	พวง หยิบสินค้าใส่ถาด เพื่อนำมาทดสอบ Metal และนำ Test Piece แต่ละตัวไว้ทดสอบ และปล่อยถาดผ่านสายพาน	01.36-03.15	99	15.50	1534.5	25.58	0.43	0.04
5	นำสินค้าที่ใช้ทดสอบเสร็จแล้วผ่านเครื่อง Metal ซ้ำอีก 3 รอบ	03.15-03.32	17	15.50	263.5	4.39	0.07	0.01
6	พวง เดินไปล้าง Test Piece ที่ตั้งขึ้น Air	03.32-03.47	15	15.50	232.5	3.88	0.06	0.01
7	พวง เดินมายาโต๊ะและลงผลการทดสอบลงบางงาน	03.47-04.20	33	15.50	511.5	8.53	0.14	0.01
	ตรวจสอบสินค้าผ่าน Metal Detector No.27 (สายพานเปล่า)+No.25 (พร้อมสินค้า)							
1	พวง เดินจากโต๊ะตรวจสอบงานไปหยิบกล่อง Test Piece ไปที่เครื่อง Metal No.27	00.00-00.07	7	15.50	108.5	1.81	0.03	0.00
2	พวง หยิบถาด และ นำ Test Piece แต่ละตัวผ่านสายพานเปล่า 3 ตำแหน่ง	00.07-01.22	75	15.50	1162.5	19.38	0.32	0.03
3	เดินจาก MD No.27 ไป No.25 และนำถาด มาหย่อนสินค้าใส่ถาด	01.22-01.30	8	15.50	124	2.07	0.03	0.00
4	พวง Test Piece แต่ละตัวไว้ทดสอบ และปล่อยผ่านสายพานที่ละตำแหน่ง	01.30-02.54	84	15.50	1302	21.70	0.36	0.03
5	เดินจาก MD No.27 ไปที่ส่งน้ำอัด Air ทำความสะอาด Test Piece	02.54-03.10	16	15.50	248	4.13	0.07	0.01
6	เดินจากถาดนำ เก็บกล่อง Test Piece และนำลงของกล่องตรวจสอบงานที่ได้โต๊ะ QC	03.10-03.47	37	15.50	573.5	9.5583	0.16	0.01

ตารางผนวกที่ 1 รายละเอียดการหาค่าต้นทุนของพนักงานคน A ที่รับผิดชอบตรวจสอบสินค้าและตรวจจบบัลโหลหะ (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในคลิก	ระยะเวลา (sec)	รวม/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่างานรวม
1	ตรวจลอม Magnet ในตู้	00.00-00.07						
2	พวงเปิดตู้ QC เพื่อเอา Magnet ในตู้	00.00-00.07	7	2	14.00	0.23	0.00	0.00
3	พวงเดินไปที่เครื่องไม่ปลา	00.07-00.11	4	2	8.00	0.13	0.00	0.00
4	เอา Magnet ทดสอบพวง Magnet 4 พวง และ 3 ตำแหน่ง (R M L)	00.11-00.25	14	2	28.00	0.47	0.01	0.00
5	เดินจากเครื่องไม่ปลาไปที่เครื่องจ่าย Solution No.1	00.25-00.36	11	2	22.00	0.37	0.01	0.00
6	พวงหยิบชิ้น Magnet มาทดสอบที่พวง Magnet ของเครื่องจ่าย Solution No.1	00.36-00.55	19	2	38.00	0.63	0.01	0.00
7	พวงเดินจากเครื่องจ่าย Solution No.1 ไปที่ No.2	00.55-00.58	3	2	6.00	0.10	0.00	0.01
8	พวงหยิบชิ้น Magnet มาทดสอบที่พวง Magnet ของเครื่องจ่าย Solution No.2	00.58-01.14	16	2	32.00	0.53	0.01	0.00
9	พวงเดินจากเครื่องจ่าย Solution No.2 ไปที่ No.3	01.14-01.16	2	2	4.00	0.07	0.00	0.00
10	พวงหยิบชิ้น Magnet มาทดสอบที่พวง Magnet ของเครื่องจ่าย Solution No.3	01.16-01.34	18	2	36.00	0.60	0.01	0.00
11	พวงเดินกลับไปที่ตู้ QC เพื่อเก็บ Magnet	01.34-01.48	14	2	28.00	0.47	0.01	0.00
12	พวงหยิบชิ้นพวงงานและผลการทดสอบลงรายงาน	01.48-02.29	41	2	82.00	1.37	0.02	0.00
1	เขียนหัวรายงาน เช็คสาร + ส่วนผสม							
1	เดินจากโต๊ะตรวจในวางไลน์ไปที่ตู้เก็บ Form	0.00-0.25	25	6.95	173.65	2.89	0.05	0.00
2	เขียนหัวรายงานในไลน์ XY และ Sachet (YA+YB) รวมเตรียมรายงาน 2 ไลน์	4967/ไลน์	992	6.95	6890.58	114.84	1.91	0.17
1	เขียนหัวรายงานในไลน์ XY และ Sachet (YA+YB)	43 ริ/ไลน์	86	6.95	597.37	9.96	0.17	0.02
1	เขียนหัวรายงาน Metal							
1	เดินจากโต๊ะตรวจในวางไลน์ไปที่ตู้เก็บ Form และหยิบ Form report	0.00-0.25	25	2	50.00	0.83	0.01	0.00
2	เขียนข้อมูลลงรายงาน	0.34-04.26	232	2	464.00	7.73	0.13	0.01
3	หยิบ Test piece จากกล่อง และจัดเรียงเพื่อเตรียมลงขอมูล	04.27-04.41	14	2	28.00	0.47	0.01	0.00
4	ลงขอมูล Test piece แต่ละชิ้นลงรายงานแผ่นหน้าสุด	04.41-04.57	16	2	32.00	0.53	0.01	0.00
5	เก็บ Test piece กลับเข้ากล่อง	04.57-05.02	5	2	10.00	0.17	0.00	0.00
6	ลงขอมูล Test piece ลงแผ่นต่อๆ ไปจนครบทุกแผ่น	05.06-05.35	29	2	58.00	0.97	0.02	0.00
1	เปิดตู้หยิบ Form เช็ค Magnet	0.00-0.04	4	1	4.00	0.07	0.00	0.00
2	เขียนหัวรายงาน	0.04-0.45	41	1	41.00	0.68	0.01	0.00
1	การเขียนหัวรายงานเอกสาร 508							
1	พวง เขียนหัวรายงาน 508 ในกรณีเกิดการเปลี่ยนแปลงสินค้า	1.2 ริ / แผ่น	1.2	6.39	7.67	0.13	0.00	0.00
1	การตามสินค้ากรณีเกิน Delay Time							
1	เดินจากโต๊ะตรวจลอมงาน เพื่อไปขอแผ่นป้ายรบัมเวลาของ PD	00.00-00.22	22	6.39	140.57	2.34	0.04	0.00
2	นำแผ่นป้ายรบัมเวลา+เวลาที่ย้าย กลับมากำหนดเวลา Delay Time ที่โต๊ะตรวจสอบงาน เมื่อคำนวณเสร็จแล้วนำแผ่นรบัมเวลาเดิน	00.22-01.11	49	6.39	313.08	5.22	0.09	0.01
3	หยิบรายงานและขอมูลที่คำนวณได้เดินไปทำขงงาน		25	6.39	159.74	2.66	0.04	0.00
4	เปิดรายงาน+ขอมูลที่คำนวณไว้ จัดเบรคตะกร้าและเวลาในการเชื่อมตะกร้า เพื่อนำมาใช้ในการใส่ Delay Time พร้อมเขียนใบแน	01.44-03.18	94	3.04	285.92	4.77	0.08	0.01
5	นำใบแจ้งปัญหาไปส่งให้พวง.PD ที่โต๊ะทำงานของจุดเชื่อม	03.18-03.43	25	3.04	76.04	1.27	0.02	0.00
6	เดินกลับจากโต๊ะจุดเรียงไปหยิบเอกสารที่โต๊ะทำงาน	04.10-04.36	26	3.04	79.08	1.32	0.02	0.00
7	พวง เดินจากโต๊ะทำงานกลับมายาโต๊ะตรวจสอบงาน QC	04.42-05.08	25	6.39	159.74	2.66	0.04	0.00
รวมค่างานของพนักงานทุกประเภทที่พนักงานได้รับมอบหมาย พนักงานคน A ค่างานรวมอยู่ที่ 0.83 หรือ 1 คน								

รวมค่างานของพนักงานทุกประเภทที่พนักงานได้รับมอบหมาย พนักงานคน A ค่างานรวมอยู่ที่ 0.83 หรือ 1 คน

ตารางที่ผนวก 2 รายละเอียดการทำการหาค่าลักษณะของพนักงานคน B รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์เป็นถุงพោซ์

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในคลิก	ระยะเวลา (sec)	รวม/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่างานรวม
1	หยิบมาจากโต๊ะตรวจสอบงานเดินไปทิ้งบริเวณ PD ชั่งเวลา	00.00-00.10	10	6.35	63.51	1.06	0.02	0.00
2	ล้มหยีดที่ PD ชั่งปลาเตรียมพร้อมแล้ว มาชั่งน้ำหนักและลงน้ำหนักในรายงานจนครบทั้ง 10 ถุง	00.10-00.38	28	6.35	177.82	2.96	0.05	0.00
3	เดินกลับมาที่โต๊ะ OC เพื่อคำนวณค่าเฉลี่ยของ Fill Weight	00.38-01.05	27	6.35	171.47	2.86	0.05	0.00
4	เดินจากโต๊ะ OC มาหยิบเครื่องชั่ง แล้วเดินไปยังจุด PD หยอด Topping	01.05-01.32	27	7	189.00	3.15	0.05	0.00
5	ส่งให้พนักงาน PD ชั่ง Topping พร้อมบันทึกผลรายงาน	01.32-02.11	39	7	273.00	4.55	0.08	0.01
6	เดินกลับมาที่โต๊ะเขียนงาน เปิดหน้ารายงาน Net Weight และเปิดเครื่องชั่งเตรียมไว้	02.11-02.37	26	10.21	265.40	4.42	0.07	0.01
7	เดินไปทางด้านหลังของเครื่องชั่ง และสับเก็บปลาอีก 10 ถุง	02.37-03.12	35	10.21	357.27	5.95	0.10	0.01
8	นำปลาไปยังน้ำหนักที่ชั่งจนครบ 10 ถุง บันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้ลงในรายงาน และคำนวณค่าเฉลี่ยของ Net Weight	03.12-04.15	63	10.21	643.09	10.72	0.18	0.02
9	นำปลาทั้ง 10 ถุง ที่ชั่งน้ำหนักเรียบร้อยแล้วไปเดินที่เครื่อง 4 และหยิบสินค้าลง	04.15-04.42	27	23	621.00	10.35	0.17	0.02
10	เดินไปที่เครื่องชั่ง 2 + ตรวจส้อม Visual และ Code จำนวน 25 ของ	04.42-06.47	101	23	2323.00	38.72	0.65	0.06
11	เดินจากเครื่องชั่ง 2 ไป 3	06.47-06.51	4	23	92.00	1.53	0.03	0.00
12	ตรวจส้อม Visual และ Code จำนวน 25 ของ	06.51-08.20	101	23	2323.00	38.72	0.65	0.06
13	เดินจากเครื่องชั่ง 3 ไป 4	08.20-08.26	6	23	138.00	2.30	0.04	0.00
14	ตรวจส้อม Visual และ Code จำนวน 25 ของ	08.26-10.04	101	23	2323.00	38.72	0.65	0.06
15	เดินกลับมาที่โต๊ะเขียนงาน	10.04-10.06	2	23	46.00	0.77	0.01	0.00
16	ลงข้อมูลในรายงานจนครบทุกเครื่อง	10.06-11.04	58	23	1334.00	22.23	0.37	0.03
17	เดินจากโต๊ะเครื่องชั่ง ไปที่ท้ายเครื่องชั่ง 2	11.04-11.09	5.00	7	33.57	0.56	0.01	0.00
18	สับปลาที่จะเก็บปลาจากเครื่องชั่ง 2 และเก็บปลา 3 ถุง + อุดลมหูกิน้ำ จากนั้นเดินไปที่เครื่องชั่ง 3	11.09-12.16	67.00	7	449.86	7.50	0.12	0.01
19	สับปลาที่จะเก็บปลาจากเครื่องชั่ง 3 และเก็บปลา 3 ถุง + อุดลมหูกิน้ำ จากนั้นเดินไปที่เครื่องชั่ง 4	12.16-13.54	98.00	7	658.00	10.97	0.18	0.02
20	สับปลาที่จะเก็บปลาจากเครื่องชั่ง 4 และเก็บปลา 3 ถุง + อุดลมหูกิน้ำ จากนั้นนำปลาทั้งหมดที่เก็บ(รวม 9 ถุง/3เครื่อง)กลับมาที่	13.54-15.02	68.00	7	456.57	7.61	0.13	0.01
21	วางปลาแดง เรียงแยกเครื่อง และชั่งข้อมูลจนครบทั้ง 9 ถุง จากนั้นเดิน ไปหยิบไม้บรรทัดที่โต๊ะตั้งชั่งมาใช้ที่โต๊ะเครื่องชั่ง	15.02-16.08	66.00	7	443.14	7.39	0.12	0.01
22	วัด Seal Width ของตัวอย่างถุง Pouch ที่ละถุง + วัดค่าที่วัดได้ลงในรายงานของแต่ละเครื่องจนครบทั้ง 9 ถุง	16.08-16.55	47.00	7	315.57	5.26	0.09	0.01
23	เขียนหมายเลข Bar และเลขเครื่องบนถุง Pouch ที่เก็บมาแต่ละถุง จนครบทั้ง 9 ถุง	16.55-17.18	23.00	7	154.43	2.57	0.04	0.00
24	นำไปที่ถังวัด Air ตรวจ Residual air และล้างทำความสะอาดที่ละถุง จนครบทั้ง 9 ถุง	17.18-20.24	186.00	7	1248.86	20.81	0.35	0.03
25	นำถุงที่ทำความสะอาดแล้วทั้ง 9 ถุง + แฟ้มรายงานมาที่โต๊ะตั้งชั่ง	20.24-20.32	8.00	7	53.71	0.90	0.01	0.00
26	ลงข้อมูล Air ที่ละถุง จนครบทั้ง 9 ถุง	20.32-21.20	48.00	7	322.29	5.37	0.09	0.01
27	ตัดถุงเป็นชิ้นตัวอย่างเพื่อเตรียมตั้งชั่ง (แต่ละ 3 ชิ้น) จะใช้เป็นตัวตัวอย่างที่ต่อตั้งชั่งทั้งหมด 27 ชิ้น	21.20-22.38	78.00	7	523.71	8.73	0.15	0.01
28	เปิดหน้ารายงาน ตั้งตัวอย่างที่ละชิ้นและตัดค่าสีลงรายงานของแต่ละเครื่องจนครบทั้ง 27 ชิ้น	0.00-4.50	290	7	1947.14	32.45	0.54	0.05
29	เดินไปเปิดตู้โปรแกรม + หยิบ Vernier แล้วเดินไปวัด Thickness ของถุง Pouch ที่ทราบ จำนวน 5 ถุง	26.16-27.47	91.00	7	611.00	10.18	0.17	0.02
30	เดินกลับมาลงข้อมูลที่ได้ตั้งชั่ง	27.47-28.43	56.00	7	376.00	6.27	0.10	0.01

ตารางผนวกที่ 2 รายละเอียดการหาค่าลักษณะของพนักงานคน B รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์เป็นถุงพาวซ์ (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในคัม	ระยะเวลา (sec)	รวม/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่างาน	ค่างานรวม
การตรวจสอบ Compression									
1	เดินจากโต๊ะเขียนงานไปยังท้ายเครื่องซีล No. 2	00:00-00:10	10	6.44	64.42	1.07	0.02	0.00	
2	สุม Bar ของเครื่องซีล 2 เทียบกับตัวอย่าง	00:10-00:54	44	6.44	283.43	4.72	0.08	0.01	
3	เก็บเวลา 3 ฤง	00:54-01:01	7	6.44	45.09	0.75	0.01	0.00	
4	ดูผลหมึกมาของเครื่องซีล 2	01:01-01:08	7	6.44	45.09	0.75	0.01	0.00	
5	เดินจากเครื่องซีล 2 ไปที่เครื่องซีล 3	01:08-01:10	2	6.44	12.88	0.21	0.00	0.00	
6	สุม Bar ของเครื่องซีล 3 เทียบกับตัวอย่าง	01:10-01:14	4	6.44	25.77	0.43	0.01	0.00	
7	เก็บเวลา 3 ฤง	01:14-01:22	8	6.44	51.53	0.86	0.01	0.00	
8	ดูผลหมึกมาของเครื่องซีล 3	01:22-01:28	6	6.44	38.65	0.64	0.01	0.00	
9	เดินจากเครื่องซีล 3 ไปที่เครื่องซีล 4	01:28-01:34	6	6.44	38.65	0.64	0.01	0.00	
10	สุม Bar ของเครื่องซีล 4 เทียบกับตัวอย่าง	01:34-02:06	32	6.44	206.13	3.44	0.06	0.01	
11	เก็บเวลา 3 ฤง	02:06-02:15	9	6.44	57.97	0.97	0.02	0.00	
12	ดูผลหมึกมาของเครื่องซีล 4	02:15-02:21	6	6.44	38.65	0.64	0.01	0.00	0.16
13	นำปลาที่สุรมาทั้งหมดเดินจากเครื่องซีล 4 มากลับมาลงของเครื่องซีลที่โต๊ะเขียนงาน	02:21-02:28	7	6.44	45.09	0.75	0.01	0.00	
14	เปิดหน้ารายงานเครื่องซีล 2 วัด Seal Width และลงรายงาน	02:28-03:02	26	6.44	167.48	2.79	0.05	0.00	
15	เปิดหน้ารายงานเครื่องซีล 3 วัด Seal Width และลงรายงาน	03:02-03:26	26	6.44	167.48	2.79	0.05	0.00	
16	เปิดหน้ารายงานเครื่องซีล 4 วัด Seal Width และลงรายงาน	03:26-03:46	26	6.44	167.48	2.79	0.05	0.00	
17	นำปลาที่สุรมา เดินไปกดที่ของกด Compression และกิโล	03:46-04:40	54	6.44	347.84	5.80	0.10	0.01	
18	เปิดเครื่อง Compression และกิโล	04:40-04:46	6	6.44	38.65	0.64	0.01	0.00	
19	นำถุง Pouch 3 ฤง จากเครื่องซีล No. 2 เข้าเครื่องกด Compression กดเริ่มทำงานและนำตัวอย่างออกจากเครื่องเมื่อทดสอบเสร็จ	04:46-07:20	154	6.44	992.00	16.53	0.28	0.03	
20	นำตัวอย่าง 3 ฤง จากเครื่องซีล No. 3 เข้าเครื่องกด Compression กดเริ่มทำงานและนำตัวอย่างออกจากเครื่องเมื่อทดสอบเสร็จ	07:20-09:55	154	6.44	992.00	16.53	0.28	0.03	
21	นำตัวอย่าง 3 ฤง จากเครื่องซีล No. 4 เข้าเครื่องกด Compression กดเริ่มทำงานและนำตัวอย่างออกจากเครื่องเมื่อทดสอบเสร็จ	09:55-12:28	154	6.44	992.00	16.53	0.28	0.03	
22	เดินจากห้อง Compression นำถุง Pouch ทั้งหมด คือ PD แล้วเดินมาลงของมดูล ในรายงานที่ใช้ QC ในไลน์	12:28-14:05	97	6.44	624.83	10.41	0.17	0.02	
23	หยิบ Vernier ไม้วัด Thickness ทำรายงาน 5 ฤง โดยตรวจสอบที่หลังง	14:05-15:40	95	6.44	611.95	10.20	0.17	0.02	
24	เดินกลับมากลางของมดูลที่ใช้ QC	15:40-16:40	60	6.44	386.49	6.44	0.11	0.01	
การตรวจสอบ Seal Strength (After Retort)									
1	QC RT ได้นำลิ้นค้ำหลังพวซ์เข้ามาให้โต๊ะ QC หลังจากนั้น พวง ตรวจสอบจำนวนสินค้าตามใบสั่งสินค้าหลังพวซ์เข้าตัวตามจุดและ	0:04-0:13	9	14.86	133.71	2.23	0.04	0.00	
2	พวง ลงรายงานผลเมื่อตรวจสอบสินค้า เช่นตะกร้า ๓ RT Batch RT ในรายงานตั้งซีลและวัด Parameter	0:20-0:38	18	14.86	267.43	4.46	0.07	0.00	
3	นำรายงานจากโต๊ะ QC ไปวางเตรียมไว้บนโต๊ะตั้งซีล	0:38-0:41	3	14.86	44.57	0.74	0.01	0.00	
4	พวง หยิบถุง Pouch และเดินจากโต๊ะตั้งซีล ไปถึงวัด Residual Air	0:41-0:46	5	14.86	74.29	1.24	0.02	0.00	0.01
5	ตัดถุง Pouch วัด Residual Air และส่งค่าความสะอาด	0:46-1:08	22	14.86	326.86	5.45	0.09	0.00	
6	พวง เดินจากจุดตรวจสอบ Residual Air ไปโต๊ะตั้งซีล	1:08-1:15	7	14.86	104.00	1.73	0.03	0.00	
7	ขีดถุง Pouch และตัดค่า Residual Air ที่วัดได้ลงรายงาน	1:15-1:24	9	14.86	133.71	2.23	0.04	0.00	
8	ตัดถุง ให้ได้เป็นชิ้นตัวอย่างจำนวน 3 ชิ้นและเรียงไว้เพื่อเตรียมตั้งซีล	1:24-1:38	14	14.86	208.00	3.47	0.06	0.00	
9	พวง เริ่มตั้งซีลที่โต๊ะพร้อมลดค่าซีลลงในรายงาน	ฤง = 290s, 1 ฤง = 32s	32	14.86	475.43	7.92	0.13	0.00	
เขียนห้รายงาน XY									
1	หยิบใบวางไลน์จากโต๊ะตรวจสอบวางไลน์มาที่โต๊ะเขียน Form	0:00-0:04	4	3.05	12.20	0.20	0.00	0.00	0.04
2	เปิดตู้และหยิบ Form report ที่จะใช้ตรวจสอบงาน 1 ชุดและเปิดตู้	0:04-0:26	22	3.05	67.10	1.12	0.02	0.00	
3	จัดเรียงรายงานและใบวางไลน์	0:26-0:48	22	3.05	67.10	1.12	0.02	0.00	
4	เขียนห้รายงานและคอมทุกคน	0:48-08:30	462	3.05	1409.10	23.49	0.39	0.04	
เขียนห้รายงาน Magnet									
1	เปิดตู้หยิบ Form ไม้วัด Magnet	0:00-0:04	4	1.00	4.00	0.07	0.00	0.00	0.00
2	เขียนห้รายงาน	0:04-0:45	41	1.00	41.00	0.68	0.01	0.00	

รวมค่างานของพนักงานประเภทที่พนักงานที่ได้รับมอบหมาย พนักงานคน B ค่างานรวมอยู่ที่ 0.69 หรือ 1 คน

ตารางผนวกที่ 3 รายละเอียดการหาค่ากำลังคนของพนักงานคน C รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์เป็นซองกาแฟ (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในคลิก	ระยะเวลา (sec)	รวม/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่าจ้าง	ค่าจ้างรวม
การตรวจสอบ Visual ตรวจทุกเครื่อง									
1	พวงเก็บ Sachet เครื่อง D 25 ซอง	05.41-06.35	54	19.05	1028.77	17.15	0.29	0.03	
2	นำปลา 25 ซอง และหยิมเพิ่มรายงานนับได้เครื่องซึ่งไม่เข้าเครื่อง D	06.35-06.43	8	19.05	152.41	2.54	0.04	0.00	
3	หยิบปลา 1 ของมาตรวจ Code เข็มลงรายงาน Visual เครื่อง D	06.43-07.02	19	19.05	361.97	6.03	0.10	0.01	
4	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
5	พวงบันทึกข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	10.29-11.01	32	19.05	609.64	10.16	0.17	0.02	
6	พวงเก็บ Sachet เครื่อง C 25 ซอง	11.01-11.52	51	19.05	971.62	16.19	0.27	0.02	
7	หยิบปลา 1 ของมาตรวจ Code เข็มลงรายงาน Visual เครื่อง C	11.52-12.10	18	19.05	342.92	5.72	0.10	0.01	
8	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
9	พวงบันทึกข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	14.51-14.56	5	19.05	95.26	1.59	0.03	0.00	
10	พวงเก็บ Sachet เครื่อง B 25 ซอง	14.56-15.04	8	19.05	152.41	2.54	0.04	0.00	
11	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ เข็มลงรายงาน Visual เครื่อง B	15.04-15.59	55	19.05	1047.82	17.46	0.29	0.03	
12	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	15.59-16.17	18	19.05	342.92	5.72	0.10	0.01	
13	พวงบันทึกข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	1.07
14	พวงเก็บ Sachet เครื่อง J 25 ซอง	19.30-19.35	5	19.05	95.26	1.59	0.03	0.00	
15	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ เข็มลงรายงาน Visual เครื่อง A	19.35-19.37	2	19.05	38.10	0.64	0.01	0.00	
16	พวงเก็บ Sachet เครื่อง B ไปเครื่อง A	19.37-19.41	4	19.05	76.21	1.27	0.02	0.00	
17	พวงเก็บ Sachet เครื่อง A 25 ซอง	19.41-20.26	45	19.05	857.31	14.29	0.24	0.02	
19	พวงปลา 1 ของมาตรวจ Code เข็มลงรายงาน Visual เครื่อง A	20.30-20.48	18	19.05	342.92	5.72	0.10	0.01	
20	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
21	พวงบันทึกข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	23.27-23.33	6	19.05	114.31	1.91	0.03	0.00	
22	เก็บจากเครื่อง A ไปเครื่อง J		4	19.05	76.21	1.27	0.02	0.00	
23	พวงเก็บ Sachet เครื่อง J 25 ซอง		45	19.05	857.31	14.29	0.24	0.02	
25	พวงปลา 1 ของมาตรวจ Code เข็มลงรายงาน Visual เครื่อง J		18	19.05	342.92	5.72	0.10	0.01	
26	พวงตรวจสอบ Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
27	พวงบันทึกข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code		6	19.05	114.31	1.91	0.03	0.00	
การตรวจสอบ Seal Strength									
1	พวงเดินจากเครื่อง Sachet No.B ไปเครื่อง D	23.33-23.39	66	11.44	754.88	12.58	0.21	0.02	
2	เก็บปลาเครื่อง D 3 ซองและจดค่าไฟ จากนั้นเดินไปที่เครื่อง C	23.39-23.55	16	11.44	183.00	3.05	0.05	0.00	
3	เก็บปลาเครื่อง C 3 ซอง จดค่าไฟและเดินไปที่เครื่อง B	23.55-24.08	13	11.44	148.69	2.48	0.04	0.00	
4	เก็บปลาเครื่อง B 3 ซอง จดค่าไฟและเดินไปที่เครื่อง A	24.08-24.26	18	11.44	205.88	3.43	0.06	0.01	
5	เก็บปลาเครื่อง A 3 ซองและจดค่าไฟ	24.26-24.37	11	11.44	125.81	2.10	0.03	0.00	
6	เก็บปลาเครื่อง J 3 ซองและจดค่าไฟ		11	11.44	125.81	2.10	0.03	0.00	
7	เดินจากเครื่อง J ไปที่โต๊ะ QC	24.37-24.58	21	11.44	240.19	4.00	0.07	0.01	
8	เปิดรายงานสิ่งผิดเครื่อง A ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	24.58-25.54	56	11.44	640.50	10.68	0.18	0.02	0.45
9	เปิดรายงานสิ่งผิดเครื่อง B ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	25.54-26.48	56	11.44	640.50	10.68	0.18	0.02	
10	เปิดรายงานสิ่งผิดเครื่อง C ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	26.48-27.45	56	11.44	640.50	10.68	0.18	0.02	
11	เปิดรายงานสิ่งผิดเครื่อง D ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	27.45-28.43	56	11.44	640.50	10.68	0.18	0.02	
12	เปิดรายงานสิ่งผิดเครื่อง J ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง		57	11.44	651.94	10.87	0.18	0.02	
13	พวงรวมปลาที่เก็บมาทั้งหมดและเดินไปที่ฝั่งน้ำวัด Air	28.43-28.55	12	11.44	137.25	2.29	0.04	0.00	
14	พวง อัด+ล้างภาชนะ Sachet ที่ละซองจนครบ	28.55-30.40	132	11.44	1509.75	25.16	0.42	0.04	
15	นำตัวอย่างทั้งหมดกลับมายาخذที่โต๊ะ QC และตัดเป็นชิ้นตัวอย่างเพื่อสิ่งซึล	00.00-02.09	162	11.44	1852.88	30.88	0.51	0.05	
16	พวง เตรียมเปิดรายงานสิ่งซึล เริ่มสิ่งซึลที่ละชิ้นและจดค่าซึลลงรายงานจนครบทุกเครื่อง	03-2.45 (162 sec/3 ซอง)	810	11.44	9264.38	154.41	2.57	0.23	

ตารางผนวกที่ 3 รายละเอียดการหาค่ากำลังคนของพนักงานคน C รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์เป็นซองกาแฟ (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในคลิก	ระยะเวลา (sec)	รอบ/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่างาน	ค่างานรวม
การตรวจสอบ Magnet									
1	พวง เตรียมทำงานไว้ที่ได้ QC หยิบขึ้นทดสอบ Magnet และเดินไปที่ตำแหน่งหลังเครื่อง J	00.03-00.29	26	2	52.00	0.87	0.01	0.00	
2	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง J		7	2	14.00	0.23	0.00	0.00	
3	เดินลงจากเครื่อง J ไปที่ตำแหน่งหลังเครื่อง A		11	2	22.00	0.37	0.01	0.00	
4	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง A	00.29-00.36	7	2	14.00	0.23	0.00	0.00	
5	เดินลงจากเครื่อง A ไปที่ตำแหน่งหลังเครื่อง B	00.36-00.47	11	2	22.00	0.37	0.01	0.00	
6	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง B	00.47-00.57	10	2	20.00	0.33	0.01	0.00	
7	เดินลงจากเครื่อง B ไปที่ตำแหน่งหลังเครื่อง C	00.57-01.15	18	2	36.00	0.60	0.01	0.00	0.01
8	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง C	01.15-01.22	7	2	14.00	0.23	0.00	0.00	
9	เดินลงจากเครื่อง C ไปที่ตำแหน่งหลังเครื่อง D	01.22-01.43	21	2	42.00	0.70	0.01	0.00	
10	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง D	01.43-01.53	10	2	20.00	0.33	0.01	0.00	
11	เดินลงจากเครื่อง D ไปยังขึ้นทดสอบ Magnet ที่ถังกำจัด Air	01.53-02.18	25	2	50.00	0.83	0.01	0.00	
12	เดินจากถังกำจัด Air กลับมาที่ได้ QC หยิบและกับขึ้น Magnet เข้าตู้	02.18-02.37	19	2	38.00	0.63	0.01	0.00	
13	ลงข้อมูลในรายงานและครบทุกเครื่อง	02.37-02.51	14	2	28.00	0.47	0.01	0.00	
การตรวจสอบ Seal Strength (After Retort)									
1	QC RT ให้นำสินค้าส่งเข้าเชื่อมใหม่ได้ QC หลังจากขึ้น พวง. ตรวจสอบงานสินค้าตามใบส่งสินค้าส่งเข้าเชื่อมตรงตามตู้และ	0.44-1.12	28	35.83	91.21	1.52	0.03	0.00	
2	พวง ลงรายละเอียดของสินค้า เช่นเวลาที่ซอง ตะกร้า ๓ RT Batch ในรายงานตั้งชื่อและวัด Parameter	1.32-5.07	215	35.83	700.38	11.67	0.19	0.02	
3	นำซองกาแฟที่วัดเสร็จแล้ว ไปตรงจุดตรวจสอบ Residual Air	5.07-5.41	4	35.83	13.03	0.22	0.00	0.00	
4	ตัดซองกาแฟและล้างทำความสะอาด	5.21-6.55	94	35.83	306.21	5.10	0.09	0.01	0.04
5	พวง. เดินจากจุดตรวจสอบ Residual Air ไปโต๊ะ QC	6.55-7.01	6	35.83	19.55	0.33	0.01	0.00	
6	พวง. ใช้ปากเชื่อมซองกาแฟใหม่หนึ่ง และเรียงหมายเลขซองกาแฟ และเรียงตามหมายเลข	01-8.12) + (8.25-8.41)	87	35.83	283.41	4.72	0.08	0.01	
7	พวง. เรียงขึ้นตัวอย่างตามลำดับหมายเลข และเปิดหน้ารายงาน เพื่อเตรียมตั้งเครื่องตัด	8.41-9.12	31	35.83	100.98	1.68	0.03	0.00	
8	พวง. เริ่มตั้งชื่อและขึ้นพร้อมตัดซองลงในรายงาน	9.12-16.2s, 1 ซอง=54s	54	35.83	175.91	2.93	0.05	0.00	
เขียนหิวรายงาน									
1	เปิดดูและหิว Form report ที่จะใช้ตรวจสอบงาน 1 ชุดและปิดตู้	25วิ/ชุด/เครื่อง	120	2.01	241.38	4.02	0.07	0.01	0.07
2	เขียนหิวรายงานจนครบทุกแผ่น	161วิ/ชุด/เครื่อง	1335	2.01	2685.40	44.76	0.75	0.07	
เขียนหิวรายงาน Magnet									
1	เปิดดูหิว Form เขียน Magnet	0.00-0.04	4	1.00	4.00	0.07	0.00	0.00	0.00
2	เขียนหิวรายงาน	0.04-0.45	41	1.00	41.00	0.68	0.01	0.00	

รวมค่าจ้างของพนักงานทุกประเภทที่พนักงานได้รับมอบหมาย พนักงานคน C ค่าจ้างรวมอยู่ที่ 1.664 หรือ 2 คน

ตารางผนวกที่ 4 รายละเอียดการท่าอัตรากำลังคนของพนักงานคน D รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์ที่เป็นซองกาแฟ

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในเคลป	ระยะเวลา (sec)	รวม/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค้างงาน	ค้างงานรวม
	การตรวจสอบ NW								
1	พวง หยิบยื่นรายงานจากโต๊ะ QC ไปยัง Sachet No. J	00.00-00.17	17	11	187.00	3.12	0.05	0.00	
2	พวง เก็บ Sachet 10 ซอง	00.17-00.36	19	11	209.00	3.48	0.06	0.01	
3	เดินไปโต๊ะเครื่องชั่งน้ำหนัก	00.36-00.44	8	11	88.00	1.47	0.02	0.00	
4	เปิดรายงานเครื่อง H เริ่มชั่งน้ำหนัก 5 ซอง	00.44-01.07	23	11	253.00	4.22	0.07	0.01	
5	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้	01.07-01.12	5	11	55.00	0.92	0.02	0.00	
6	พวง ชั่งน้ำหนักปลาที่เกลืออีก 5 ซอง	01.12-01.21	9	11	99.00	1.65	0.03	0.00	
7	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้และตัดค่าเฉลี่ยของน้ำหนัก	01.21-01.35	14	11	154.00	2.57	0.04	0.00	
8	พวง เดินไปเคาน์เตอร์เครื่อง H และเดินไปเครื่อง G	01.35-01.44	9	11	99.00	1.65	0.03	0.00	
9	พวง เก็บ Sachet 10 ซอง	01.44-02.08	24	11	264.00	4.40	0.07	0.01	
10	เดินไปโต๊ะเครื่องชั่งน้ำหนัก	02.08-02.14	6	11	66.00	1.10	0.02	0.00	
11	เปิดรายงานเครื่อง G เริ่มชั่งน้ำหนัก 5 ซอง	02.14-02.35	21	11	231.00	3.85	0.06	0.01	
12	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้	02.35-02.41	6	11	66.00	1.10	0.02	0.00	
13	พวง ชั่งน้ำหนักปลาที่เกลืออีก 5 ซอง	02.41-02.51	10	11	110.00	1.83	0.03	0.00	
14	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้และตัดค่าเฉลี่ยของน้ำหนัก	02.51-03.05	14	11	154.00	2.57	0.04	0.00	
15	พวง เดินไปเคาน์เตอร์เครื่อง G และเดินไปเครื่อง F	03.05-03.14	9	11	99.00	1.65	0.03	0.00	0.11
16	พวง เก็บ Sachet 10 ซอง	03.14-03.32	18	11	198.00	3.30	0.06	0.01	
17	เดินไปโต๊ะเครื่องชั่งน้ำหนัก	03.32-03.39	7	11	77.00	1.28	0.02	0.00	
18	เปิดรายงานเครื่อง F เริ่มชั่งน้ำหนัก 5 ซอง	03.39-03.57	18	11	198.00	3.30	0.06	0.01	
19	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้	03.57-04.01	4	11	44.00	0.73	0.01	0.00	
20	พวง ชั่งน้ำหนักปลาที่เกลืออีก 5 ซอง	04.01-04.14	13	11	143.00	2.38	0.04	0.00	
21	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้และตัดค่าเฉลี่ยของน้ำหนัก	04.14-04.30	16	11	176.00	2.93	0.05	0.00	
22	พวง เดินกลับไปที่เคาน์เตอร์เครื่อง F และเดินไปเครื่อง E	04.30-04.36	6	11	66.00	1.10	0.02	0.00	
23	พวง เก็บ Sachet 10 ซอง	04.36-04.58	22	11	242.00	4.03	0.07	0.01	
24	เดินไปโต๊ะเครื่องชั่งน้ำหนัก	04.58-05.00	2	11	22.00	0.37	0.01	0.00	
25	เปิดรายงานเครื่อง F เริ่มชั่งน้ำหนัก 5 ซอง	05.00-05.21	21	11	231.00	3.85	0.06	0.01	
26	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้	05.21-05.25	4	11	44.00	0.73	0.01	0.00	
27	พวง ชั่งน้ำหนักปลาที่เกลืออีก 5 ซอง และคัมเวลาเครื่อง E	05.25-05.36	11	11	121.00	2.02	0.03	0.00	
28	พวง จดบันทึกน้ำหนักที่ชั่งได้และตัดค่าเฉลี่ยของน้ำหนัก	05.36-05.57	21	11	231.00	3.85	0.06	0.01	
29	พวง เข็มรายงานงานของเครื่อง F G H ลากเส้น NW	05.57-06.13	22	11	242.00	4.03	0.07	0.01	

ตารางผนวกที่ 4 รายละเอียดการทำการหาค่าลักษณะของพนักงานคน D รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์ที่เป็นซองกาแฟ (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในคลิก	ระยะเวลา (sec)	รอบ/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่างาน	ค่างานรวม
การตรวจสอบ Visual									
1	พวง สุ่มปลานเครื่อง E 1 ซอง ตรวจส้อม Code	06.13-06.32	19	19.05	361.97	6.03	0.10	0.01	
2	พวง เก็บ Sachet 25 ซอง	06.32-07.12	40	19.05	762.05	12.70	0.21	0.02	
3	พวง ตรวจส้อม Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
4	พวง มั่นที่กึ่งข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	10.22-10.48	26	19.05	495.33	8.26	0.14	0.01	
5	พวง เดินมาที่เครื่อง F	10.48-10.52	4	19.05	76.21	1.27	0.02	0.00	
6	พวง เก็บ Sachet 25 ซอง	10.52-11.45	53	19.05	1009.72	16.83	0.28	0.03	
7	พวง ตรวจส้อม Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
8	พวง มั่นที่กึ่งข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	14.36-15.09	33	19.05	628.69	10.48	0.17	0.02	
9	พวง เดินมาที่เครื่อง G (เปลี่ยน Film)	15.09-15.14	5	19.05	95.26	1.59	0.03	0.00	
10	พวง เดินมาที่เครื่อง H	15.14-15.19	5	19.05	95.26	1.59	0.03	0.00	
11	พวง เก็บ Sachet 25 ซอง	15.19-16.15	56	19.05	1066.87	17.78	0.30	0.03	0.86
12	พวง เดินไปที่เครื่อง G เพื่อ ไปลงรายงานที่วางไว้ข้างเครื่อง G	16.15-16.19	4	19.05	76.21	1.27	0.02	0.00	
13	พวง ตรวจส้อม Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
14	พวง เบ็ดรายงานในหน้ารายงานเครื่อง H	19.20-19.27	7	19.05	133.36	2.22	0.04	0.00	
15	พวง มั่นที่กึ่งข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	19.27-20.33	6	19.05	114.31	1.91	0.03	0.00	
16	พวง ตรวจส้อม Sachet Parameter ต่างๆ ให้ได้ตาม Spec ทั้งหมด 25 ซอง	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
17	พวง มั่นที่กึ่งข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	20.33-21.24	51	19.05	971.62	16.19	0.27	0.02	
18	พวง มั่นที่กึ่งข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	0.00-05.59	359	19.05	6839.41	113.99	1.90	0.17	
19	พวง มั่นที่กึ่งข้อมูลลงในรายงานและตรวจ Code	24.12-24.45	33	19.05	628.69	10.48	0.17	0.02	
การตรวจสอบ Seal Strength									
1	พวง เดินมาที่เครื่อง Sachet No.G ไปที่เครื่อง E	24.45-24.51	6	10.56	63.38	1.06	0.02	0.00	
2	เก็บผล 3 ซองและจดค่าไฟ จากนั้นเดินไปที่เครื่อง F	24.51-25.17	26	10.56	274.63	4.58	0.08	0.01	
3	เก็บผลเครื่อง F 3 ซอง จดค่าไฟและเดินไปที่เครื่อง G	25.17-25.33	16	10.56	169.00	2.82	0.05	0.00	
4	เก็บผลเครื่อง G 3 ซอง จดค่าไฟและเดินไปที่เครื่อง H	25.33-25.55	22	10.56	232.38	3.87	0.06	0.01	
5	เก็บผลเครื่อง H 3 ซองและจดค่าไฟ	25.55-26.18	23	10.56	242.94	4.05	0.07	0.01	
6	เดินจากเครื่อง H ไปที่โต๊ะ QC	26.18-26.39	21	10.56	221.81	3.70	0.06	0.01	
7	เบ็ดรายงานตั้งซีลเครื่อง E ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	26.39-27.47	61	10.56	644.31	10.74	0.18	0.02	0.39
8	เบ็ดรายงานตั้งซีลเครื่อง F ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	27.47-28.42	61	10.56	644.31	10.74	0.18	0.02	
9	เบ็ดรายงานตั้งซีลเครื่อง G ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	28.42-29.43	61	10.56	644.31	10.74	0.18	0.02	
10	เบ็ดรายงานตั้งซีลเครื่อง H ลงข้อมูลปลาที่เก็บมาและวัด Parameter จนครบทั้ง 3 ซอง	29.43-30.44	61	10.56	644.31	10.74	0.18	0.02	
11	พวง รวมปลาที่เก็บมาทั้งหมดและเดินไปที่ห้องนำวัด Air	30.44-30.55	11	10.56	116.19	1.94	0.03	0.00	
12	พวง ตั้งค่าถังความสะอาด Sachet ที่จะส่งจนครบ	30.55-33.14	174	10.56	1837.88	30.63	0.51	0.05	
13	นำตัวอย่างทั้งหมดกลับมาเบ็ดที่ได้ QC และจัดเป็นชั้นด้วยยางเทือตั้งซีล	33.14-35.49	190	10.56	2006.88	33.45	0.56	0.05	
14	พวง เตรียมเบ็ดรายงานตั้งซีล เร็นตั้งซีลที่จะขึ้นและจดค่าซีลลงรายงานจนครบทุกเครื่อง	2.45 (162 sec/3 ซอง)	648	10.56	7776.00	129.60	2.16	0.20	

ตารางผนวกที่ 4 รายละเอียดการหาค่าลักษณะของพนักงานคน D รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพสินค้าบรรจุภัณฑ์ที่เป็นซองกาแฟ (ต่อ)

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	ช่วงเวลาในเคลป	ระยะเวลา (sec)	รอบ/กะ (Max cap)	sec/กะ	min/กะ	Hr./กะ	ค่างาน	ค่างานรวม
การตรวจสอบ Magnet									
1	พวง เสร็จเรียบร้อยให้โต๊ะ QC หยิบขึ้นทดสอบ Magnet เครื่อง H	00.00-00.22	22	2	44.00	0.73	0.01	0.00	
2	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง H	00.22-00.30	8	2	16.00	0.27	0.00	0.00	
3	เดินลงจากเครื่อง H ไปที่ตำแหน่งเครื่อง G	00.30-00.40	10	2	20.00	0.33	0.01	0.00	
4	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง G	00.40-00.45	5	2	10.00	0.17	0.00	0.00	
5	เดินลงจากเครื่อง G ไปที่ตำแหน่งเครื่อง F	00.45-01.01	16	2	32.00	0.53	0.01	0.00	0.01
6	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง F	01.01-01.06	5	2	10.00	0.17	0.00	0.00	
7	เดินลงจากเครื่อง F ไปที่ตำแหน่งเครื่อง E	01.06-01.14	8	2	16.00	0.27	0.00	0.00	
8	นำขึ้น Magnet ทดสอบกับพวง Magnet เครื่อง E	01.14-01.20	6	2	12.00	0.20	0.00	0.00	
9	เดินลงจากเครื่อง E ไปยังขึ้นทดสอบ Magnet ที่ฝั่งน้ำของ PD	01.20-01.31	11	2	22.00	0.37	0.01	0.00	
10	เดินจากฝั่งน้ำของ PD กลับมาที่โต๊ะ QC เช็ดและเก็บขึ้น Magnet ซักชุด	01.31-02.01	30	2	60.00	1.00	0.02	0.00	
11	ลงข้อมูลในรายงานจนครบทุกเครื่อง	02.01-02.20	19	2	38.00	0.63	0.01	0.00	
การตรวจสอบ Seal Strength (After Retort)									
1	QC RT ได้นำสินค้ามาเข้าโต๊ะ QC หลังจกนั้น พวง. ตรวจสอบสินค้าตามใบส่งสินค้าซึ่งยกเข้าวัดตรงตามตู้และ	0.44-1.12	28	28.67	72.97	1.22	0.02	0.00	
2	พวง ลงรายละเอียดของสินค้า เช่นเวลาที่ซอม ตะกร้า ตู RT Batch RT ในรายงานตั้งซีลและวัด Parameter	1.32-5.07	215	28.67	560.30	9.34	0.16	0.01	
3	นำซองกาแฟที่วัดเสร็จแล้วไปตรงจุดตรวจสอบ Residual Air	5.07-5.11	4	28.67	10.42	0.17	0.00	0.00	
4	ตัดซองกาแฟและล้างทำความสะอาด	5.21-6.55	94	28.67	244.97	4.08	0.07	0.01	0.03
5	พวง. เดินจากจุดตรวจสอบ Residual Air ไปโต๊ะ QC	6.55-7.01	6	28.67	15.64	0.26	0.00	0.00	
6	พวง. ใช้ผ้าเช็ดซองกาแฟให้แห้ง และเรียงหมายเลขซองกาแฟ หลังจกนั้นตัดตย. ซองกาแฟ และเรียงตย. ตามหมายเลข	01.8.12)+(8.25-8.41)	87	28.67	226.73	3.78	0.06	0.01	
7	พวง. เรียงขึ้นตัวอย่างตามลำดับหมายเลข และเปิดหน้ารายงาน เพื่อเตรียมตั้งซีลและจุดวัด	8.41-9.12	31	28.67	80.79	1.35	0.02	0.00	
8	พวง. เริ่มตั้งซีลที่โต๊ะขึ้นพร้อมจดค่าลงในรายงาน	ลง=16.2s, 1 ซอง=54s	54	28.67	140.73	2.35	0.04	0.00	
เขียนหัวรายงาน									
1	เปิดดูและหยิบ Form report ที่จะใช้ตรวจสอบงาน 1 ชุดและโต๊ะ	25.57ชุด/เครื่อง	120	1.88	226.15	3.77	0.06	0.01	
2	เขียนหัวรายงานจนครบทุกแผ่น	16.17ชุด/เครื่อง	1335	1.88	2515.96	41.93	0.70	0.06	0.07
เขียนหัวรายงาน Magnet									
1	เปิดดูหยิบ Form เช็ด Magnet	0.00-0.04	4	1.00	4.00	0.07	0.00	0.00	
2	เขียนหัวรายงาน	0.04-0.45	41	1.00	41.00	0.68	0.01	0.00	0.00

รวมค่างานของพนักงานประเภทพนักงานที่ได้รับมอบหมาย พนักงานคน D ค่างานรวมอยู่ที่ 1.464 หรือ 2 คน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สวณีย์ ตั้งบัณฑิต
วัน เดือน ปี เกิด	5 ตุลาคม 2534
สถานที่เกิด	มุกดาหาร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาจากคณะเกษตรอุตสาหกรรม ภาควิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีอาหาร มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	79/65 หมู่ 7 ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000

